

АЗƏРБАЙҶАН ССР ЕЛМЛƏР АКАДЕМИЈАСЫ
АКАДЕМИЯ НАУК АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР

МƏРУЗƏЛƏР ДОКЛАДЫ

ТОМ XVI ЧИЛД

5

АЗƏРБАЙҶАН ССР ЕЛМЛƏР АКАДЕМИЈАСЫ НƏШРИЈАТЫ
ИЗДАТЕЛЬСТВО АКАДЕМИИ НАУК АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР

Баку — 1960 — Баку

АЗƏРБАЙҘАН ССР ЕЛМЛƏР АКАДЕМИЈАСЫ
АКАДЕМИЯ НАУК АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР

МƏ'РУЗƏЛƏР ДОКЛАДЫ

ТОМ XVI ЧИЛД

№ 5

II-26112
1960 | Доклады АН АЗССР
№ 5 | 4 р.

II-26112

АЗƏРБАЙҘАН ССР ЕЛМЛƏР АКАДЕМИЈАСЫ НƏШРИЈАТЫ
ИЗДАТЕЛЬСТВО АКАДЕМИИ НАУК АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР
Бақы — 1960 — Бақы

Ф. С. АЛИЕВ

ЗАДАЧА КОШИ ДЛЯ СИСТЕМЫ УРАВНЕНИЙ, СОДЕРЖАЩЕЙ ОПЕРАТОР ГИЛЬБЕРТА

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР З. И. Халиловым)

В настоящей работе рассматривается задача Коши для системы уравнений:

$$\frac{\partial U(x, t)}{\partial t} = \left[P_1 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right) + P_2 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right) H \right] U(x, t) \quad (1)$$

с начальным условием

$$U(x, 0) = U_0(x) \quad (2)$$

где

$$H\varphi = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{\varphi(\xi)}{x - \xi} d\xi = g(x) \quad (3)$$

есть оператор Гильберта (интеграл при $\xi = x$ понимается в смысле главного значения по Коши, естественная область определения оператора Гильберта есть класс непрерывно дифференцируемых функций, убывающих на бесконечности как $\frac{1}{|x|^\varepsilon}$, $\varepsilon > 0$ [4]) t , $(0 \leq t \leq T < \infty)$

—параметр, $U(x, t)$ обобщенная вектор-функция над некоторым основным пространством Φ (которое будет построено ниже), зависящая от t непрерывным и дифференцируемым образом, P_1 и P_2 — матрицы, элементы которых суть многочлены от $i \frac{\partial}{\partial x}$.

Наша цель — найти класс единственности и класс корректности задачи (1), (2).

1. Основное пространство¹.

Рассмотрим совокупность ψ всех финитных функций $\psi(\sigma)$, непрерывных вместе с первыми и вторыми производными на каждой из полупрямых $-\infty < \sigma \leq 0$, $0 \leq \sigma < \infty$. В точке $\sigma = 0$ функция $\psi(\sigma)$ и ее производные $\psi'(\sigma)$ и $\psi''(\sigma)$ могут иметь разрыв 1-го рода.

¹ Подобные пространства были рассмотрены для других целей в работе Marinescu G. (Rev. Univ. „CS Parhon“ si Politehn Bucurest. Ser stunt. natur, 1955, № 8).

ЦЕНТРАЛЬНАЯ НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКАЯ
БИБЛИОТЕКА
А. Н. Киргизской ССР

П-26112

РЕДАКЦИЈА НЕЈУЌИ: Ј. Н. Мəммəдəлијев (редактор), В. Р. Волобујев, М. Ə. Гашгај,
М. А. Дадашзадə, Н. Ə. Əлијев, М. Ф. Нағијев (редактор мұавини), Ə. С. Сумбатзадə,
М. Ə. Нусејнов, М. А. Топчубашов, З. Н. Хəлилов

Скажем, что последовательность $\psi_n(\sigma) \rightarrow 0$ в ψ , если все эти функции обращаются в нуль вне одной и той же ограниченной области и равномерно сходятся к нулю так же как их производные. Обозначим через Φ пространство, получающееся преобразованием Фурье от ψ . Отметим, что элементы пространства Φ являются целыми аналитическими функциями экспоненциального типа, убывающими на бесконечности не медленнее, чем $\frac{1}{|x|}$. В этом пространстве определен оператор свертки с функцией $-\frac{1}{\pi x}$, который и есть оператор Гильберта $H\varphi = -\frac{1}{\pi x} * \varphi(x)$; очевидно, что в ψ определен оператор β умножения на функцию $\beta(\sigma) = \begin{cases} 1 & \text{при } \sigma > 0 \\ -1 & \text{при } \sigma < 0 \end{cases}$. Легко показать, что преобразование Фурье от оператора $\frac{1}{\pi x} *$ есть оператор умножения на $i\beta(\sigma)$ [1]. Поэтому: $F(H\varphi) = i\beta(\sigma) \cdot \psi(\sigma)$, где $\psi(\sigma) = F[\varphi(x)]$.

Применяя дважды $i\beta(\sigma)$ к функции $\psi(\sigma)$, мы возвращаемся очевидно к $\psi(\sigma)$; поэтому применяя оператор H дважды к $\varphi(x)$, мы возвращаемся очевидно к функции

$$\varphi(x) = -\frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{g(\xi)}{x-\xi} d\xi \quad (4)$$

Формулы (3), (4) естественным образом обобщаются для обобщенных функций над Φ , причем по определению $(Hf, \varphi) = (f, H\varphi)$.

2. Классы единственности.

В соответствии с общим методом [3] единственность задачи Коши (1), (2) в пространстве Φ' будет иметь место, если в Φ для любой $\varphi_0 \in \Phi$ разрешима задача Коши для уравнения

$$\frac{\partial \varphi}{\partial t} = \left[P_1 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right) + P_2 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right) H \right] \varphi(x) \quad (5)$$

с начальным условием

$$\varphi(x, 0) = \varphi_0(x) \quad (6)$$

Применив преобразование Фурье к (5), (6), получаем:

$$\frac{d\psi}{dt} = [P_1(\sigma) + ip_2(\sigma)\beta(\sigma)]\psi(\sigma, t) \quad (7)$$

$$\psi(\sigma, 0) = \psi_0(\sigma) \quad (8)$$

Решение последней задачи формально записывается в виде:

$$\psi(\sigma, t) = Q(\sigma, t) \psi_0(\sigma, t) \quad (9)$$

где

$$Q(\sigma, t) = e^{t(R_1(\sigma) + ip_2(\sigma)\beta(\sigma))}$$

Матрица $Q(\sigma, t)$ является мультипликатором в ψ , поэтому задача (7), (8) всегда разрешима в ψ . По принципу Гольмгрена, задача (1), (2) имеет единственное решение в Φ' .

В частности, класс функций $\{f(x)\}$, растущих не быстрее чем $|x|^{-1}$, есть один из классов единственности решения задачи (1), (2).

Замечание. Если многочлен $p_2 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right)$ имеет вид:

$$p_2 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right) = \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right)^m p_3 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right),$$

то классом единственности решения задачи (1), (2) является класс функций $\{f(x)\}$, растущих как $|x|^{(m-1)-\epsilon}$ при $|x| \rightarrow \infty$. Отметим, что H , примененный к таким растущим функциям f , понимается как и раньше в смысле обобщенных функций $(Hf, \varphi) = (f, H\varphi)$, но в качестве пространства Φ берется пространство Φ_m , элементы которого целые аналитические функции, убывающие при $|x| \rightarrow \infty$ как $\frac{1}{|x|^m}$.

Основной результат, полученный в этом параграфе, можно сформулировать в виде теоремы:

Теорема 1. В классе функций $|f(x)| < \frac{c}{|x|^a}$ $a > 0$ задача Коши

(1), (2) может иметь лишь единственное решение.

Теорема 2. Если $p_2 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right) = \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right)^m p_3 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right)$ $m \geq 1$, то задача

(1), (2) в классе функций $|f(x)| \leq c |x|^{(m-1)-\epsilon}$ может иметь лишь единственное решение.

3. Классы корректности.

Как известно [3], решение задачи (1), (2) выражается по формуле

$$u(x, t) = G(x, t) + u(x, 0), \quad (10)$$

где $G(x, t)$ — матрица функции Грина, являющаяся обратным преобразованием Фурье матрицы функции $Q(\sigma, t)$.

Для дальнейшего изложения обозначим через $\lambda_1(\sigma), \dots, \lambda_m(\sigma)$ корни характеристического уравнения $\det \| p_1(\sigma) + ip_2(\sigma) - \lambda I \| = 0$ и положим $\Delta(\sigma) = \max_j \operatorname{Re} \lambda_j(\sigma)$ ($j=1, 2, \dots, m$). Выделяем следующие типы систем:

I. Параболические системы — характеризуются тем, что функция $\Delta(\sigma)$ при вещественных $\sigma = \sigma$ удовлетворяет оценке

$$\Delta(\sigma) < -c|\sigma|^h + c_1$$

с некоторыми $c > 0$, $h > 0$.

Используя оценки функции $Q(\sigma, t)$ [3, стр. 133] легко доказать, что для таких систем элементы матрицы $G(x, t)$ являются обычными функциями, убывающими при $|x| \rightarrow \infty$ не медленнее, чем $\frac{1}{|x|}$; решение параболической системы существует при любых (локально суммируемых) начальных данных $u(x, 0)$ без ограничения гладкости, которые могут иметь соответствующие убывания ($\leq c|x|^{-\epsilon}$ при $|x| \rightarrow \infty$).

Теорема 3. Если начальные функции $\{u_j(x)\} = u_0(x)$ ($j=1, 2, \dots, m$) входят в класс функций $M = \{f(x), |f(x)| < |x|^{-\epsilon}, \epsilon > 0 (|x| \rightarrow \infty)\}$, то при достаточно малом $t > 0$, решение системы (1) существует, непрерывно зависит от начальных данных и входит в M . Доказательство завершается обоснованием формулы (10).

Отметим следующие очевидные достаточные условия параболическости для одного уравнения:

а) $p_1(\sigma)$ имеет степень $2m$, $m > 0$ и отрицательный старший коэффициент, а $p_2(\sigma)$ имеет степень $< 2m$,

б) $p_2(\sigma)$ имеет степень $2m+1$, $m > 0$ с положительным старшим коэффициентом (так, что $p_2(\sigma)$ при переходе σ из $-\infty$ в $+\infty$ меняет знак с $-$ на $+$, а $p_2(\sigma)$ имеет степень $< 2m+1$).

II. Гиперболические системы. При $p_2(\sigma) \neq 0$ гиперболическое уравнение быть не может, поскольку разрешающая матрица $Q(\sigma, t)$ не является целой функцией, так как элементы матрицы $Q(\sigma, t)$ в нуле имеют особенность.

III. Системы, корректные по Петровскому — характеризуются тем, что функция $\Delta(s)$ удовлетворяет при вещественных $s = \sigma$ условию

$$\Delta(\sigma) < c.$$

Для таких систем справедлива оценка

$$\|Q(\sigma, t)\| \leq c_1 (1 + |\sigma|)^r \quad r \leq p(m-1)$$

где p — наивысшая степень многочленов p_1 и p_2 , а m — число уравнений, участвующих в системе (1) (см. [3] стр. 133).

Теорема 4. Если начальные функции $\{u_j(x)\}$ системы (1) корректной по Петровскому удовлетворяют неравенствам $|u_j^{(q)}(x, 0)| \leq \frac{c}{|x|^{1+\varepsilon}} \varepsilon > 0$, $q \leq r+2$, то система обладает единственным непрерывно зависящим от начальных данных решением $u(x, t)$, удовлетворяющим при достаточно малом $t > 0$ неравенству

$$|u(x, t)| \leq \frac{c}{|x|^\alpha}, \quad \varepsilon > 0.$$

Доказательство. В этом случае функцию Грина можно представить как производную $(r+2)$ -го порядка от убывающих функций.

Поэтому решение $u(x, t) = G(x, t) * u_0(x) = D^{(r+2)} \Omega(x, t) * u_0(x) = \Omega(x, t) * D^{(r+2)} u_0(x)$

существует, если начальные данные удовлетворяют условиям теоремы. Легко показать, что $u(x, t)$ удовлетворяет оценке $|u(x, t)| \leq \frac{c}{|x|^\alpha} \varepsilon > 0$. Единственность решения очевидна, поскольку оно входит в класс единственности решения задачи (1), (2). Непрерывная зависимость видна из формулы (10).

Заключение

1. В параболическом случае задача (1), (2) корректна без предположения гладкости начальных данных в классе функций $f(x)$, удовлетворяющих условию $|f(x)| < \frac{1}{|x|^\alpha} (|x| \rightarrow \infty)$.

2. Для уравнений, корректных по Петровскому, задача (1), (2) корректно разрешима, если начальные данные имеют определенный порядок гладкости, определяемый числом r — показателем корректности системы (1) в классе функций $u(x)$, удовлетворяющих условию $|u(x)| < \frac{1}{|x|^\alpha} (|x| \rightarrow \infty)$.

3. Когда оператор H входит под знак $\left(i \frac{\partial}{\partial x}\right)^m$, классы корректности расширяются до соответствующих степенных классов.

Автор пользуется случаем принести глубокую благодарность профессору Г. Е. Шилову за постоянную помощь в научной работе.

ЛИТЕРАТУРА

1. Гельфанд И. М., Шилов Г. Е. Обобщенные функции и действия над ними, 1958. 2. Гельфанд И. М., Шилов Г. Е. Пространства основных и обобщенных функций. 1958. 3. Гельфанд И. М., Шилов Г. Е. Некоторые вопросы теории дифференциальных уравнений, 1958. 4. Титчмарш Е. Введение в теорию интегралов Фурье. 1948.

Институт математики и механики

Поступило 12. II 1960

Ф. С. Әлијев

Гилберт операторуну эһатэ едэн тэнлик үчүн Коши мәсәләси

ХҮЛАСӘ

Мәгаләдә

$$\frac{\partial u(x, t)}{\partial t} = \left[P_1 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right) + P_2 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right) H \right] u(x, t) \quad (1)$$

системи үчүн

$$u(x, 0) = u_0(x) \quad (2)$$

башлангыч шәрти дахилиндә Коши мәсәләси тәдгиг олунур.

Бурада $H\varphi = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{\varphi(\xi)}{x-\xi} d\xi = g(x)$ Гилберт оператору (интеграл

$x=\xi$ -да Кошинин баш мә'насында баша дүшүлүр), t , $(0 \leq t \leq T < \infty)$ — параметр, $u(x, t)$ — үмүмиләшмиш вектор функција, p_1 вә p_2 исә элементләр $\left(i \frac{\partial}{\partial x}\right)$ чох һәдлисиндән ибарәт матрисалардыр.

Мәгаләдә ашағыдакы теоремләр исбат олунур.

Теорем 1. $|f(x)| < \frac{c}{|x|^\alpha}$, $\alpha > 0$ шәртини өдәјән функцијалар синфиндә (1) — (2) мәсәләсинин јалныз јеканә һәлли ола биләр.

Теорем 2. Әкәр хусуси һалда $p_2 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right) = \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right)^m p_3 \left(i \frac{\partial}{\partial x} \right)$ шәк-линдәдирсә, онда (1) — (2) мәсәләсинин һәлли $|f(x)| \leq c|x|$, (е кафи кичик әдәддир) шәртини өдәјән функцијалар синфиндә јеканәдир.

Теорем 3. Параболик тәнликләр системинин һәлли, башлангыч функцијалар, $M = \left\{ f(x), |f(x)| < \frac{c}{|x|^\alpha}, \varepsilon > 0 |x| \rightarrow \infty \right\}$ синфиндән олдугда корректдир вә һәлл M синфинә дахилдир.

Теорем 4. (1) — (2) тәнликләр системи Петровски ма'нада корректдирсә вә башланғыч функцијалар $q \leq r+2$ тәртибә гадәр төрәмәләр илә бирликдә (r — корректлик дәрәчәсидир [3]) $|u^{(q)}(x, 0)| \leq \frac{c}{|x|^{1+i}}$, $\varepsilon > 0$ шәртини өдәјирсә, (1) — (2) тәнликләр системинин һалли корректдир вә $|u(x, t)| \leq \frac{c}{|x|^i}$, $\varepsilon > 0$ шәртини өдәјир.

А. Е. БАХЫШОВ, Г. Б. АБДУЛЛАЕВ

ФОТОЭЛЕКТРИЧЕСКИЕ СВОЙСТВА ПОЛУПРОВОДНИКОВЫХ СИСТЕМ Tl_2Se-Se и $InSe-Se$ в РЕНТГЕНОВСКИХ ЛУЧАХ

1. Исследование природы запирающего слоя в селеновых выпрямителях показало, что явление выпрямления в них обусловливается образованием в них $p-n$ перехода [1, 2].

Изучение процессов, протекающих на границе p - и n -полупроводников, дало возможность создать новые выпрямляющие, полупроводниковые приборы и преобразователи энергии излучения в электрическую энергию.

Влияние гамма- и рентгеновских лучей на селеновый вентильный фотоэлемент изучено рядом авторов [4—10].

В [8] исследовалось действие рентгеновских лучей на выпрямляющие селеновые элементы в фотодиодном режиме и в режиме вентильного фотоэлемента. Показано, что фотоэлектродвижущая сила и ток короткого замыкания элемента подчиняются закономерностям, сходными с теми, которые известны для действия видимых лучей на селеновый фотоэлемент.

Работы [4, 5] посвящены изучению влияния гамма-и рентгеновских лучей на полупроводниковые системы $CdSe-Se$ и $CdS-Se$. Изучены влияния указанных радиаций на различные характеристики этих систем. Определены э. д. с. и внутренние сопротивления систем под действием излучений с различными интенсивностями. Вычисленный к. п. д. — преобразование энергии гамма-излучения как отношение электрической энергии, приходящейся на нагрузочное сопротивление, к лучистой энергии, поглощенной в слоях полупроводников.

2. Для нас представляло интерес изучение влияния рентгеновских лучей на вентильные селеновые фотоэлементы с искусственными слоями Tl_2Se и $InSe$.

Селеновые фотоэлементы со слоями Tl_2Se и $InSe$ изготовлялись следующим образом. На висмутированную алюминиевую подкладку наносился слой селена около 60 мк испарением в вакууме. После этого путем прогрева при температуре $110^\circ C$ в течение двух часов, а затем при температуре $216^\circ C$ около двадцати минут производилась кристаллизация. Затем на открытую поверхность кристаллического селена в вакууме 10^{-4} мм рт. ст. из танталовой лодочки наносился слой из Tl_2Se или $InSe$, на нее же наносились верхние электроды из кадмия или сплава кадмий—олово.

Измерения производили методом компенсации. В качестве источника рентгеновских лучей взяты трубки с молибденовым, медным, железным и вольфрамовым антикатадами, питаемыми рентгеновской установкой УРС-70.

Интенсивность рентгеновских лучей изменялась при изменении эмиссионного тока и напряжения на электродах трубки.

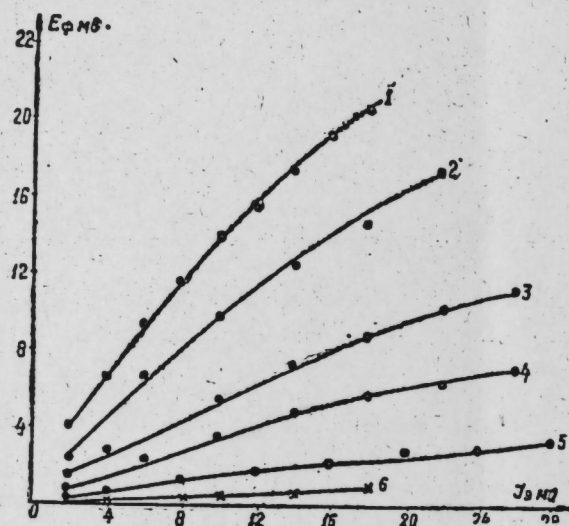

Рис. 1

1— $U_y=62$ кВ; 2— $U_y=50$ кВ; 3— $U_y=38$ кВ;
4— $U_y=31$ кВ; 5— $U_y=24$ кВ; 6— $U_y=20$ кВ.
●— Tl_2Se-Se ; X— $InSe-Se$.

3. На рис. 1 представлена зависимость фотоэДС E_{ϕ} от тока эмиссии рентгеновской трубки при различных ускоряющих напряжениях. Как видно из рисунка, зависимость E_{ϕ} от интенсивности излучения не линейна. Анализ экспериментальных данных показывает, что фотоэДС, возникающий в полупроводниковых системах Tl_2Se-Se и $InSe-Se$ под действием рентгеновского излучения, может описываться эмпирической формулой:

$$E_{\phi} = C\Phi^2, \quad (1)$$

где Φ — интенсивность излучения, C — постоянная величина, завися-

щая от ускоряющего напряжения на аноде трубки, $\alpha < 1$.

Подобная формула получена при исследовании серийных селеновых выпрямителей [8].

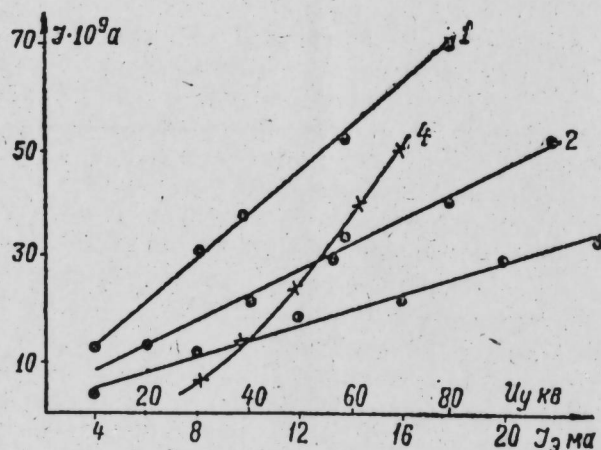

Рис. 2

1— $U_y=62$ кВ; 4— $U_y=50$ кВ; 3— $U_y=40$ кВ; 4— $I_3=14$ мА;
обр. $InSe-Se$

На рис. 2, 3 представлена зависимость тока от интенсивности излучения. Как видно из рис. 2 и работы [6], полупроводниковых систе-

мах Tl_2Se-Se и $InSe-Se$ ток короткого замыкания $I_{\phi.к.}$ выражается линейной функцией тока эмиссии трубки, т. е.:

$$I_{\phi.к.} = aI_3, \quad (2)$$

где коэффициент a зависит от ускоряющего напряжения на аноде трубки.

Зависимость тока короткого замыкания от ускоряющего напряжения на аноде трубки при постоянном эмиссионном токе I_3 дана на рис. 2, 3. Рассматривая рисунки заметим, что ток короткого замыкания является линейной функцией U_y^{β} , где $1 < \beta < 2$.

Известно, что зависимость энергии характеристического излучения от ускоряющего напряжения не является линейной, а выражается формулой

$$\Phi = b(U_y - U_k)^n, \quad (3)$$

где U_k — критическое напряжение на аноде, U_y — рабочее напряжение на аноде, $1 \leq n \leq 2$.

Из формул (2), (3) и вышеприведенного обсуждения вытекает, что ток короткого замыкания является линейной функцией интенсивности рентгеновских лучей (в интервале $10 \text{ кВ} \leq U_y \leq 70 \text{ кВ}$ и $2 \text{ мА} \leq I_3 \leq 26 \text{ мА}$), т. е.

$$I_{\phi.к.} = A\Phi. \quad (4)$$

Из выражений (1) и (4) можно сделать вывод, что между током короткого замыкания и фотоэДС существует определенная связь, мало зависящая от состава проникающего излучения. К подобному же выводу приходят и авторы работы [5, 6].

4. В фотоэлементе со слоем Tl_2Se и $InSe$ внутреннее сопротивление при увеличении интенсивности рентгеновских лучей уменьшается. Поэтому измерения вольтамперных и фотодиодных характеристик, затемненных и освещенных фотоэлементов дают возможность объяснить уменьшение внутреннего сопротивления.

Показано, что вольтамперная характеристика селеновых выпрямителей со слоем Tl_2Se и $InSe$ в пропускной части при увеличении напряжения становится прямолинейной [3]. Поэтому можно применить известную формулу

$$U = E + BI,$$

где E — шлюзовое напряжение по Шоттки, которое является постоянной величиной, I — сила тока, B — коэффициент, численно равный сопротивлению фотоэлемента в пропускном направлении.

Из характеристики затемненных селеновых фотоэлементов со слоем Tl_2Se (рис. 4, характеристика 1—1) можно получить $E=0,08$ в, $r_0=1300$ ом и при 120 мВ — общее сопротивление 60000 ом. Вольтамперная характеристика фотоэлемента со слоем Tl_2Se при освещении

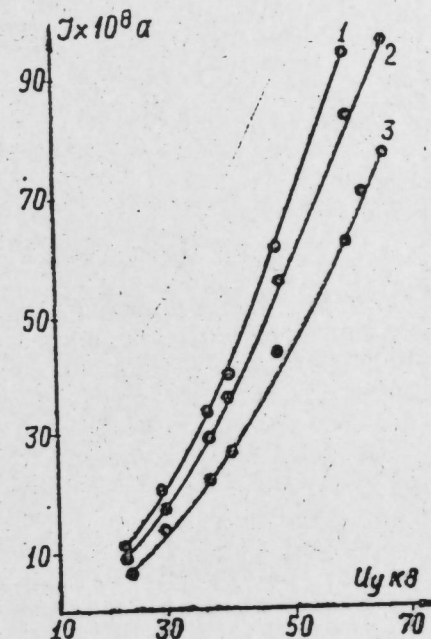

Рис. 3

1— $I_3=16$ мА; 2— $I_3=14$ мА; 3— $I_3=10$ мА.

рентгеновскими лучами (антикатод молибденовый, режим $U_y = 6 \cdot 10^4$ в, $I_y = 0,014$ а) представлена на рис. 4. Из этих характеристик (2—2) получаем $r_p = 1000$ ом, общее сопротивление при 120 мв равно 23 000 ом, т. е. сопротивление в пропускной части уменьшилось на

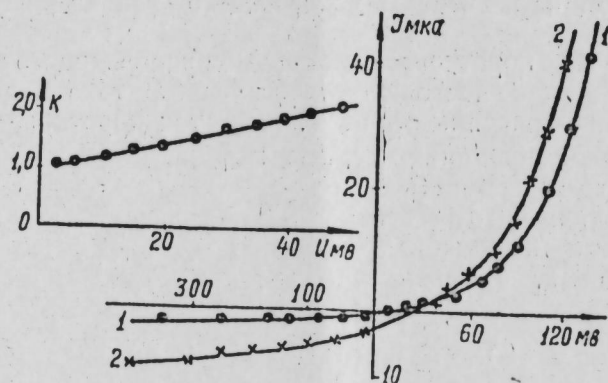

Рис. 4
1— $U_y = 0$, $I_y = 0$; 2— $U_y = 60$ кВ; $I_y = 14$ мА

23%, общее сопротивление уменьшилось на 61%. Эти характеристики подтверждают вышеприведенное объяснение и указывают, что в $p-n$ переходах имеются объемные заряды. Вышеупомянутые интервалы интенсивности рентгеновских лучей не устраняют запорное действие.

Подобные результаты получены и в системе $TiSe-Se$, Tl_2Se-Se и $TlSe-Se$.

ЛИТЕРАТУРА

1. Абдуллаев Г. Б. Диссертация, 1953.
2. Ахундов Г. А. Уч. зап. АГУ, 1958, № 2.
3. Ахундов Г. А. Диссертация, АГУ, 1958.
4. Абдуллаев Г. Б. Зейналов А. Х., Мамедов К. П. Изв. АН Азерб. ССР, 1954, № 11.
5. Абдуллаев Г. Б., Талиби М. А. ДАН Азерб. ССР, 1956, т. 12, № 7; т. 14, № 1.
6. Бахышов А. Е., Ахундов Г. А. Изв. АН Азерб. ССР, 1959, № 6.
7. Боголюбов В. Ф. Уч. Зап. СГУ, 1940, т. 15, вып. 3.
8. Некрашевич И. Г. Физ. тверд. тела, 1959, т. 1, вып. 4.
9. Свечников С. В. Ж. техн. физ., 1952, № 5.
10. Тучкевич В. М. Ж. эксперим. и теор. физ., 1935, т. 5, вып. 9.

Институт физики

Поступило 8. IX 1959

А. Э. Бахышов, Г. Б. Абдуллаев,

Tl_2Se-Se , $InSe-Se$ жарымкечирчи системлэриндэ
ренткен шүаларынын тәсири илә јаранан
фотоелектрик һадисәсинин тәдгиги
ХУЛАСӘ

Селен дүзләндиричиләри илә апарылан елми-тәдгигат ишләри [1,2] көстәрир ки, дүзләндирмә һадисәси $p-n$ кечидинин јаранмасы илә бағлыдыр.

Селен фотоелементләриндә гамма вә ренткен шүаларынын тәсири бир сыра мүәллифләр тәрәфиндән тәдгиг едилмишдир [3,9].

Бу ишдә, әсасән, Tl_2Se вә $InSe$ тәбәғәли селен фотоелементләриндә ренткен шүасынын јаратдығы фотоефект һадисәси өјрәнилмишдир.

Тәчрүбә көстәрир ки, Tl_2Se-Se вә $InSe-Se$ системләриндә јаранан гыса гапанма чәрәјанынын гијмәти ренткен борусундакы емиссия

чәрәјанындан хәтти асылыдыр. Бу чәрәјанын электродлар арасындакы саһәдән асылылығы исә гејри-хәттидир (1, 2, 3-чү шәкилләр).

Бу системләрдә ренткен шүасынын тәсири илә јаранан ЕНГ-нин вә гыса гапанма чәрәјанынын бу шүанын интенсивлијиндән асылылығы [1] вә [4] емприк ифадәләрилә характеризә олунур.

Tl_2Se тәбәғәсинә малик селен фотоелементинин дахили мүгавимәтинин тәдгиги үчүн волтампер характеристикасындан истифадә олунмушдур. Фотоелементин мүгавимәти ренткен шүаларынын тәсири алтында дүз истигамәтдә 23 %, үмуми мүгавимәти исә 61 % азалыр.

Тәчрүбә көстәрир ки, Tl_2Se-Se , $InSe-Se$ системләриндә јаранан чәрәјанын гијмәти ренткен шүасынын тәркибиндән вә интенсивлијиндән асылыдыр.

ПРИКЛАДНАЯ МЕХАНИКА

Я. М. РАСИЗАДЕ

„ЭФФЕКТ КЛИНА“ ДЛЯ ВЯЗКОПЛАСТИЧНОЙ ЖИДКОСТИ

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР Э. Н. Халиловым.)

Явления, имеющие место при осуществлении гидравлического разрыва пласта—одного из эффективных методов увеличения проницаемости призабойной зоны скважины, освещены в работах [1, 3, 4].

В работах [3, 5] указывается, что при гидравлическом разрыве пласта в основном расширяются естественные или искусственные трещины, созданные в процессе бурения.

При расширении трещины с жидкостью, в случае неизменения горного давления вблизи скважины, необходимо учитывать гидравлические потери в трещине. Если же горное давление изменяется вблизи скважины [4], то с гидравлическими потерями можно не считаться, так как при решении задачи теории упругости, условие С. А. Христиановича, сводящееся к конечности напряжений в концах щелей, будет выполняться и при постоянном давлении вблизи скважины, условие [1]. При постоянстве горного давления вблизи скважины, условие С. А. Христиановича может быть выполнено лишь при переменном напряжении, действующем на поверхность трещины, а это в случае гидравлического разрыва пласта может быть лишь при учете гидравлических потерь.

В [4] указывается, что при больших значениях произведения расхода разрывающей жидкости на ее вязкость $Q\eta$ —процесс расширения трещины будет напоминать расширение трещины путем вбивания в нее клина. Там же рассматривается задача об „эффекте клина“ применительно к простейшему случаю образования вертикальной трещины.

В работе [5] указывается на возможность гидравлического разрыва пласта при бурении скважин, вследствие увеличения гидродинамического давления на стенки скважины во время выполнения различных операций бурения. Гидроразрыв при бурении скважин считается одной из основных причин осложнений. В связи с чем представляет определенный интерес рассматриваемая ниже задача.

Постановка задачи и обозначения величин те же, что и в [4]. Принимая на участке dx' (рис. 1) стенки трещины параллельными и непроницаемыми, напишем существующую [2] зависимость между расходом, градиентом давления и шириной трещины¹:

$$Q = -\frac{2h}{3\eta} \frac{dp}{dx'} - \frac{\tau_0}{\eta} h^2 \quad (1)$$

где: τ_0 —предельное напряжение сдвига жидкости.

¹ Для простоты пользуемся выражением для Q [2] без третьего члена, т. е. в виде (1).

Интегрируя (1), получим следующее выражение для распределения давления вдоль трещины:

$$\frac{\Delta p}{\Delta p_c} = 1 - A_1 \int_0^x \frac{dz}{[\Phi(z)]^3} - A_2 \int_0^x \frac{dz}{\Phi(z)} \quad (2)$$

где: $A_1 = \frac{3Q \cdot \eta l}{2h \delta_0^3 \Delta p_c}$ и $A_2 = \frac{3\tau_0 l}{2\delta_0 \Delta p_c}$ безразмерные параметры.

Так как в точке $x=x_0$ $\Delta p=0$, то:

$$1 - A_1 \int_0^{x_0} \frac{dz}{[\Phi(z)]^3} - A_2 \int_0^{x_0} \frac{dz}{\Phi(z)} = 0 \quad (3)$$

Заменяв истинную нагрузку на стенки трещины на участке $0 \leq x \leq x_0$ статически эквивалентной, равномерно распределенной нагрузкой $\overline{\Delta p_c}$, приложенной к стенке трещины по длине $0 \leq x \leq x_0$, получим:

$$\overline{\Delta p_c} \cdot x_0 = \Delta p_c' \cdot \left[x_0 - A_1 \int_0^{x_0} \int_0^x \frac{dz}{[\Phi(z)]^3} dx - A_2 \int_0^{x_0} \int_0^x \frac{dz}{\Phi(z)} dx \right] \quad (4)$$

$$\frac{\overline{\Delta p_c} \cdot x_0^2}{2} = \Delta p_c' \cdot \left\{ \frac{x_0^2}{2} - A_1 \int_0^{x_0} \left[x \int_0^x \frac{dz}{[\Phi(z)]^3} \right] dx - A_2 \int_0^{x_0} \left[x \int_0^x \frac{dz}{\Phi(z)} \right] dx \right\} \quad (5)$$

В уравнениях (3), (4), (5) неизвестными являются Δp_c , A_1 , A_2 , x_0 . Замена истинной нагрузки фиктивной означает, что мы задаемся g_0 или x_0 и $\overline{\Delta p_c} : q_\infty$, согласно формулам (4,14) и (4,25) в [4]. Но, так

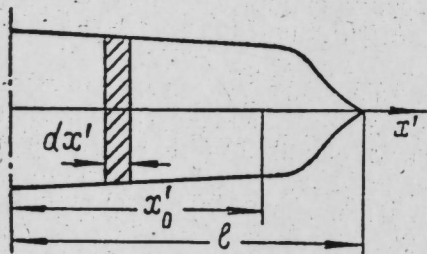

Рис. 1

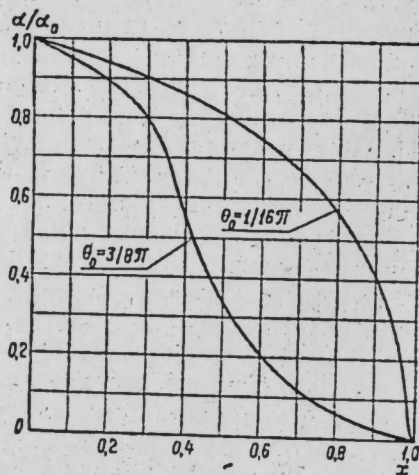

Рис. 2

как замена нагрузок основана на том, что при фиктивной и истинной нагрузках форма трещины мало меняется, то задаемся и $\Phi(x)$, соответствующим принятому значению θ_0 .

Ввиду того, что в данном случае нашей основной целью является сравнение Δp_c^2 и $\Delta p_c'$, то мы принимали одинаковыми значение x_0 для вязкопластичной и вязкой жидкостей.

Построив форму трещины по формулам (4,31) и (4,32) в [4] (рис. 2), определяли значения β , A , x_0 , по формулам (4,5), (4,6), (4,7) в [4] и $\beta_1 = \Delta p_c' : \Delta p_c$, A_1 , A_2 , удовлетворяющих уравнения (3), (4), (5).

² Так как значение Δp_c для каждого конкретного случая известно по проведенным гидроразрывам в различных месторождениях.

θ_0	$\overline{x_p}$	A	A_1	A_2	Δp_c	$\Delta p_c'$	$\Delta p_c' : \Delta p_c$
$(3/8) \cdot \pi$	0,382	0,607	0,458	0,384	$4,35 q_\infty$	$4,61 q_\infty$	1,060
$(1/16) \cdot \pi$	0,980	0,121	0,108	0,073	$1,14 q_\infty$	$1,282 q_\infty$	1,125

Отмечаем, что приведенные в таблице результаты численных расчетов, не имея абсолютного значения, служат для качественных выводов.

Эпюры распределения давления вдоль трещины для вязкой и вязкопластичной жидкостей приведены на рис. 3.

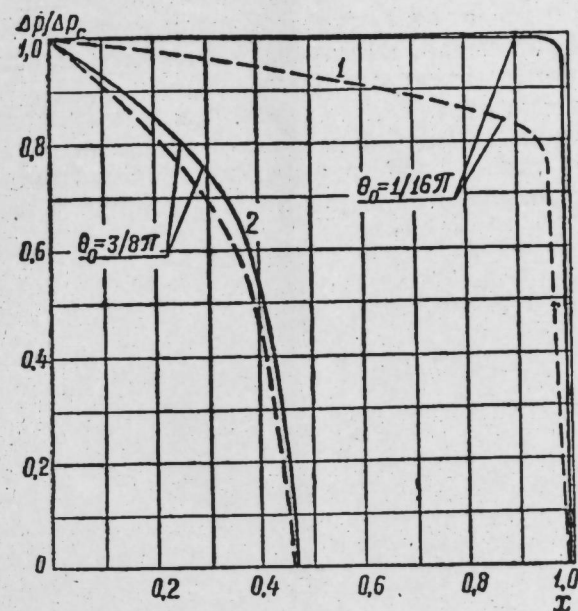

Рис. 3

1—вязкая жидкость; 2—вязкопластичная жидкость.

Как видно из таблицы, давление, требуемое на продвижение вязкопластичной жидкости в вертикальной трещине на расстоянии x_0 , превышает таковое для вязкой жидкости на ~6—125%.

В заключение автор считает долгом выразить благодарность А. Х. Мирзаджанзаде, Г. И. Баренблатту и Ю. П. Желтову за ценные советы.

ЛИТЕРАТУРА

1. Баренблатт Г. И. Прикладная математика и механика, т. XX, вып. 4, 1956.
2. Воларович М. П., Гуткин А. М. Ж. техн. физ. 1946, т. XVI, вып. 3.
3. Желтов Ю. П. Гидравлический разрыв пласта Гостоптехиздат, 1957.
4. Желтов Ю. П., Христианович С. А. Изв. АН СССР, ОТН, 1955, № 5.
5. Максимович Г. К. Гидравлический разрыв нефтяных пластов. Гостоптехиздат, 1957.
6. Мирзаджанзаде А. Х. Вопросы гидродинамики вязкопластичных и вязких жидкостей в нефтедобыче. Азербайджан, 1959.

Ин-тут разработки нефтяных и газовых месторождений

Поступило 19. I 1960

Гују дйбн јакынлыгында нефт лајынын кечиричилијини артырмагыч чох эффектлн үсулларындан бири дә лајларын гидравлик јарылмасыдыр. Бу үсулуи тәтбигиндә баш верән һадисәләрини нәзәри әсаслары [1, 3, 4]-дә верилмишдир.

А. Х. Мирзәчанзаде [6] гујуларын газылмасында мүхтәлиф әмәлијатлары јеринә јетирәркән гују диварында гидродинамик тәзјигин дәјишмәси нәтичәсиндә лајларын јарылмасынын мүмкүн олмасы һаггында фикир ирәли сүрмүшдүр. Гујуларын газылмасында чәтиликләртөрәдән әсас сәбәбләрдән бири дә лајларын гидројарылмасыдыр. Мәгәләдә бахылап мәсәлә бу нөгтеји-нәзәрдән мүәјјән әһәмијјәт кәсб едир. Бурада [4] әсасында, шагули јарығын өзлү пластик маје вәситәсилә кенишләндирилмәсинә бахылыр.

Апарылмыш һесабатын нәтичәләрини әкс етдирән чәлвәлдән көрүндүјү кимн, өзлү пластик мајенин шагули јарыгда мүәјјән мәсәфәјә сыхылмасы үчүн ләзым олан тәзјиг өзлү мајенин һәмнн мәсәфәјә сыхылмасына сәрф олуан тәзјигдән 6—12,5% артыгдыр.

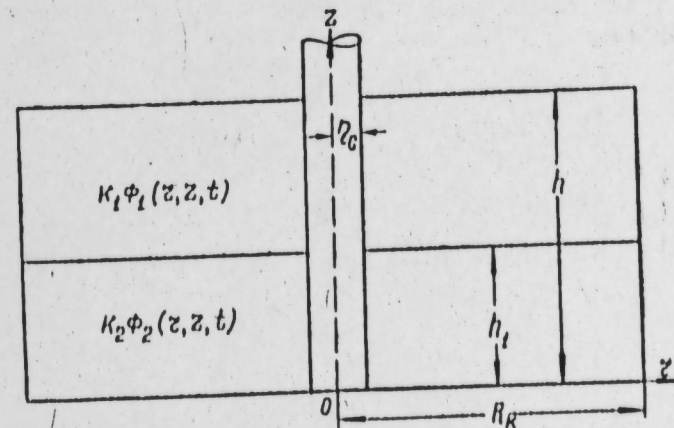
К. Н. ДЖАЛИЛОВ, Х. А. ГУЛАМОВ

О НЕУСТАНОВИВШЕЙСЯ ФИЛЬТРАЦИИ ЖИДКОСТЕЙ И ГАЗОВ К НЕСОВЕРШЕННЫМ СКВАЖИНАМ ПО СТЕПЕНИ ВСКРЫТИЯ В НЕОДНОРОДНЫХ ПЛАСТАХ

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР З. И. Халиловым)

Как известно, нефтяные горизонты состоят из отдельных продуктивных пропластков с различными проницаемостями. Практикуется совместная эксплуатация нефтяных горизонтов. Поэтому исследование процесса фильтрации жидкостей в неоднородных пластах, состоящих из пропластков с разными проницаемостями, представляет определенный теоретический и практический интерес.

Исследование неуставовившейся фильтрации жидкости составляет одну из наиболее сложных проблем фильтрации. В настоящей статье рассматривается неуставовившаяся фильтрация жидкостей и газов к несовершенным скважинам по степени вскрытия пласта, состоящего из двух пропластков с различными проницаемостями k_1 и k_2 . Точное решение этой задачи для стационарного случая рассматривалось в [1, 2, 3]. Предполагаем, что скважина вскрывает только первый пропласток (см. рисунок).

Задача рассматривается при заданном расходе на скважине. Для решения этой задачи интегрируется следующая система двух уравнений:

$$\frac{\partial^2 \Phi_i}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \frac{\partial \Phi_i}{\partial r} + \frac{\partial^2 \Phi_i}{\partial z^2} = \gamma_i^2 \frac{\partial \Phi_i}{\partial t}, \quad (1)$$

где

$$\Phi_i = \frac{1}{\mu} \left(P_i + \gamma z \right); \quad i = 1, 2.$$

$$z^2 = \left[\frac{\kappa}{\mu(m\beta_1 + \beta_2)} \right]^{-1},$$

μ — вязкость жидкости,

γ — удельный вес жидкости

P_i — давление,

m — пористость пласта,

β_1 — коэффициент сжимаемости жидкости,

β_2 — коэффициент сжимаемости породы,

при начальном условии:

когда $t = 0$ $\Phi_1 = \Phi_2 = \Phi_k = \text{const.}$

и при граничных условиях;

$$\left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial z} \right|_{z=h} = \left. \frac{\partial \Phi_2}{\partial z} \right|_{z=0} = 0, \quad (2)$$

$$\left. \Phi \right|_{\substack{r=R_k \\ h_1 < z < h}} = \left. \Phi \right|_{\substack{r=R_k \\ 0 < z < h_1}} = \Phi = \text{const.}, \quad (3)$$

$$\left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial r} \right|_{\substack{r=r_c \\ h_1 < z < h}} = q = \frac{Q}{2\pi r_c (h - h_1) \kappa_1}, \quad (4)$$

$$\left. \frac{\partial \Phi_2}{\partial r} \right|_{\substack{r=r_c \\ 0 < z < h_1}} = 0, \quad (5)$$

$$\left. \Phi_1 \right|_{z=h_1} = \left. \Phi_2 \right|_{z=h_1}; \quad \kappa_1 \left. \frac{\partial \Phi_1}{\partial z} \right|_{z=h_1} = \kappa_2 \left. \frac{\partial \Phi_2}{\partial z} \right|_{z=h_1} \quad (6)$$

Вводя новые функции

$$\Phi_i(r, z, t) = \Phi_k + F_i(r, z, t), \quad (7)$$

условия (2) и (4) приводим к нулю. Тогда F_i удовлетворяют следующим уравнениям:

$$\frac{\partial^2 F_i}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \frac{\partial F_i}{\partial r} + \frac{\partial^2 F_i}{\partial z^2} = \gamma_i^2 \frac{\partial F_i}{\partial t} \quad (8)$$

Решения уравнения (9) ищем в виде:

$$F_i(r, z, t) = c_{1i} \ln r + c_{2i} + R_i(r) \varphi_i(z, t) \quad (9)$$

Подставляя (10) в (9) для R_i и φ_i получаем следующие уравнения.

$$\frac{d^2 R_i}{dr^2} + \frac{1}{r} \frac{dR_i}{dr} + \mu_i^2 R_i = 0, \quad (10)$$

$$-\frac{\partial^2 \varphi_i}{\partial z^2} - \gamma_i^2 \frac{\partial \varphi_i}{\partial t} - \mu_i^2 \varphi_i = 0 \quad (11)$$

Вводя функцию

$$U_0(\mu_i r) = J_0(\mu_i r) Y_1(\mu_i r_c) - J_1(\mu_i r_c) Y_0(\mu_i r)$$

и учитывая (5), (6) решение системы (1) можно представить в следующем виде:

$$\left. \begin{aligned} \Phi_1 &= \Phi_k + q \ln \frac{r}{R_k} + \sum_{j=1}^{\infty} \varphi_1(z, t) U_0(\mu_j r), \\ \Phi_2 &= \Phi_k + \sum_{j=1}^{\infty} \varphi_2(z, t) U_0(\mu_j r), \end{aligned} \right\}$$

где μ_j определяется из:

$$J_0(\mu_j R_k) Y_1(\mu_j r_c) - J_1(\mu_j r_c) Y_0(\mu_j R_k) = 0.$$

Заменяя (5) условием:

$$\lim_{r \rightarrow 0} r \frac{\partial F_1}{\partial r} = q$$

находим решение уравнений (1) в виде:

$$\left. \begin{aligned} \Phi_1 &= \Phi_k + q \ln \frac{r}{R_k} + \sum_{j=1}^{\infty} \varphi_1(r, z) J_0(\mu_j r) \\ \Phi_2 &= \Phi_k + \sum_{j=1}^{\infty} \varphi_2(z, t) J_0(\mu_j r) \end{aligned} \right\} \quad (12)$$

где μ_i определяется из уравнения:

$$J_0(\mu_i R_k) = 0,$$

$\varphi_1(z, t)$ и $\varphi_2(z, t)$ определяются из системы уравнений (12) методом Гринберга [5] при условиях:

$$\varphi_1(z, 0) = -c_1; \quad \varphi_2(z, 0) = 0 \quad (13)$$

$$\left. \begin{aligned} \left. \frac{\partial \varphi_1}{\partial z} \right|_{z=h} &= \left. \frac{\partial \varphi_2}{\partial z} \right|_{z=0} = 0, \\ \left. \varphi_1 \right|_{z=h_1} &= \left. \varphi_2 \right|_{z=h_1} - c_1; \quad \kappa_1 \left. \frac{\partial \varphi_1}{\partial z} \right|_{z=h_1} = \kappa_2 \left. \frac{\partial \varphi_2}{\partial z} \right|_{z=h_1} \end{aligned} \right\} \quad (14)$$

где

$$c_1 = - \frac{2q}{\mu_j^2 R_k^2 J_1^2(\mu_j R_k)}$$

Функции $Z_1(z)$ и $Z_2(z)$ удовлетворяют уравнениям:

$$\left. \begin{aligned} \frac{d^2 Z_1}{dz^2} + \beta_n^2 Z_1 &= 0 \\ \frac{d^2 Z_2}{dz^2} + \gamma_n^2 Z_2 &= 0 \end{aligned} \right\} \quad (15)$$

где

$$\begin{aligned} \alpha_1^2 \lambda_{1n}^2 - \mu_1^2 &= \beta_n^2; \\ \alpha_2^2 \lambda_{1n}^2 - \mu_1^2 &= \gamma_n^2; \end{aligned}$$

при граничных условиях:

$$\left. \begin{aligned} Z_1|_{z=h} &= Z_2|_{z=0} = 0 \\ Z_1|_{z=h_1} &= Z_2|_{z=h_1}; \quad \kappa_1 Z_1|_{z=h_1} = \kappa_2 Z_2|_{z=h_1} \end{aligned} \right\} \quad (16)$$

Решение уравнения (15) с учетом (16) имеет вид:

$$\left. \begin{aligned} Z_1 &= d_n A_n \cos \beta_n (h - z) \\ Z_2 &= d_n \cos \gamma_n z \end{aligned} \right\} \quad (17)$$

где

$$A_n = \frac{\cos \gamma_n h_1}{\cos \beta_n (h - h_1)}$$

β_n и γ_n определяются из уравнений:

$$\begin{aligned} \kappa_1 \beta_n \operatorname{tg} \beta_n (h - h_1) + \kappa_2 \gamma_n \operatorname{tg} \gamma_n h_1 &= 0 \\ \frac{1}{\kappa_1^2} (\mu_1^2 + \beta_n^2) &= \frac{1}{\kappa_2^2} (\mu_1^2 + \gamma_n^2). \end{aligned}$$

Пользуясь условием нормировки

$$\kappa_1 \kappa_1^2 \int_{h_1}^h Z_1^2(z) dz + \kappa_2 \kappa_2^2 \int_0^{h_1} Z_2^2(z) dz = 1,$$

можно определить d_n :

$$d_n = \frac{1}{\sqrt{M_1 + M_2}} \quad (18)$$

где

$$\begin{aligned} \kappa_1 \kappa_1^2 \left[\frac{h - h_1}{2} + \frac{\sin 2\beta_n (h - h_1)}{4\beta_n} \right] A_n &= M_1, \\ \kappa_2 \kappa_1^2 \left[\frac{h_1}{2} + \frac{\sin 2\gamma_n h_1}{4\gamma_n} \right] &= M_2. \end{aligned}$$

Умножая каждое из уравнений (12) соответственно на $k_1 Z_1(z)$ и $k_2 Z_2(z)$ и интегрируя по z от $z = h_1$ до $z = h$ и от $z = 0$ до $z = h_1$, складывая их и учитывая граничные условия (14) и (16) и вводя обозначение

$$T(t) = \kappa_1 \kappa_1^2 \int_{h_1}^h \varphi_1 Z_1(z) dz + \kappa_2 \kappa_2^2 \int_0^{h_1} \varphi_2 Z_2(z) dz,$$

получим:

$$\frac{dT}{dt} + \lambda_{1n}^2 T + c_1 k_1 B_n = 0, \quad (19)$$

где

$$B_n = A_n \beta_n \frac{\sin \beta_n (h - h_1)}{\sqrt{M_1 + M_2}}$$

Учитывая (14') решение получаем в следующем виде:

$$T(t) = -\frac{1}{\lambda_{1n}^2} C_1 k_1 B_n (1 - e^{-\lambda_{1n}^2 t}) + T_0 e^{-\lambda_{1n}^2 t}, \quad (20)$$

$$\text{где } T_0 = k_1 \kappa_1^2 \int_{h_1}^h \varphi_1 \Big|_{t=0} Z_1 dz$$

Для φ_1 и φ_2 находим выражения:

$$\varphi_1 = -\frac{d_n A_n}{\lambda_{1n}^2} C_1 k_1 B_n \cos \beta_n (h - |z|) (1 - e^{-\lambda_{1n}^2 t}) + T_0 d_n A_n \cos \beta_n (h - z) e^{-\lambda_{1n}^2 t}$$

$$\varphi_2 = -\frac{d_n B_n}{\lambda_{1n}^2} C_1 k_1 \cos \gamma_n \cdot z (1 - e^{-\lambda_{1n}^2 t}) + T_0 d_n \cos \gamma_n z e^{-\lambda_{1n}^2 t}$$

Окончательные решения примут вид:

$$\begin{aligned} \Phi_1 &= \Phi_k + q \ln \frac{r}{R_k} - \kappa_1 \sum_{j=1}^{\infty} C_j J_0(\mu_j r) \sum_{n=1}^{\infty} \frac{d_n}{\lambda_{1n}^2} A_n B_n \cos \beta_n (h - z) (1 - e^{-\lambda_{1n}^2 t}) + \\ &+ \sum_{j=1}^{\infty} J_0(\mu_j z) \sum_{n=1}^{\infty} T_0 d_n A_n \cos \beta_n (h - z) e^{-\lambda_{1n}^2 t} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \Phi_2 &= \Phi_k - \kappa_1 \sum_{j=1}^{\infty} C_j J_0(\mu_j r) \sum_{n=1}^{\infty} \frac{d_n}{\lambda_{1n}^2} B_n \cos \gamma_n z (1 - e^{-\lambda_{1n}^2 t}) + \\ &+ \sum_{j=1}^{\infty} J_0(\mu_j r) \cdot \sum_{n=1}^{\infty} T_0 d_n \cos \gamma_n z e^{-\lambda_{1n}^2 t} \end{aligned}$$

При $t = \infty$ легко получаются формулы стационарного случая течения жидкости к скважине в неоднородном пласте, состоящем из двух пропластков. Учитывая, что линеаризованное уравнение движения газа приводится к уравнению (1), полученные решения остаются в силе для движения газа в неоднородном пласте.

Среднее значение функции на стенке скважины определяем следующим образом:

$$\Phi_{1c} = \frac{1}{h - h_1} \int_{h_1}^h \Phi_1(r, z, t) \Big|_{r=r_c} dz \quad (21)$$

Сокращая на $\Phi_k - \Phi_{1c}$ можем определить отношение дебитов $\frac{Q}{Q_1}$

в зависимости от $\frac{\kappa_1}{\kappa_2}$,

где Q — дебит скважины при нестационарном течении жидкости, который определяется из (21).

Q — дебит скважины при стационарном течении жидкости к скважине в случае $\kappa_1 = \kappa_2$.

Считаем своим долгом выразить благодарность академику З. И. Халилову за обсуждение работы.

ЛИТЕРАТУРА

1. Абасов М. Т., Джалилов К. Н. О притоке жидкости к несовершенной скважине в неоднородном пласте. „ДАН Азерб. ССР“, 1957, № 1.
2. Абасов М. А., Джалилов К. Н. К исследованию притока жидкости к несовершенной скважине в неоднородном пласте. „ДАН Азерб. ССР“, 1957, № 7.
3. Абасов М. Т., Джалилов К. Н. Приток жидкости к скважине в неоднородном пласте. „ДАН Азерб. ССР“, 1958, № 12.
4. Гринберг Г. А. О решении уравнений математической физики с частично или полностью разделяющимися переменными. Сб., посвященный 70-летию акад. А. Ф. Иоффе. Изд. АН СССР, 1950.
5. Гринберг Г. А. и др. К теории теплового расчета анодов мощных рентгеновских трубок, работающих в импульсном режиме. „Ж. техн. физ.“, т. XX, вып. 12. Изд. АН СССР, 1950.
6. Чарный И. А. О методах линеаризации нелинейных уравнений типа теплопроводности. Изв. АН СССР. ОТН, 1951 № 6.

АзНИИ

Поступило 30. VI 1959

Бирчинсли олмајан лајларда маје вә газын ачылма дәрәчәсинә көрә там олмајан гујуја доғру гәрарлашмамыш сүзүлмәси һаггында

ХҮЛАСӘ

Мә'лум олдуғу үзрә, нефт лајлары кечиричиликләри мұхтәлиф лајчығлардан ибарәт олур. Бундан әлавә нефт горизонтларынын бир-кә истисмары лазым кәлир. Она көрә дә бирчинсли олмајан лајларда маје вә газын гәрарлашмамыш ахынынын өјрәнилмәси һәм нәзәри вә һәм дә тәҗрүби әһәмијјәтә маликдир.

Мајеләрин гәрарлашмамыш сүзүлмәсинин өјрәнилмәси ән чәтин мәсәләләрдән биридир. Бу мәғаләдә маје вә газын мұхтәлиф кечиричиликли ики лајчығдан ибарәт олан лајда гәрарлашмамыш ахыны мәсәләси арашдырылыр. Фәрз едилир ки, нефт гујусу лајчығлардан бирини тамамилә ачыр. Бу мәсәләнин гәрарлашмыш һал үчүн дәғиг һәлли [1, 2, 3] ишләриндә верилмишдир. Мәсәлә, гујуда сәрф верилән һал үчүн әввәлчә Фурје сонра исә Гринберг үсуллары тәтбиғ едилмәклә һәлл олунур.

Нәтичәдә Φ_1 вә Φ_2 эффектив һәлләри алынмышдыр. Мәғаләдә көстәрилир ки, белә мәсәләләрдә гујудибн тәзјигин верилән һал үчүн һәлли вачиб дејилдир.

ЭНЕРГЕТИКА

Г. Д. МАМЕДБЕЙЛИ

ОБ ИСПОЛЬЗОВАНИИ ЭНЕРГИИ СОЛНЦА И ВЕТРА

(Представлено академиком АН СССР А. И. Бергом)

В связи с увеличением скорости земных транспортных средств созданием межпланетных станций и кораблей, непрерывным усовершенствованием машин увеличивается потребление всех видов топлива. Поэтому на очереди стоит вопрос о широком расходовании энергии атома, Солнца и ветра.

К сожалению, укоренилось совершенно ложное представление, заключающееся в том, что проблемы разработки идей, схем, аппаратур по использованию энергии Солнца и ветра не включают научных вопросов; использование энергии Солнца и ветра—дело далекого будущего; непосредственное использование энергии Солнца и ветра экономически невыгодно. Такие ошибочные положения не позволяют направить лучшие научные силы и большие средства на разрешение этих важных вопросов.

Каким образом можно добиться широкого использования солнечной энергии? Можно провести некоторые положения, отвечающие на этот вопрос.

1. Прежде всего необходимо отрешиться от перечисленных выше ложных представлений.

2. Необходимо перебросить большое количество научных сил и материальных средств на освоение солнечной энергии и ветра.

3. Определить правильное направление для развития вопроса использования солнечной энергии и ветра.

4. В конструкции применяемых в настоящее время приборов и установок по использованию солнечной энергии и энергии ветра необходимо произвести соответствующие принципиальные изменения.

Сказанное подтверждается следующим примером. До сих пор существует один тип ветряного двигателя. Здесь движение происходит на так называемом „активном“ принципе: установленные перпендикулярно к направлению ветра крылья ветродвигателя вращаются. От давления ветра на крыльях создаются вращающие пары сил. Можно создать ветряные двигатели, действующие на другом принципе.

В ветряных двигателях крылья выполняют одновременно две функции: принимают на себя силу ветра и энергию ветра превращают в механическую. Можно создать совершенно новый тип ветряного двигателя, раздельно выполняющего эти две функции.

Новый ветряной двигатель можно представить в следующей форме. Приемная часть—усеченный конус, широкий конец обращен в сторону ветра. Если радиусы меньшего и большего сечения имеют отношение 1:3, сила ветра увеличится в 9 раз и т. д.

Движущуюся часть нового ветряного двигателя можно построить на реактивном принципе—газовая струя, выходящая из узкой части приемника, создает реактивность.

Если сравнить крылья ветряного двигателя с движущимися лопастями нового двигателя, то преимущество окажется на стороне последних. Ветер, попадающий в пространство между крыльями ветряного двигателя не используется. Таким образом, пропадает 50—60% энергии ветра. В новом типе двигателя этот недостаток отсутствует. Можно предполагать, что новые двигатели будут в несколько раз эффективнее старых. Кроме того, изготовление и использование их намного проще.

Можно привести бесчисленное множество подобных примеров.

В деле использования солнечной энергии громадное будущее принадлежит полупроводниковым приборам. В этом отношении можно внести определенные конструктивные изменения в существующие методы и аппаратуру. Особенное внимание необходимо уделить направлениям:

- 1) непосредственному превращению солнечной энергии в электрическую;
- 2) фотохимии;
- 3) фотосинтезу.

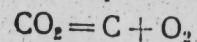
К этим уже известным направлениям мы хотим добавить четвертое—теплохимию. Это название условно, может быть его придется изменить. Остановимся на самых существенных положениях.

Известно, что известь добывается обжигом известняка. При этом происходит следующая химическая реакция: $\text{CaCO}_3 = \text{CaO} + \text{CO}_2$

Для обжига 1 кг известняка требуется 425 ккал тепловой энергии. В данной реакции мы имеем поглощение тепловой энергии. Вместе с гашением извести происходит выделение тепловой энергии. Каждый килограмм извести выделяет 277 ккал. С точки зрения энергетического баланса данная реакция убыточна. Но она примечательна в другом отношении.

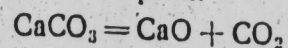
Как известно, пока не решен вопрос об аккумуляции солнечной энергии на долгое время (от 6 до 9 месяцев). В этом отношении известь представляет огромный интерес. Мы можем известняк, обожженный летом, сохранить до зимних месяцев (при надлежащем хранении известь остается негашенной) и после этого его погасить. Вышеуказанное разложение известняка ставит перед нами замечательную проблему, которую следует во что бы то ни стало решить. При разложении известняка продуктами анализа являются известь и углекислый газ.

Допустим, что нам удалось бы разложить CO_2 :

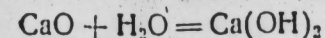

С точки зрения использования и аккумуляции на долгое время солнечной энергии эта реакция представляет собой важный шаг вперед. Добыча таким путем угля произвела бы целую революцию. Мы получили следующий цикл:

1. Обжигая CaCO_3 , получаем продукты разложения. При этом расходуется только солнечная энергия.

II. Путем гашения извести получаем гидрат кальция.

Происходит выделение энергии.

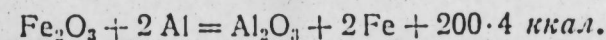
III. Разлагаем CO_2 : $\text{CO}_2 = \text{C} + \text{O}_2$. При этом расходуем только солнечную энергию.

IV. Используем карбон как топливо: $\text{C} + \text{O}_2 = \text{CO}_2$. При этом происходит выделение энергии.

V. При естественных условиях происходит обратная реакция. $\text{Ca(OH)}_2 + \text{CO}_2 = \text{CaCO}_3 + \text{H}_2\text{O}$

Наиболее трудной является III реакция. Необходимо разработать рациональную схему разложения CO_2 .

Аналогичные реакции мы имеем в отношении алюминия. Известно, что в первой стадии добычи алюминия получают глинозем. В дальнейшем при помощи электролиза из Al_2O_3 можно получить чистый алюминий, представляющий собой замечательное топливо. При так называемом процессе алюминотермии выделяется огромное количество энергии

Таким образом, получается цикл, аналогичный циклу извести. Вот то четвертое направление, которое мы предлагаем. Нет сомнения, что CaCO_3 или Al_2O_3 не единственно возможные материалы.

В заключение остановимся на вопросе о возможностях и перспективе использования солнечной энергии в Азербайджане. Без преувеличения можно утверждать, что из всех республик Советского Союза лишь Азербайджан имеет исключительно благоприятные условия для использования солнечной энергии и энергии ветра.

Территория Азербайджана имеет богатую солнечную и ветровую энергию. В отдельных районах среднегодовое число солнечных и дней с ветрами достигает 250—300 и среднегодовая скорость ветра превосходит 10 м/сек.

Богатые залежи галенита и других минералов дают возможность получить самые дешевые полупроводниковые приборы для преобразования тепловой энергии Солнца в электрическую.

На территории Азербайджана есть полупустыни (Кобыстан и др.), где можно создать всесоюзную опытную базу для использования энергии Солнца и ветра в крупнейшем масштабе, что превратит эти пустыни в цветущий оазис с лесами, пастбищами, садами, огородами и т. д.

Использование солнечной энергии может оказать помощь нефтяной промышленности: получение пресной воды на морских базах и промыслах, нагретой воды для перекачки в скважины горячей воды в целях поднятия гидравлического давления пласта. Большую пользу от использования энергии Солнца и ветра получит сельское хозяйство республики в целом.

В нашей республике имеются достаточно квалифицированные научные кадры, усилия которых необходимо объединить и направить на разрешение этой проблемы, важнейшей для всего человечества.

Күнəш вə күлək енержисиндən истифадə етмək һаггында

ХҮЛАСƏ

Мүасир нəглијат вəситəлəri вə онларын сүр'əтлəринин артмасы, планетлəрарасы сəјаһəт вəситəлəринин инкишафы нəтичəсиндə енержи мənбəлəринə олан еһтијач кетдикчə артыр. Буна кəрə дə Күнəш вə күлək енержисиндən истифадə етмək ишиндə гəти сурəтдə дөнүш јаратмаг лазымдыр. Бу дөнүшү јаратмаг үчүн Күнəш вə күлək енержисиндən истифадə етмək ишини дүзкүн принциплэр үзрə гурмаг лазымдыр.

Мəгалədə һəмин принциплэр кениш сурəтдə мүзакирə олунур. Күнəш вə күлək енержиси ишинə, һər шejдən əввəl, күлли мигдарда гүввə вə вəсант бурахмаг лазымдыр.

Мəгалədə кəстəрилир ки, мүасир дөврдə Күнəш енержисиндən истифадə алəтлəri вə күлək мүһəрриклəринин чох мүһүм нөгсанлары вардыр. Бурада јени типли күлək мүһəрриклəринин ишлəмə принциплəri верилир. Бу мүһəрриклэр кəлəчəкдə реактив күлək мүһəрриклəri адланачагдыр.

Мəгалədə Күнəш вə күлək енержисинин узун мүддətə аккумуляјасијасы һаггында јени тəклифлэр верилир. Бунлардан бə'зилəri кəлəчəк дөврлəрдə өз инкишафыны тапа билэр. Бу ишлəрлə јанашы олараг, мəгалədə Азəрбајчан шəраитиндə Күнəш вə күлək енержисиндən истифадə мəсəлəсинин əн əлверишли олдуғу кəстəрилир. Азəрбајчанын јарымкечиричи јатаглара малик олмасы ону бу сaһədə хүсу-си бир мөвгejə галдыр.

Нəһajət, мəгалədə Бақынын јахынлығында олан Гобустан сaһəлəрини мəшəлијə, бағлыға вə тарлаја чевирмək јолларындан данышылыр.

ФИЗИЧЕСКАЯ ХИМИЯ

А. М. КЯЗИМОВ

КОМБИНАЦИЯ ЦЕМЕНТНОЙ И ЭЛЕКТРОХИМИЧЕСКОЙ ЗАЩИТЫ СТАЛИ В МОРСКОЙ ВОДЕ

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР Ю. Г. Мамедалиевым)

Наиболее интенсивная коррозия стали в морских условиях наблюдается в зоне переменного смачивания. В этом участке коррозия достигает катастрофической величины—0,7 мм/год. Защите этого наиболее опасного участка уделяется особое внимание. В настоящем эффективным методом защиты в зоне переменного смачивания считается краска АИШ, срок службы которой составляет около 2 лет [2].

Катодная защита с орошением защищаемого участка свежей морской водой находит применение в морских условиях [4].

Эффективность цементной защиты в зоне переменного смачивания отмечалась в литературе, и в начальный период строительства морских сооружений этот способ нашел широкое промышленное применение на морских нефтяных промыслах Азербайджана [6]. При практическом осуществлении цементной защиты наблюдалась неполная заливка цементного раствора между сваей и рубашкой (асбоцементной или металлической) [5].

В оголенных участках наблюдалась интенсивная местная коррозия. Ее возникновение в незащищенных участках объясняется образованием коррозионной пары между оголенными участками стали и защищенными цементом.

Сталь, защищенная цементом, в морской воде имеет более положительный потенциал, чем незащищенная. Поэтому между обнаженным участком и участками, защищенными цементным раствором, возникает разность потенциалов, а обнаженная стальная поверхность становится анодом. Большая поверхность катода обуславливает мощность работы образующейся коррозионной пары.

В табл. 1 показаны результаты изучения [3] влияния различных составов цемента и разного соотношения поверхностей на величину разности потенциалов между катодом (сталь под цементом) и анодом (сталь обнаженная).

Разность потенциалов образующейся коррозионной пары в случае с расширяющимся цементом со временем уменьшается, а с портланд и тампонажным цементом—увеличивается. С увеличением катодной поверхности коррозионной пары—сталь под цементом (катод)—обнаженная сталь (анод)—разность потенциалов возрастает.

Таблица 1

Характеристика цемента	Отношение поверхности, покрытой цементом, к непокрытой	Разность потенциалов, мв				
		время от начала испытания, сутки				
		2	10	17	24	31
Расширяющийся гипсо-глиноземистый цемент	1:1	61	21	21	16	3
	2:1	90	6	54	85	35
	1:1	26	28	100	127	191
Портландцемент	2:1	54	216	305	323	365
	6:1	110	248	347	365	415
Тампонажный цемент	1:1	—	239	273	265	320
	2:1	—	275	290	314	340

Вследствие действия описанной коррозионной пары, образующейся при неполной заливке, на сваях наблюдается интенсивное местное разрушение.

Исследовано образование коррозионной пары между защищенной сталью и оголенной в 3%-ном растворе хлористого натрия [1].

При комбинации электрохимической защиты с цементным покрытием может быть достигнута полная катодная защита стали как под цементным покрытием, так и на обнаженных участках путем катодной поляризации и выравнивания потенциалов анодных и катодных участков.

При изучении комбинации цементной защиты с электрохимической мы на испытуемых образцах создали искусственные оголенные участки, допуская, что при заливке остаются незащищенные участки. Искусственное повреждение цементного покрытия доходило до поверхности стали вдоль образца. Соотношение поверхностей, покрытых цементами к незащищенным составило 10:1.

Стальной стержень был установлен в специальную форму. Между стенкой формы и стержнем для получения искусственных обнаженных участков поставлена деревянная рейка. Затем стальной стержень был залит раствором цемента, в котором установлены аноды, не имеющие прямого контакта со стальной поверхностью.

Вид испытуемого образца и схема электрохимической защиты показана на рисунке. При катодной защите в качестве анода применялись графит и медь.

Цементный раствор приготовили на морской воде, при отношении цемента к песку 5:1.

Готовый образец погружался в морскую воду. К анодам и катоду подавался постоянный ток определенной силы, регулируемый реостатом.

По потере веса и изменению смещения потенциала стали в отрицательную сторону мы судили об эффективности комбинированного метода.

Результаты изучения влияния комбинированной катодной защиты и цементного покрытия на обнаженный образец помещены в табл. 2.

Таблица 2

Материал анода	Плотность тока $ма/дм^2$ при потенциале стали 950 мв относительно насыщенного каломельного электрода, при разных сроках испытания, сутки									
	1	2	4	6	8	10	15	20	25	60
Графит	15	3	1,5	1	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6
Медь	15	5	3	3	3	3	3	3	—	—

Результаты испытания показали, что стальной образец после четырехсуточного испытания при плотности тока $1,5 ма/дм^2$ (в случае графитового анода) полностью катодно поляризуется. После семи-суточного испытания защитную плотность тока мы уменьшили до $0,6 ма/дм^2$. При этом потенциал образца оставался на прежнем уровне. В случае использования меди как анода, плотность тока снижалась до $3,0 ма/дм^2$. Дальнейшее уменьшение плотности тока влияло на изменение потенциала в положительную сторону. Потеря веса образцов показала, что сталь не подвергалась коррозионному разрушению.

Медный анод в цементном растворе не разрушался, он корродировал только на границе воздух—цемент.

Результаты изучения протекторного действия различных металлов, имеющих более отрицательный потенциал чем сталь, и установленных в качестве анодов в цементном покрытии на комбинированную защиту, помещены в табл. 3.

Таблица 3

Анод	Изменение электродного потенциала, при разных сроках опыта, сутки									
	начало испытания	2	4	6	8	10	14	20	25	60
Алюминий	690	845	635	800	625	645	650	710	672	—
Цинк	820	855	820	975	990	965	900	880	885	905

Значения потенциалов отрицательны, показаны в мв и измерены относительно насыщенного каломельного электрода.

Приведенные в табл. 3 данные показывают, что в рассматриваемых условиях протекторное действие цинка больше, чем алюминия.

Следует отметить, что после трехдневного испытания смагниевым анодом цементное покрытие полностью разрушилось. После погружения испытуемой системы в морскую воду наблюдалось бурное выделение газа водорода.

Измерение потенциала (по насыщенному каломельному электроду) показало значительное смещение потенциала в отрицательную сторону. При этом потенциал стального образца составил 1200 мВ.

Металлический магний в цементном растворе очень активен и подвергается быстрому анодному растворению. Образовавшиеся продукты анодной реакции увеличивают объем анода, при этом цемент растрескивается.

Проведенные опыты показывают возможность осуществления комбинированной защиты стали от морской коррозии путем применения катодной защиты и цементного покрытия.

Считаю своим долгом выразить благодарность члену-корреспонденту АН Азербайджанской ССР В. Ф. Негрееву за помощь и ценные замечания, сделанные при подготовке статьи к печати.

ЛИТЕРАТУРА

1. Артамонов В. С. Покрытия подземных сооружений железнодорожного транспорта. Теория и практика противокоррозионной защиты подземных сооружений. Изд-во АН СССР, 1958. 2. Гаджиева Р. Г., Земскова Л. Н. Защита металлоконструкций лакокрасочными покрытиями. Тр. Всесоюз. совещ. по борьбе с морской коррозией металлов. Азербайджан, 1958. 3. Гараев З. Ш., Фархадов А. А. Изучение потенциала стали под цементным защитным покрытием в морской воде. Коррозия металлоконструкций в море, вып. 1. Азнефтеиздат, 1954. 4. Заманов Б. А. Исследование электрохимической защиты в тонких пленках морской воды. Азербайджан, 1958. 5. Негреев В. Ф., Искендеров И. А. Коррозия стальных сооружений на морских нефтяных промыслах и их защита. Тр. Всесоюз. совещ. по борьбе с морской коррозией металлов. Азербайджан, 1958. 6. Негреев В. Ф., Знайченко С. Г., Гараев З. Ш., Шахтахтинская Г. Г. Защита опор морских нефтепромысловых сооружений от коррозии. Коррозия металлоконструкций в море, вып. 1. Азнефтеиздат, 1954.

Азгосуниверситет
им. С. М. Кирова

Поступило 27. III 1960

А. М. Казымов

Сементлэ электрокимјэви үсулун бирликдә тәсириндән
поладың дәниз сујунда коррозиядан мүдафиәси

ХҮЛАСӘ

Дәниздә полад дајаглар дөври-исланма зонасында коррозиядан семент өртүкләрлә мүдафиә едилирди. Лакин семент өртүкләр һазырланаркән әксәр һалларда полад тамамилә өртүкләдијиндән чылпаг јерләр галырды. Өртүк алтындыкы поладың потенсиалы чылпаг поладың потенсиалына нисбәтән мүсбәт олдуғу үчүн потенсиаллар фәрги јараныр ки, бунун да нәтијәсиндә поладың чылпаг галмыш һиссәләриндә коррозия даһа сүр'әтлә кедир.

Сементләнмиш полада электрокимјэви мүдафиә үсулу илә тәсир етдикдә, там катод полјаризасиясы нәтијәсиндә, чылпаг вә сементләнмиш саһәләр арасындакы потенсиаллар фәрги арадан галдырылар.

Мәгаләдәки метод илә апарылан тәдгигат көстәрир ки, электрокимјэви мүһафизә үсулу илә семент өртүкләринин биркә тәсириндә нәтијәсиндә поладың чылпаг галмыш һиссәләриндә белә коррозия кетмир.

Д. И. ЗУЛЬФУГАРЛЫ, Н. С. УМАХАНОВА

ВАНАДИЙ И НИКЕЛЬ В МЕЛОВЫХ НЕФТЯХ ДАГЕСТАНА

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР М.-А. Кашкаев)

Результаты наших исследований содержания ванадия и никеля в чокракских нефтях Дагестана [7] показали, что в них, так же как и в третичных нефтях ряда других месторождений, $V < Ni$. В то же время известно, что в более древних нефтях, в основном, $V > Ni$. К таким древним нефтям относятся и меловые нефти Дагестана, добываемые из маастрихтских (верхний мел) и аптских (нижний мел) отложений.

Нами изучено содержание ванадия и никеля в названных нефтях следующих месторождений Дагестанской АССР: Селли, Гаша, Дузлак, Берикей.

Данные, характеризующие физико-химические константы изученных нефтей, приведены в табл. 1.

Как видно из таблицы по физико-химическим константам меловые нефти не так сильно отличаются от чокракских нефтей Дагестана. Сказанное наглядно видно из нижеприведенного сопоставления некоторых физико-химических констант изученных нами чокракских и меловых нефтей Дагестана (см. табл. 2).

Озоление исследованных образцов нефтей проводилось так, как было описано в ранее опубликованных работах [4, 6].

Как и в предыдущих работах, ванадий определен по А. П. Виноградову [1], а никель—по методу, разработанному нами [4], на основе методов, предложенных Д. П. Малюга [8] и К. В. Троицкой [9].

Содержание ванадия и никеля в меловых нефтях Дагестана приведены в табл. 3.

В табл. 4 дано среднее содержание изученных элементов по месторождениям и по Дагестану в целом.

Как видно из данных табл. 3, содержание как ванадия, так и никеля на золу и на нефть не особенно велико; оно колеблется соответственно от 0,36 до 8,51% V_2O_5 и от 0,08 до 4,61% NiO . Среднее содержание ванадия в золе изученных нефтей равняется 2,24% V_2O_5 , а никеля—1,12% NiO .

Также невелико содержание V и Ni, приходящихся на 1 г суммы смол и асфальтенов. Таким образом, в концентрации ванадия и никеля в чокракских и меловых нефтях Дагестана не наблюдается особо резкое различие. Следовательно, можно полагать, что с геохимической точки зрения преобразование исходного органического

Физико-химические константы меловых нефтей Дагестана

№ образца	Месторождение	Возраст	№ скважины	Глубина перфораций, м	d_{4}^{20}	Вязкость* динамическая при 20° C см	Содержание, %			Содержание, %		
							асфальтены	серы	Кислотность, мг КОН на 1 г нефти	нафтеновые кислоты	ароматические	мелос
1	Селли	Верхний мел	13	1305—1362	0,8759	—	0,392	0,20	0,024	0,036	0,0074	0,0074
2	"	"	9	1339—1385	0,8755	34,81	0,692	0,12	0,096	0,123	0,0066	0,0066
3	"	"	1	1343—1363	0,8719	29,44	0,260	0,17	0,085	0,059	0,0123	0,0123
4	"	"	6	1385—1440	0,8790	37,57	0,412	0,20	0,112	0,486	0,0074	0,0074
5	"	"	4	1418—1452	0,8698	—	0,334	0,22	0,032	0,026	0,0210	0,0210
6	"	"	18	1445	0,8666	—	0,590	0,22	0,017	0,026	0,0170	0,0170
7	"	"	17	1621—1701	0,8981	—	0,918	0,25	0,050	0,047	0,0640	0,0640
8	Гаши	"	3	2107	0,8742	—	0,176	0,10	0,097	0,053	0,0530	0,0530
9	Дузлак	Нижний мел (апт)	56	637—657	0,8572	32,84	0,170	0,20	0,062	0,021	0,0101	0,0101
10	"	"	53	662	0,8683	—	0,410	0,16	0,059	0,028	0,0114	0,0114
11	"	"	31+60	630—670	0,8577	—	0,360	0,24	0,054	0,029	0,0069	0,0069
12	"	"	46	591—696	0,8545	15,26	0,21	0,13	0,059	0,035	0,0210	0,0210
13	"	"	29	696	0,8872	—	1,61	0,25	0,120	0,069	0,0123	0,0123
14	Дузлак*	"	—	—	0,8551	24,69	—	—	—	—	0,0282	0,0282
15	Берикей*	"	14	924—944	0,8637	29,71	1,18	0,32	—	0,015	0,0162	0,0162
16	Берикей**	"	—	—	0,8884	57,78	0,46	0,13	0,286	0,101	0,0070	0,0070

* Вязкость по данным З. А. Штанцевой.

** Из резервуара.

материала в нефть происходило при не особенно сильно отличающихся условиях. Видимо, то же самое можно сказать относительно условий перемещения и дальнейшей геохимической истории этих нефтей.

Таблица 2

Сопоставление усредненных физико-химических констант чокракских и меловых нефтей Дагестана

Возраст отложений	Количество образцов	Удельный вес, d_{4}^{20}	Вязкость динамическая при 20° C см	Содержание, %			Кислотность, мг КОН на 1 г нефти	Содержание, %	
				смола силикагелевых	асфальтенов	серы		нафтеновых кислот	золы
Чокрак	23	0,8656	24,6	6,56	0,77	0,17	0,081	0,066	0,033
Чокрак (из естественных выходов)	2	0,9400	—	8,71	0,07	0,27	1,610	0,224	0,120
Мел	16	0,8722	32,77	5,47	0,61	0,19	0,084	0,077	0,020

Однако по отношению ванадия к никелю, чокракские и меловые нефти Дагестана заметно отличаются. Как было указано раньше [7], в чокракских нефтях, так же как и во многих третичных нефтях ряда месторождений, ванадия содержится значительно меньше, чем никеля и отношение V: Ni равняется 0,44. Что же касается меловых нефтей Дагестана, то в них, как и в большинстве древних нефтей различных регионов, содержание ванадия преобладает над содержанием никеля и отношение V: Ni доходит до 1,88.

Как известно, палеозойские нефти Урало-Поволжья весьма богаты ванадием и по его содержанию приближаются к нефтям Калифорнии, которые являются самыми богатыми нефтями мира этим элементом [3].

Можно также отметить, что Л. А. Гуляева [2] на основе богатых экспериментальных данных, полученных при изучении распространения ванадия и никеля в нефтях и твердых битумах, залегающих на обширной территории Урало-Поволжья, установила, что в них $V > Ni$ и это соотношение является не только характерным показателем для нефтей указанного региона, но и может служить критерием для классификации их на различные генетические группы.

Можно привести подобные примеры относительно и зарубежных нефтей.

Если исходить из предположения об общности условий преобразования исходного органического материала в нефть и геохимической истории чокракских и меловых нефтей Дагестана, то различные соотношения V: Ni в них, вероятно, можно объяснить отличиями исходных материалов, вернее отличиями их элементарного состава, что вполне согласуется с ранее высказанным одним из нас предположением [5] о причинах различия в содержании одного и того же элемента в нефтях различных регионов и возрастов.

Таблица 3

Содержание V и Ni в меловых нефтях Дагестана

Содержание														
№ образца	Месторождение	Синта и пласт	в золе, %		на 100 г нефти, мг		на 1 г смолы, мг		на 1 г асфальтенов, мг		на 1 г суммы смол и асфальтенов, мг		V/Ni	
			V ₂ O ₅	NiO	V	Ni	V	Ni	V	Ni				
1	Сели	Верхний мел	2,83	0,52	0,423	0,110	0,062	0,016	0,61	0,16	0,056	0,015	3,87	
2	"	"	1,55	0,38	0,106	0,037	0,018	0,006	0,41	0,14	0,017	0,006	2,88	
3	"	"	0,60	0,10	0,025	0,006	0,005	0,001	0,06	0,01	0,005	0,001	4,41	
4	"	"	8,51	4,61	1,000	0,762	0,160	0,119	2,99	2,28	0,150	0,112	1,32	
5	"	"	0,53	0,63	0,051	0,085	0,009	0,014	0,03	0,14	0,008	0,013	0,60	
6	"	"	2,85	0,39	1,020	0,199	0,147	0,028	1,11	0,22	0,130	0,025	5,14	
7	Гаши	"	3,07	1,64	0,910	0,684	0,218	0,160	0,77	0,58	0,170	0,127	1,33	
8	Дузлак	Нижний мел	3,22	1,66	0,210	0,150	0,045	5,031	0,51	0,37	0,041	0,029	1,33	
9	"	"	3,81	1,38	0,450	0,230	0,080	0,041	2,14	1,10	0,077	0,039	1,96	
10	"	"	0,36	0,08	0,025	0,007	0,0030	0,001	0,02	0,004	0,002	0,001	3,33	
11	"	"	2,44	0,55	0,385	0,122	—	—	—	—	—	—	3,19	
12	Берикей	"	0,53	0,38	0,049	0,049	0,012	0,012	0,04	0,04	0,010	0,010	1,00	
13	Берикей*	"	0,71	1,27	0,028	0,070	0,006	0,016	0,06	0,15	0,006	0,015	0,40	

* Из резервуара.

Таблица 4

Среднее содержание V и Ni в меловых нефтях Дагестана

Месторождение	Количество образцов	Содержание												
		в золе, %		на 100 г нефти, мг		на 1 г смолы, мг		на 1 г асфальтенов, мг		на 1 г суммы смол и асфальтенов, мг		V/Ni		
		V ₂ O ₅	NiO	V	Ni	V	Ni	V	Ni	V	Ni			
Селли	7	2,81	1,11	0,440	0,199	0,067	0,030	0,877	0,491	0,061	0,029	3,04		
Гаша	1	3,07	1,64	0,910	0,684	0,218	0,160	0,774	0,580	0,170	0,127	1,33		
Дузлак	4	2,46	0,92	0,270	0,125	0,042	0,024	0,888	0,490	0,040	0,023	2,46		
Берикей	2	0,62	0,82	0,040	0,059	0,009	0,014	0,051	0,097	0,008	0,013	0,70		
Меловые нефти Дагестана	14	2,24	1,12	0,415	0,252	0,084	0,057	0,647	0,417	0,069	0,048	1,88		

Выводы

1. Результаты проведенных исследований показали, что по содержанию V и Ni нет особо резкого различия между меловыми и чокракскими нефтями Дагестана.

2. В золе меловых нефтей Дагестана содержание V₂O₅ колеблется от 0,36 до 8,51%, а NiO—от 0,08 до 4,61%. Среднее содержание V₂O₅ в этих нефтях доходит до 2,24%, а NiO—1,12%.

3. В то время как в чокракских нефтях V < Ni, в меловых нефтях V > Ni и по отношению V: Ni меловые нефти схожи со многими древними нефтями различных месторождений.

ЛИТЕРАТУРА

1. Виноградов А. П. ДАН СССР, 1931, 10, 249. 2. Гуляева Л. А. ДАН СССР, 1945, 48, 144. 3. Гуляева Л. А., Иткина Е. С., Ромм И. И. ДАН СССР, 1941, 32, 6. 406. 4. Зулфугарлы Д. И. ДАН Азерб. ССР, 1949, 5, 6. 205. 5. Зулфугарлы Д. И. Тезисы докладов на VIII Менделеевском съезде по общей и прикладной химии, сб. 9, 102, 1959. 6. Зулфугарлы Д. И. Труды АГУ, 1952, 2, 60. 7. Зулфугарлы Д. И., Умаханова Н. С. Азерб. хим. журн. 1959, 2, 129. 8. Малюга Д. П. Труды Биохимической лаб., 1946, 8, 73. 9. Троичкая К. В. Уч. зап. Казанского Госуниверситета, 1937, кн. 97, 2, 67.

Азгосуниверситет
им. С. М. Кирова

Поступило 19. III 1960

Ч. И. Зулфугарлы, Н. С. Умаханова

Дағыстанын табашир јашлы нефтлеринде ванадиум вә никел

ХУЛАСӘ

Мүәллифләр Дағыстанын табашир јашлы нефтлеринде ванадиум вә никелин мигдарыны өјрәнмишләр. Мә'лум олмушдур ки, истәр нефтин өзүндә, истәрсә дә онун күлүндә ванадиум вә никелин мигдары о гәдәр дә чох дејил. Бу нефтлерин күлүндә 0,36-дан 8,51%-ә гәдәр V₂O₅ вә 0,08-дән 4,61%-ә гәдәр NiO вардыр. Орта һесабла көтүрдүкдә V₂O₅ 2,24%, NiO исә 1,12%-ә чатыр.

Г. П. ТАМРАЗЯН

НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ РАСПРЕДЕЛЕНИЯ НЕФТИ В НИЖНЕМ ОТДЕЛЕ ПРОДУКТИВНОЙ ТОЛЩИ АПШЕРОНСКОЙ НЕФТЕНОСНОЙ ОБЛАСТИ

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР Ш. Ф. Мехтиевым)

Как известно, вопросы генезиса нефти тесно связаны с выявлением закономерностей в распределении нефти в месторождениях и в нефтеносной области в целом. Вопросы изменения качества нефтей в месторождениях уже сравнительно давно изучаются.

Гораздо менее изученным является вопрос о количественном распределении нефти в разрезе нефтемещающих толщ. Это связано прежде всего с тем, что имеющиеся представления о нефтяных ресурсах нефтеносной области весьма часто (иногда ежегодно) изменяются и, как правило, в сторону увеличения численных значений этих ресурсов, что связано с приращением запасов нефти за счет вновь выявляемых залежей в самом месторождении и открытия новых месторождений в нефтеносной области. Поэтому понятно, что решение вопросов количественного распределения залежей нефти сравнительно облегчается для старых нефтеносных областей, геологическое строение и нефтеносность которых изучены наиболее полно. Одной из таких областей является Апшеронская нефтеносная область, эксплуатирующаяся уже около столетия.

В данной статье производится оценка количественного распределения нефти в недрах Апшеронской области на основе рассмотрения численных показателей. При этом рассматривается в основном нижний отдел продуктивной толщи, а также свита "перерыва" и прикрывающий последнюю Х горизонт балаханской свиты верхнего отдела продуктивной толщи.

Кроме того, в связи с выявленной ритмичностью в распределении в недрах твердых рассеянных битумов [1], качества нефти [2, 3, 5, 6 и др.], газа [2, 5, 6 и др.] и воды, рассмотрим также распределение нефтяных ресурсов в связи с ритмами осадконакопления. При этом воспользуемся такими ритмами, которые представляют собой полные комплексы, внутри которых могут происходить процессы нефтегазообразования и нефтегазонакопления. В выделенных ритмах [4] миграция нефти происходила в первую очередь из нижней глинистой свиты в верхнюю песчаную свиту. Эта схема выделения ритмов нефтегазонакопления впоследствии была подтверждена Ш. Ф. Мехтиевым Т. М. Дигуровой и Г. П. Тамразяном [1], которые выделили в ниж-

Тəбашир јашлы нефтлəр ванадиум вə никелин мигдары е'тибары илə чокрак јашлы нефтлəрдəн о гəдəр дə фəрглəнмир. Лакин $V:Ni$ кəлдикдə, бу чəһəтдəн һəмин нефтлəр бир-бириндəн сечилир. Чокрак јашлы нефтлəрдə $V<Ni$ -дыр вə $V:Ni$ 0,44-ə бəрəбəрдир, тəбашир јашлы нефтлəрдə исə $V>Ni$ -дур вə $V:Ni$ 1,88-ə чатыр.

Мə'лум олдуғу үзрə, чаван нефтлəрдə ванадиум никелдəн аз, гəдим нефтлəрдə исə ванадиум никелдəн чох олур.

Белəликлə, əлдə едилəн нəтичə əдəбијјатдə мөвчуд олан мə'лумата ујғун кəлир.

Мүəллифлəр белə куман едирлəр ки, Дағыстанын чокрак вə тəбашир јашлы нефтлəриндə ванадиум вə никелин мигдарча чох фəрглəнмəмəsi, бу нефтлəрин əмəлə кəлдији кеокимјəви шəрантин охшар олмасы илə изаһ едилə билəр. $V:Ni$ кəлинчə, бу ики нефтдə һəмин нисбəтин мұхтəлиф олмасы, еһтимал ки, илкин (ана) маддəлəрин ким-јəви тəркибчə сечилмəsi илə əлагəдардыр.

нем отделе ритмы битумонакопления, полностью совпадающие с соответствующими геотектоническими ритмами [4].

Распределение всех известных ресурсов нефти нижнего отдела и загяртепинской свиты (свита „перерыва“ и X горизонт балаханской свиты) верхнего отдела продуктивной толщи всей Апшеронской нефтеносной области (Апшеронского полуострова и архипелага) показано в табл. 1.

Таблица 1

Свиты	Количество нефти на 1 м мощности свиты (К)			Свита по литологическому составу (преимущественно)
	все месторождения Апшеронской области			
	не размытые по нижнему отделу продуктивной толщи	в сводовой части размытые по нижнему отделу продуктивной толщи	в целом	
ЗС*	0,25	0,01	0,26	Песчаная
НКГ	0,18	0,01	0,19	Глинистая
НКП	0,48	0,20	0,68	Алевритово-песчаная
КС	0,28	0,36	0,64	Алевритово-глинистая
ПК	0,98	0,80	1,78	Алевритово-песчаная
КаС	0,26	0,06	0,32	Алевритово-глинистая

* Буквами ЗС обозначена загяртепинская свита Д. В. Голубятникова, которой отвечает свита „перерыва“ и X горизонт балаханской свиты по промышленной номенклатуре горизонтов и свит.

Как видно из таблицы, количество нефти на 1 м мощности разреза для различных свит колеблется в широких пределах. Количество нефти на 1 м мощности свиты (К) в Апшеронской области со стратиграфической глубиной увеличивается.

Рассмотрим вначале все месторождения, приуроченные к структурам, закрытым по нижнему отделу продуктивной толщи. Как видно из таблицы со стратиграфической глубиной коэффициент К в общем возрастает, но крайне неравномерно (возрастание чередуется с понижением К). Однако совершенно отчетливая картина выявляется, если рассмотреть отдельно песчаные и отдельно глинистые свиты (рис. 1). Количество нефти на 1 м мощности свиты увеличивается со стратиграфической глубиной: от 0,25 в свите ЗС, через 0,48 в НКП свите и до 0,98 в ПК свите (примерно вдвое к каждой нижерасположенной свите).

Со стратиграфической глубиной увеличивается количество нефти на 1 м мощности разреза и в глинистых свитах¹: от 0,18 в свите НКГ до 0,28 в свите КС и 0,26 в свите КаС. Сравнительно невысокое значение коэффициента К для калинской свиты (КаС), являющейся подошвенной свитой продуктивной толщи и вскрытой в самую последнюю очередь, в некоторой мере связано с меньшей площадью распространения КаС в пределах Апшеронского полуострова, а в основном с тем, что из всех залежей продуктивной толщи залежи КаС известны наименее полно.

¹ Заметим, что в данной статье речь идет не об отдельных месторождениях, а о всех месторождениях Апшеронской области в целом и отдельно по закрытым или открытым структурам (но опять-таки для всех данных структур области в целом).

Исходя из вышеприведенных данных об увеличении коэффициента К со стратиграфической глубиной можно прийти к выводу, что в КаС Апшеронской нефтеносной области в целом пока еще недовыва-лено (по сравнению с имеющимися представлениями о залежах нефти других свит (нижнего отдела) не менее 200 млн. т нефти (исходя из геологических соображений эти залежи нефти приурочены к южным наиболее погруженным структурам области).

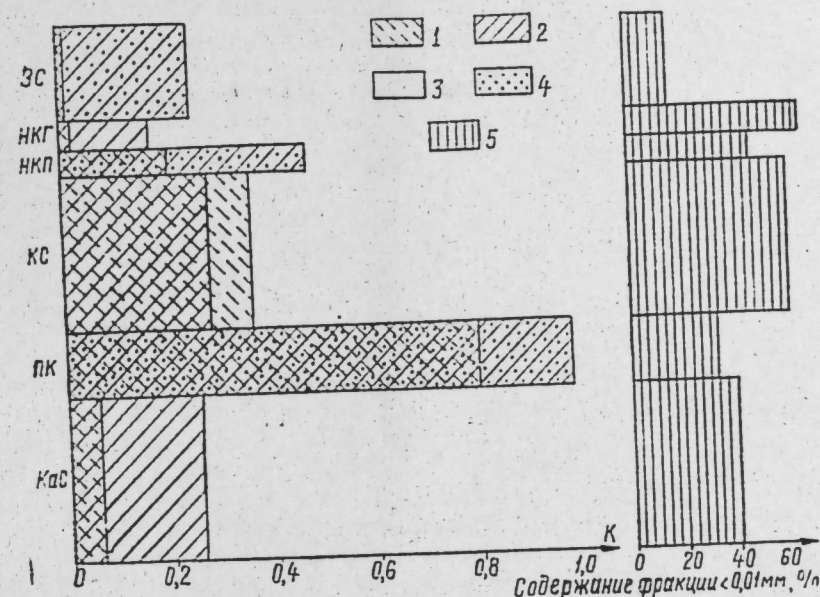

Рис. 1

Диаграмма изменения (К) количества нефти (в условных единицах) на 1 м мощности свиты продуктивной толщи Апшеронской нефтеносной области.

1—группа размытых по нижнему отделу и свите „перерыва“ складок; 2—группа закрытых по нижнему отделу и свите „перерыва“ складок (большинство складок этой группы закрыто и по верхнему отделу продуктивной толщи, а также частично и по апшеронскому ярусу); 3—преимущественно глинистые или алевритово-глинистые свиты; 4—песчаные или алевритово-песчаные свиты; 5—примерное содержание глинистой фракции (<0,01 мм) в гранулометрическом составе пород свиты.

Итак, в нижней части продуктивной толщи Апшеронской области количество нефти на 1 м разреза с глубиной возрастает как в песчаных, так и в глинистых свитах. Эта картина наблюдается не только по закрытым по нижнему отделу продуктивной толщи, но также и по открытым (размытым) структурам (табл. 1). Однако в последнем случае в силу размытости структур по нижнему отделу продуктивной толщи залежи более верхних свит этого отдела часто разрушены и размыты в наибольшей степени (здесь имеются наиболее благоприятные условия для вертикальной миграции нефти, которая, проникнув в зону интенсивного размыва, разрушается и уносится совместно с вмещающими породами).

Вышеотмеченное увеличение нефтеносности разреза нижней части продуктивной толщи со стратиграфической глубиной остается в силе в целом и для всей Апшеронской области; более того, в последнем случае степень возрастания нефтеносности с глубиной даже как бы усиливается (от одной свиты к другой, по литологии почти аналогичной свите в 2,5—3 раза).

Распределение ресурсов нефти нижнего отдела продуктивной толщи и загартепинской свиты Апшеронской области по геотектоническим ритмам осадконакопления показано в табл. 2.

Таблица 2

Ритмы	Свиты	Количество нефти на 1 м мощности разреза ритма (К)		
		все месторождения Апшеронской области		
		не размытые по рассматриваемым свитам	размытые по рассматриваемым свитам	в целом
3-ий ритм	(ЗС НКГ	0,23	0,01	0,24
2-ой ритм	(НКП КС	0,31	0,34	0,65
1-ый ритм	(ПК Кас	0,46	0,27	0,73

Как видно из табл. 2 количество нефти на 1 м разреза ритма со стратиграфической глубиной возрастает для группы неразмытых месторождений (от 0,23 в 3-ем ритме, через 0,31 на 2-ом ритме, до 0,46 в 1-ом ритме). То же отмечается и для всей Апшеронской области в целом, хотя в этом случае увеличение с глубиной коэффициента К ослаблено. Последнее связано с тем, что в размытых месторождениях калинская свита часто вообще отсутствует в разрезе и с тем, что в этих размытых структурах облегчается вертикальная миграция нефти из нижних свит в верхние, где мигрирующие массы нефти подвергаются совместно с вмещающими в них породами денудации и сносу. Здесь определенную роль отчасти играет и степень глинистости разреза (рис. 2). Наибольшей глинистостью отличается 2-ой ритм и он в размытых складках является наиболее нефтенасыщенным (вернее наиболее сохранившим от разрушения нефтяные залежи) (рис. 3)².

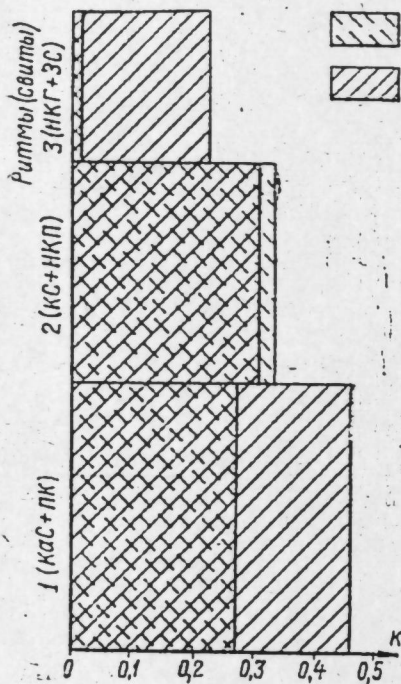

Рис. 2

Рис. 2. Диаграмма изменения (К) количества нефти на 1 м разреза ритма осадконакопления продуктивной толщи Апшеронской области
1 и 2 — см. на рис. 1.

Вместе с тем нефтеносность разреза увеличивается со стратиграфической глубиной при одновременном увеличении мощности ритмов осадконакопления; в среднем каждый метр разреза нижнего отдела продуктивной толщи Апшеронской области применительно к

² Некоторое влияние на величину К для НКГ свиты быть может имел размыв этой свиты непосредственно перед отложением покрывающих ее песков свиты „перерыва“ (рис. 3).

районам наибольших мощностей содержит в среднем около 0,6—1 млн. т нефти.

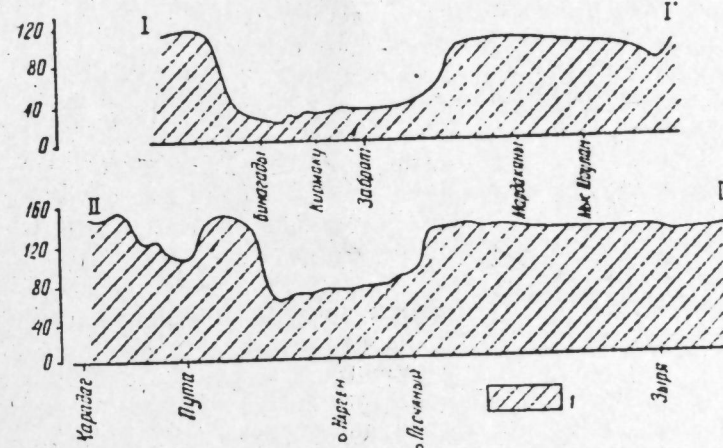
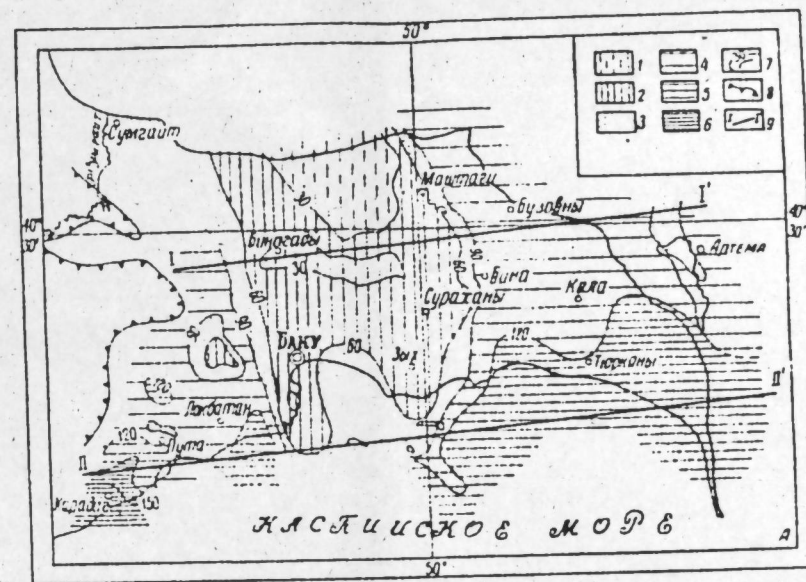

Рис. 3. Изменение мощности НКГ свиты в пределах Апшеронского полуострова и палеодолина крупной подной артерии, пересекавшей полуостров с севера на юг и размывавшей свиту НКГ перед отложением свиты „перерыва“.
Составил Г. П. Тамразян.

А — карта мощностей НКГ свиты. Мощности составляют: 1 — до 30 м; 2 — 30–60 м; 3 — 60–90 м; 4 — 90–120 м; 5 — 120–150 м; 6 — свыше 150 м; 7 — изопакиты; 8 — граница распространения НКГ свиты к концу времени ее отложения (по Н. И. Потапову); 9 — линии профилей.
Б — профили (отношение вертикального и горизонтального масштабов 1:100); 1 — НКГ свиты.

Итак, в количественном распределении нефтяных ресурсов нижней части продуктивной толщи Апшеронской области выявляются определенные закономерности, связанные как с литологическим составом вмещающих пластов, так и с улучшением условий нефтенакопления (от образования и до сохранения) со стратиграфической глубиной.

ЛИТЕРАТУРА

1. Мехтиев Ш. Ф., Дигурова Т. М., Тамразян Г. П. К вопросу о ритмичности в распределении битумов в нижнем отделе продуктивной толщи Апшеронской области. „Изв. АН Азерб. ССР“, 1954, № 9, 23.
2. Мехтиев Ш. Ф.,

Тамразян Г. П. О распределении нефти и газа в месторождениях Апшеронского полуострова в зависимости от литологии вмещающих пород. „ДАН СССР“, 1955, т. 101, № 5, 933. 3. Потапов И. И. К проблеме образования нефтяных залежей, „Изв. АН Азерб. ССР“, 1953, № 9. 4. Тамразян Г. П. Расчленение разреза продуктивной толщи Апшеронского полуострова на региональные ритмы отложений. „Изв. АН Азерб. ССР“, 1953, № 6, 43. 5. Тамразян Г. П. К вопросу о зависимости газонефтеносности от литологии вмещающих пород „ДАН СССР“, 1955 т. 102, № 6. 6. Тамразян Г. П. О зависимости газонефтеносности от литологии вмещающих пород. „Изв. АН Азерб. ССР“, 1955, № 1.

Институт геологии

Поступило 31. XII 1958.

Г. П. Тамразян

Абшерон нефтли областы мѣсулдар гатынын алт шѳбѣсиндѣ нефтин ѳѳылмасына даир бѳзи мѣсѣлѣлѣр

ХҮЛАСӘ

Мѣгалѣдѣ, ѣлдѣ едилмиш ѣдѣди кѣстѣричилѣрин ѳѳрѣнилмѣсинѣ ѣсасѣн, Абшерон областында нефтин мигдарча ѳѳылмасы мѣсѣлѣси тѣдгиг олунур. Бу мѣгсѣдлѣ, башлыча оларѣг, мѣсулдар гатын алт шѳбѣси, ѳабѣлѣ „ѳасилѣ“ дѣстѣси вѣ бу сонунчу дѣстѣни ѳртѣн, Мѣсулдар гатын ѳухары шѳбѣсинин Балахан дѣстѣсинин Х горизонту ѳѳрѣнилип.

Мѣгалѣдѣ верилмиш чѣдвѣлдѣн кѣрүндүѳү кими, кѣсилишин ѳѳр бир метр галынлыгына дүшѣн нефтин мигдары ѳѳры-ѳѳры дѣстѣлѣр үчүн мүхтѣлиѳ олуб, бир-бириндѣн фѣрглидир. Абшерон областында кирмѣки лаѳ дѣстѣсинин ѳѳр бир метр галынлыгына дүшѣн нефтин мигдары стратиграфик дѣринлик артдыгча артыр.

Абшерон областынын Мѣсулдар гатынын алт ѳиссѣсиндѣ нефтин мигдары кѣсилишин ѳѳр бир метри үчүн истѣр гумлу вѣ истѣрсѣ дѣ килли дѣстѣлѣрдѣ артыр. Бу вѣзиѳѳѣт алт шѳбѣдѣ тѣкчѣ баглы структурда дѣѳил, ѳѳмчинин ачыг (ѳѳулмуш) структурда да мүшѳһидѣ олунур (мѣгалѣдѣки 1-чи чѣдвѣлѣ бах). Лакин бу сонунчу ѳалда структурлар ѳѳулмуш олдугундан Мѣсулдар гатын алт шѳбѣси үзрѣ бу шѳбѣнин ѳисбѣтѣн ѳухары дѣстѣсиндѣки ѳатаглар сон дѣрѣчѣ позулмуш вѣ ѳѳулмуш олур. Геѳд етмѣк лѣзымдыр ки, нефтин вертикал миграсиѳасы үчүн бурада ѣлверилли шѣрант вардыр; ѳѳмин нефт интенсив ѳѳулма зонасына дахил олуб дагылыр вѣ ѳѳрлѣшдиричи сүхурларла бирликдѣ бурадан узаглашыр.

Стратиграфик дѣринлик артдыгча Мѣсулдар гатын алт ѳиссѣси кѣсилишиндѣ нефтлилиѳин артмасы ѳаггында ѳухарыда сѳѳлѣнилѣн ѳикирлѣр тамамилѣ бүтүн Абшерон областы үчүн дѣ гүввѣдѣ галыр. ѳѳм дѣ бу сонунчу ѳалда нефтлилиѳин дѣринликлѣ бирликдѣ артма дѣрѣчѣси ѳѣтта санки сүр'ѣтлѣнир (демѣк олар ки, ѳѳни олан дѣстѣнин литолокиѳасы үзрѣ бу дѣстѣдѣн дикѣринѣ доѳру 2,5—3 дѣѳѣ).

ИНЖЕНЕРНАЯ ГЕОЛОГИЯ

Д. А. СУЛТАНОВ

К ВОПРОСУ ИЗУЧЕНИЯ ИНЖЕНЕРНО-ГЕОЛОГИЧЕСКИХ ОСОБЕННОСТЕЙ ГЛИН АПШЕРОНСКОГО ЯРУСА МИНГЕЧАУРСКОГО РАЙОНА

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР Ш. Ф. Мехтиевым)

До настоящего времени не имеется специальных работ, посвященных изучению инженерно-геологических особенностей апшеронских глин Мингечаурского района, если не считать некоторых фондовых материалов Бакидепа.

Поэтому с целью выявления фациальной изменчивости глинистых пород апшеронского яруса и установления в связи с этим изменения их физико-механических свойств летом 1959 г. нами были изучены образцы глин из шурфов и обнажений трех пунктов Мингечаурского района.

Результаты средних данных карбонатности и гранулометрического состава приведены в табл. 1 и на рис. 1.

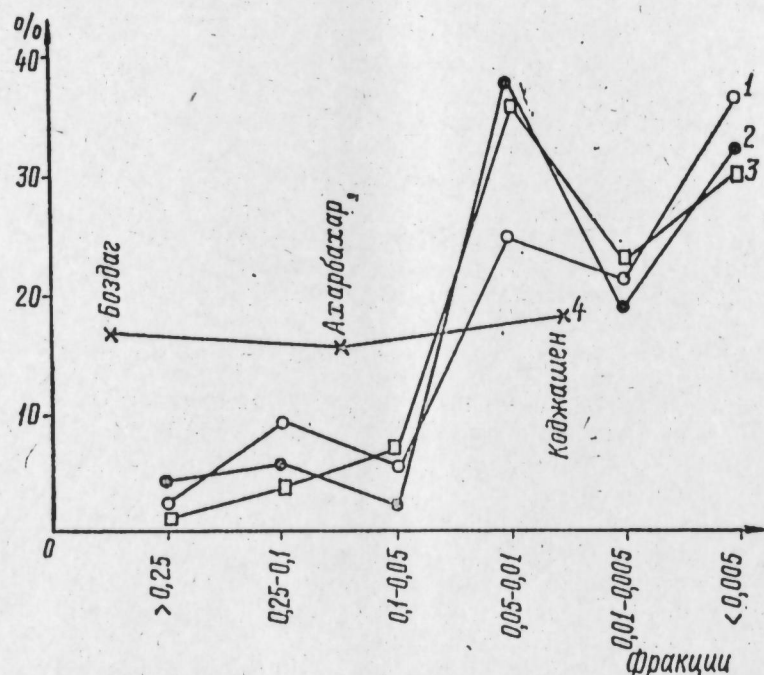
Таблица 1

Районы взятия образцов (Мингечаур)	Глубина	Количество образцов	Карбонатность, %	Содержание фракций, % (а, м.м.)					
				>0,25	0,25—0,10	0,10—0,05	0,05—0,01	0,01—0,005	<0,005
Бозлаг	3,0—6,1	9	16,6	2,2	9,8	5,48	24,54	21,61	36,37
Ахарбахар	2,0—5,1	6	15,2	3,9	5,3	2,45	37,9	18,75	31,70
Коджашен	2,8—5,6	7	17,8	0,8	3,7	6,54	36,06	22,37	30,53

Как видно из приведенных данных, апшеронские глины характеризуются высоким содержанием алевроитовых фракций, варьирующих от 29,82 до 42,58%. Карбонатность их почти не изменяется; небольшое колебание алевроитов в вещественном составе описываемых пород дает основание полагать о тождественности условий образования. Об этом свидетельствуют данные петрографических исследований.

Структура глин пелитовая и алевропелитовая, текстура чаще сплошная, нередко микрослоистая, а иногда и пятнистая вследствие различной окраски тонкодисперсных компонентов. Среди кластических

„тяжелых“ минералов алевроитовой фракции этих глин преобладающими являются мусковит, реже присутствуют биотит, хлорит, обыкновенная роговая обманка, пироксены и др. Из аутигенных составляющих присутствуют: пирит, марказит, глауконит, кальцит и лимонит. Из легких компонентов преобладают полевые шпаты, обломки глинистых, карбонатных, эффузивных пород, кварц является весьма подчиненным минералом, изредка встречается и вулканическое стекло.

Кривые средних значений гранулометрического состава и карбонатности апшеронских глин Мингечаурского района
1 — Боздаг; 2 — Ахарбахар; 3 — Коджашен; 4 — карбонатность

Минеральный состав тонкодисперсной фракции, как следует из данных окрашивания органическими красителями, представлен в преобладающем количестве гидрослюдой, наряду с которой в отдельных случаях присутствует монтмориллонит и реже бейделлит. Учитывая минеральный состав алевроитовой фракции, можно предполагать, что монтмориллонит и бейделлит могли образоваться за счет диагенетического преобразования этих компонентов. Перечисленный кластический комплекс свидетельствует о формировании апшеронских пород за счет поступления обломочного материала, главным образом из горных сооружений Малого Кавказа. Роль Большого Кавказа как источника питания соответствующим материалом рассматриваемых отложений является подчиненной, так как в этот период происходил постепенный подъем полосы отложений Алазано-Агричайского плато, преградивший путь для сноса материалов к району Мингечаура.

Процесс осадконакопления происходил в условиях мелкого моря с переменным уровнем, он предопределил особенности литологического состава апшеронских песчано-глинистых отложений.

Позднейшие диагенетические процессы: постепенное уплотнение, осадка под влиянием собственного веса и тектонических явлений образование рыхлых илистых песчаников в результате цементации

песчаного материала и засоление пород вследствие испарения грунтовых растворов внесли дальнейшие изменения в литологический облик рассматриваемых отложений. Исследования показывают, что большинство глинистых частиц скоагулировано в микроагрегаты, что может быть объяснено значительным содержанием обменного кальция.

Емкость поглощения в глинах колеблется в довольно значительных пределах от 14,82 мг. экв до 33,17 мг. экв на 100 г сухой породы. Характерно, что глины, залегающие в верхних горизонтах, отличаются большей емкостью поглощения, что свидетельствует о большом обмене ионов. В грунтах в значительном количестве обнаружен поглощенный натрий 16,20—17,52 мг. экв.

Одновалентные щелочные металлы, особенно натрий, способствуют пептизации коллоидных частиц.

Результаты анализа водных вытяжек в эквивалентной форме показывают, что общее содержание веществ, переходящих в водную вытяжку, незначительно. Плотный остаток в процентах к абсолютно сухому образцу варьирует от 1,48 до 0,50. Он содержит значительное количество кремниескислоты и полуторных окислов, что, по-видимому, объясняется наличием в водных вытяжках взвешенных частиц. Среди катионов содержание щелочей значительно превышает содержание щелочно-земельных элементов, что говорит о резко выраженном натриевом засолении исследуемых глин.

В результате исследований физико-механических свойств глинистых пород района Мингечаура было установлено изменение пористости в пределах от 25 до 30,9%, это указывает на небольшие изменения в гранулометрии и морфологии слагающих глин частиц.

Среднее значение удельного веса составляет 2,78 (табл. 2). Некоторое его увеличение отмечается в образцах, содержащих повышенное количество рудных минералов.

Таблица 2

Район взятия образца	Удельный вес	Объемный вес	Пластичность		
			верхний предел	нижний предел	число пластичности
Боздаг	2,74	2,06	46,83	26,71	20,12
Ахарбахар	2,82	2,14	41,64	24,53	17,11
Коджашен	2,78	2,03	39,98	24,52	15,46

Значение пластичности исследованных глин колеблется от 15,46 до 20,12, а объемного веса от 2,03 до 2,14 г/см³ (табл. 2).

Набухаемость в отдельных образцах варьирует от 0,47 до 3,81%.

Величина максимальной молекулярной влагоемкости колеблется в значительных интервалах, имея минимальное значение 9,3, а максимальное 22%.

Объемный вес скелета грунта при ненарушенной структуре составляет в среднем 2,08 г/см³, это говорит о значительной плотности глин исследованного района.

Временное сопротивление сжатию апшеронских глин по предварительным исследованиям колеблется от 4,10 до 9,30 кг/см².

Водонасыщенные образцы снижают механическую прочность, при полном насыщении глин водой прочность их снижается даже до 4—5 раз.

Сопротивление глин сдвигу определялось на приборе Маслова-

Лурье на образцах с ненарушенной структурой при естественной влажности и с предварительным уплотнением 1,3 и 5 кг/см².

Величина сцепления по данным испытаний на сдвиг лежит в пределах от 0,80 до 3,05 кг/см², а угол внутреннего трения изменяется в пределах от 14°40' до 35°30' при влажности около 14°.

Резюмируя данные по физико-механическим свойствам известковистых глин следует отметить существенную разницу в свойствах исследованных пород трех пунктов. Снижение их механической прочности в насыщенном водой состоянии обуславливает наличие в глинах, наряду с преобладающей гидрослюдой, примесей монтмориллонита и бейделлита. Последние при насыщении водой разбухают и ослабляют структурные связи глинистых образований.

ЛИТЕРАТУРА

1. Веденеева Н. Е. и Викулова М. Ф. Методы исследований глинистых минералов с помощью красителей и их применение в литологии. Госгеолиздат, 1952.
2. Попов И. В. Инженерная геология. Изд-во МГУ, 1959.
3. Сергеев Е. М. Общее грунтоведение, Изд-во МГУ, 1951.

Институт геологии

Ч. Э. Султанов

Поступило 15. I 1960

Минкэчевир району Абшерон мәртәбәси килләринин
мүһәндиси-геоложи хүсусијјәтләринин өјрәнилмәси
мәсәләсинә даир

ХУЛАСӘ

Абшерон мәртәбәси кил сүхурларынын фәсәл дәјишилмәси вә бунунла әләгәдар оларак онларын физики-механики хәсәләринин дәјишилмәсини ајдынлашдырмаг үчүн 1959-чу илдә Минкэчевир районунда шурфлардан вә тәбин ачылмалардан алынган кил нүмунәләри өјрәнилмишдир.

Апарылан тәдгигатларын нәтичәләри көстәрмишдир ки, Абшерон килләринин тәркибиндә алеврит фраксијасы нисбәтән чох олуб, 29,82—42,58% арасында тәрәддүд едир; бунларын карбонатлылығы исә демәк олар ки, дәјишилмәмиш галыр.

Килләр пелит вә алевропелит структураја малик олуб, текстуралары чох заман бүтөв микро тәбәгәли, бә'зән исә кичик дисперс компонентләрин мүхтәлиф бојанмасы сәһәсиндә ләкәли олур. Алеврит фраксијанын ағыр минераллары ичәрисиндә ән чох мусковит, нисбәтән аз мигдарда биотит, хлорит, ади һормбленд, пироксенләр вә с. вардыр. Аутоген минераллардан исә пирит, марказит, глауконит, калсит вә лимонит мүәјјән едилмишдир. Јүнкүл компонентләрдән исә чөл шпатлары, кил, карбонат, еффузив сүхурларынын парчалары мүәјјән едилмишдир; кварс вә вулкан шүшәси тамамилә аз мигдардадыр.

Чөкүнтүләр сәвијјәси тез-тез дәјишән дајаз дәниз шәрантиндә әмәлә кәлмишдир ки, бу да Абшерон мәртәбәсинин гумлу-килли чөкүнтүләринин литоложи хүсусијјәтләринин әввәлчәдән тәјјин етмишдир. Килләрдә удулма һәмми кениш һәдләрдә, јә'ни 100 г гуру сүхура 14,82—33,17 мг. екв тәрәддүд едир.

Сүхурларда хејли мигдарда, 16,20—17,52 мг. екв натриум тәјјин едилмишдир. Суда һәлл олан компонентләр аз олуб 1,48—0,50%-дир.

Гәләви элементләрин мигдары гәләви-торпаг элементләриндә чохдур ки, бу да өјрәнилән килләрин натриум дузлары илә зәнкин олдуғуну сүбүт едир.

Килләрин хүсуси чәкиси 2,78-дир.

Пластиклијин орта гијмәти 15,46-дан 20,12-јә гәдәрdir. Һәчм чәкиләри исә 2,03—2,14 г/см³-дир.

Ајры-ајры нүмунәләрдә сүхурларын шишмәси 0,47—3,81%-дир. Бу да сүхурларын хүсусијјәтинә ујғундур. Молекулјар нәмлијин максимал гијмәти 9,3—22%-дир.

Абшерон килләринин сыхылмаја гаршы мүгавимәти, кәркилијин 4,10—9,30 кг/см²-дир. Гырылмаја гаршы кәркилијин исә 1,3—5 кг/см²-дир. Илишмәнин гијмәти 0,80—3,05 кг/см², дахили сүртүмә бучағы исә 14°40'—45°30'-дир.

Бүтүн бунлары нәзәрә алараг белә нәтичәјә кәлмәк олар ки, һәмин үч мәтәгәнин өјрәнилән сүхурларынын хәсәләри бир-бириндән демәк олар ки, фәргләнмир.

Т. А. ГАСАНОВ

НОВЫЙ ВИД РОДА *Calliphyloceras* ИЗ КЕЛЛОВЕЙСКИХ
ОТЛОЖЕНИЙ АЗЕРБАЙДЖАНА (МАЛЫЙ КАВКАЗ)

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР М. М. Алиевым)

Во время полевых работ в Кедабекском районе у сел. Али-Исмаиллы, расположенного на южном крыле Калакендской синклинали, среди буровато-серых плотных известковистых туфопесчаников келловей нами была собрана обильная аммонитовая фауна. Из этой коллекции нами определены: *Pseudophylloceras* cf. *kudernatschi* (Haug.), *Partschiceras* cf. *isomorphum* (Gemm.), *P. pseudoviator* (Djan.), *Ptychophylloceras euphyllum* (Neum.), *Hecticoceras metomphalum* Bon., *H. lunuloides* Kil., *H. lunula* Ziet. var. *difformis* Th., *H. pseudopunctatum* Lah. и др. В данной коллекции было обнаружено несколько экземпляров хорошей сохранности аммонита из семейства *Phylloceratidae*. Тщательный осмотр специальной литературы не дал возможности идентифицировать данный образец с известными нам формами, поэтому эта форма выделяется нами в самостоятельный вид — *Calliphyloceras kakhadzei* sp. nov.

Настоящая статья посвящена описанию этого вида.

ТИП *Mollusca*

КЛАСС *Cephalopoda*

ОТРЯД *Ammonitida*

СЕМЕЙСТВО *Phylloceratidae* Zittel, 1884

РОД *Calliphyloceras* Spath, 1927.

Calliphyloceras kakhadzei sp. nov.

Голотип № 22 хранится в лаборатории макрофауны мезозоя Института геологии им. акад. И. М. Губкина АН Азербайджанской ССР (в таблице размеры даны в мм).

Материал. В коллекции имеется более десяти аммонитов. Некоторые из них деформированы, другие сохранили часть раковины или ее отпечаток. Некоторые же представляют внутреннее ядро. Сутурная линия сохранилась довольно хорошо.

Описание. За голотип мы принимаем образец диаметром 67 мм. Общая форма дискоидальная. Обороты сильно объемлющие и быстро растут в высоту. Пушок на малых оборотах широкий, у взрослых

экземпляров узкий, глубокий, воронкообразный. Переход от пупка к боковым сторонам на взрослых оборотах постепенный, а к внешней стороне—резкий.

Диаметр раковины (Д)	Ширина пупка (П)	Высота послед. оборота (В)	Толщина послед. оборота (Т)	Соотношение			
				П:Д	В:Д	Т:Д	В:Т
67	9	41	27	1,3	0,6	0,4	1,5
38	5	19	14	0,13	0,5	0,3	1,3
43	6	23	14	0,14	0,5	0,3	1,6

На пупковой стенке имеется 6—7 бороздок, образующих характерную розетку. На боковой стороне они слабеют и быстро исчезают, а на внешней стороне на их продолжении наблюдаются валики, которые округлены, дугообразно вогнуты вперед, расположены лишь на внешней стороне и частично переходят на боковую сторону.

Внешняя сторона аммонита широкая и дугообразно округленная, бока едва выпуклы. Высота оборота в полтора раза больше, чем его ширина. В поперечном сечении он имеет почти треугольную форму.

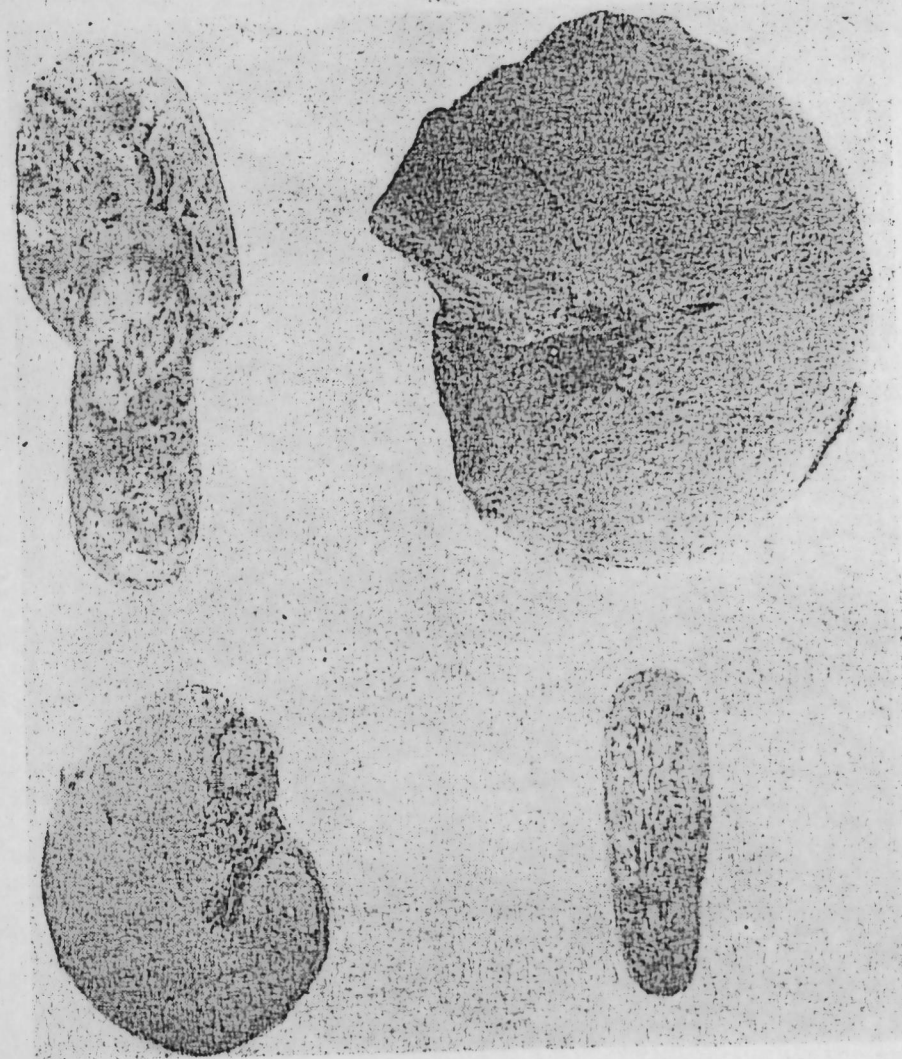
Сутурная линия хорошо развита. Внешнее седло двухлистное. Листочки асимметричны, сильно расщеплены; первое седло двухлистное, листочки асимметричны, расщеплены; второе и третье боковые седла двухлистные. Кроме того, имеются два слабаразвитых вспомогательных седла, заканчивающиеся одним листочком. Лопасть состоит из двух трехчленистых листочков: первая боковая лопасть асимметричная, трехлистная сильно расщепленная, расположена на одном уровне с сифональной лопастью.

Сходство и различие. В известной нам литературе форма идентичная нашей не встречена. Поэтому данная форма нами выделяется в самостоятельный вид и названа *Calliphyloceras kakhadzei* по фамилии ныне покойного палеонтолога-стратиграфа члена-корреспондента АН Грузинской ССР, профессора Кахадзе Ивана Рожденовича.

По всем признакам, описываемый нами вид принадлежит к роду *Calliphyloceras* Spath [2]. Однако идентифицировать его к какому-либо виду этой группы невозможно, так как имеются некоторые отличия между ними. Так, *Calliphyloceras euphyllum* (Neumayr, [3], стр. 323, табл. XVI, фиг. 7—9) отличается равномерно выпуклыми боками. Далее, у *C. euphyllum* наибольшая толщина находится в средней части оборота, кроме того, у него внешнее и первое боковые седла трехлистные.

У *Ptychophylloceras hommairei* (Orbigny, [4], табл. 173), в противоположность нашей форме, валик протягивается от внешней стороны до пупка, кроме того, обороты в поперечном сечении раздуты (т. е. до половины высоты—дуговидный, а в нижней половине—удлинненный).

Tatrophylloceras tatricum (Pusch., [5], стр. 61. табл. 1, фиг. 1а, б, 2, 3) по сравнению с новым видом, в поперечном сечении округлый. Валик на внешней стороне сильно развит, ослабевает на боковой стенке и исчезает у пупка. Кроме того, внешнее первое и второе седла двухлистные. Число валиков у этого вида обычно 4—5, но достигает и 9.

Calliphyloceras kakhadzei sp. nov.

Местонахождение и возраст. Азербайджанская ССР, Кедабекский район, сел. Али-Исмаиллы, келловей.

ЛИТЕРАТУРА

1. Абдулкасумзаде М. Р. Материалы к стратиграфии верхней юры Малого Кавказа. ДАН Азерб. ССР, 1954, т. X, № 3.
2. Безносов Н. В. Юрские аммониты Северного Кавказа и Крыма. Гостонтехиздат, 1958.
3. Neumayr M. Jurastudien. III. Die Phylloceraten des Dogger und Malm. Jahrbuch d. k. k. Geol. Reichsanst. Bd. XXI, Wien; 1871.
4. Orbigny A. Prodrome de Paleontologie stratigraphique universelle des animaux mollusques et rayonnees. Paris, 1849.
5. Zittel K. Bemerkungen über Phylloceras tatricum Pusch sp. und einige andere Phylloceras—Arten. Jahrb. d. k. k. Geol. Reichsanst., bd. XIX. Wien, 1869.

Институт геологии

Поступило 8. VII 1958

Азәрбајҗан ССР (Кичик Гафгаз) келловеј чөкүнтүлөрүндө
тапылмыш *Calliphyloceras* чинсинин жени нөвү

ХҮЛАСӘ

Кәдәбәј районунун Әли-Исмајлы кәндинин әтрафында (Галакәнд синклиналынын чәнуб ганадында) чөл ишләрә апардығымыз заман келловеј јашлы бозумтул рәнкли сәрт әһәнкли туфлу гумдашларын ичәрисиндән күлли мигдарда аммонит фаунасы топламышыг. Бу коллексијадан ашағыдакы фауналары тәјин етдик: *Pseudophylloceras* cf. *kudernatschi* (Haug.), *Partschiceras* cf. *isomorphum* (Gemm.) *P. pseudoviator* (Djan.), *Ptychophylloceras euphyllum* (Neum.), *Hecticoceras metomphalum* Bon., *H. lunuloides* Kil., *H. lunula* Ziet. var. *difformis* Th.

Һәмәин коллексијанын ичәрисиндә кәстәрилән формалардан башга *Calliphyloceras* чинсинин жени нөвүнә тәсадүф едирик. Мәгалә онун тәсвиринә һәср олуномушдур.

ТИП *Mollusca*СИННИФ *Cephalopoda*Дәстә *Ammonitida*АИЛӘ *Phylloceratidae* Zittel, 1884.Чинс *Calliphyloceras* Spath, 1927.*Calliphyloceras kakhadzei* sp. nov.

Тәсвир. Габығын үмуми көрүнүшү дискварыдыр. Бөјүк диаметри (Д) 67 мм-дир. Дөнүмләрә бир-бирини нисбәтән өртүр вә габыг һүндүрлүјү истигамәтиндә бөјүјүр.

Көбәји дахили дөнүмләрдә енли, бөјүк дөнүмләрдә исә енсізләшир. Бөјүк дөнүмләрдә көбәкдән кәнарларә доғру кечид тәдричи, харичә доғру исә кәскиндир. Аммонитин харичи тәрәфи енли вә гөвсвары даирәвидир. Јанлары зәиф габарыгдыр.

Дөнүмләрин һүндүрлүјү бир јарым дәфә ениндән бөјүкдүр вә бунларын ен кәсикләрә тәхминән үчбүчәг шәкиллидир.

Сутур хәтти јахшы инкишаф етмишдир. Дахили јәһәр икивәрәглидир. Вәрәгләр асимметрик олуб, парчаланмышдыр. Бунлардан башга ики көмәкчи јәһәрләр дә вардыр.

Охшајышы вә фәрг. Мәлум олан әдәбијјатда бу формаја охшар нөвә тәсадүф етмәдик. Одур ки, бу мүстәгил нөв киһи ајрылыр вә мәрһум статиграф-палеонтолог Иван Рожденович Кахадзенин адына һәср олараг *Calliphyloceras kakhadzei* адланыр.

Бүтүн хусусијәтләринә көрә тәсвир олуан нөв *Calliphyloceras* Spath чинсинә аиддир. Буна бахмајараг тәсвир олуан нүсхәни бу групун һеч бир нөвүнә ујғулашдырмаг мүмкүн дејил. Чүнки бунларын арасында чох бөјүк фәрг вардыр.

Тапылдығы јер вә јашы. Азәрбајҗан ССР, Кәдәбәј району, Әли Исмајлы кәндиндә—келловеј.

К. Г. ГАСЫМОВА

КИЧИК ГАФГАЗЫН ШИМАЛ-ШӘРГ ҺИССӘСИНИН АЗӘРБАЈҢАН
СӘРҲӘДДИНДӘКИ АЛТ МАЛМ ЧӨКҮНТҮЛӘРИНДӘН
ЈЕНИ ФОРАМИНИФЕРА НӨВЛӘРИ

(Азәрбајҗан ССР ЕА академики М. Әлијев тәғдим етмишдир)

Кичик Гафгазын Азәрбајҗан саһәсиндә јайылмыш јура чөкүнтүләринин микрофаунасынын өјрәнилмәсинә сон илләр башланылмышдыр. Индијә гәдәр апардығымыз тәдгигатлар кәстәрмишдир ки, Кичик Гафгазын шимал шәрг һиссәсиндә кениш јайылмыш јура чөкүнтүләриндә тапылан микрофауна мигдар вә мүһафизә олуна дәрәчәси етибарилә сүхурларын јашы вә литофасиал сәчијјәсиндән асылы олараг дәјишир.

Орта јура дөврүндә бу саһәдә тез-тез баш верән вулкан просесләрә микрофаунанын инкишаф вә мүһафизә олуна шәраитини писләшидирик. Она көрә дә тәдгигат апардығымыз районларда орта јура чөкүнтүләрә үчүн сәчијјәви микрофауна комплекси ајырмаг мүмкүн олмамышдыр.

Үст јуранын тәкчә алт малм чөкүнтүләрә микрофауна чәһәтчә әһәмијјәтли сајыла биләр. Бунлар Кәпәз дағы әтрафында хырда дәнәли гумдашылы вә килли сүхурлардан ибарәт олдуғундан Кичик Гафгазын башга районларына нисбәтән бурада даһа зәнкин микрофауна галыларына тәсадүф едирик ки, бу да алт малм чөкүнтүләринин һәмәин саһәдә кичик стратиграфик бөлкүләрә ајырмаға имкан вермишдир [2].

Үст малм чөкүнтүләрә кристаллик әһәнкадашыларындан ибарәтдир. онларда олан микрофаунаны јалныз чилалама васитәсилә өјрәнмәк ләзым кәлир.

Мәгаләдә алт малм чөкүнтүләриндә тапылан үч жени нөвүн тәсвирини веририк.

ФӘСИЛӘ VALVULINIDAE

Чинс *Marssonella* Cushman, 1933*Marssonella Kjasica* sp. n.

Чәдвәл, шәк. 1 а, б.

Һолотип 218. Азәрбајҗан ССР ЕА Кеолокија Институтунун микрофауна коллексијасы. Кичик Гафгазын шимал-шәрг һиссәси, Кәпәз дағы келловеј чөкүнтүләрә.

Диагнозу. Габыг конус шәкилли олуб, спиралы 8 дөврдән тәшкил олунмушдур. Габыг бөјүдүкчә спиралын дөврәсиндә олан камералар мигдарча азалыр, һәчмчә бөјүјүр. Ахырынчы дөврәдә ики бөјүк камера вардыр.

Тәсвири. Габыг жүксәк конус шәкилли олуб, спиралы 8 дөврдән ибарәтдир, бөјүдүкчә спиралын һәр дөврәсиндә олан камералар мигдарча азалыр һәмчә бөјүр. Биринчи дөрд дөврә 5 камералы, сонра кәлән бир дөврә 4 камералы, ики дөврә үч камералы, ахырынчы дөврә исә ики камералыдыр. Башлангыч камера овал шәклиндә олуб, бир гәдәр сағ тәрәфә әжилмишдир. Галан дөврәләрдәки камералар исә узунсов овал вә ја 6 бучаг шәклиндәдирләр. Спирал вә камераарасы тикишләр бир гәдәр дәринләшмишдир. Габыгын ағзы енсиз-ярымдаирә шәклиндә олуб, чөкәк ағыз сәтһиндә јерләшмишдир. Габыгын диварлары ағлјутинидир.

Өлчүләри. Узунлуғу 0,50 м/м, галынлығы 0,29 м/м.

Мүгајисәси. Тәсвир етдијимиз јени нөв Кешмен вә Јарвисин (1932) тәбашир чөкүнтүләриндән тәсвирини вердикләри *Marssonella indentata* нөвүндән дөврәләрин сајы, һәр дөврәдәки камераларын мигдары, спирал вә камераларарасы тикишләрин дәрин олмасы вә камераларын чох габарыг олмасы илә фәргләнир.

Јајылмасы вә јашы *Marssonella Kjarasica* sp. n. кулли мигдарда Кичик Гафгазын шимал-шәрг һиссәси (Азәрбајчан) Кәпәз дағы келловей чөкүнтүләриндә тапылып.

ФӘСИЛӘ *ROTALIIDAE*

Чинс *Discorbis* Lamarck, 1804

Discorbis presculus sp. n.

Чәдвәл, шәк. 2 а, б, в.

Н о л о т и п 219. Азәрбајчан ССР ЕА Кеолокија Институтунун микрофауна коллексијасы, Кичик Гафгазын шимал-шәрг һиссәси, Кәпәз дағы келловей мәртәбәси.

Диагнозу. Габыг конусшәкилли олуб, арха тәрәфдән габарыг, гарын тәрәфдән чөкәкдир. Спиралы ики јарым дөврәлидир. Ахырынчы дөврәдә 9 камера вардыр. Периферик кәнары азча итиләшмишдир.

Тәсвири. Габыг конус шәкиллидир. Арха тәрәфдән габарыг, гарын тәрәфдән бир гәдәр чөкәкдир. Спиралы ики јарымдөврәдән ибарәт олуб, 20—21 камерадан тәшкил олунмушдур. Ахырынчы дөврәдә 9 камера вардыр. Арха тәрәфдән камералар азча габарыг вә әжилмиш дөрдбучаға охшајырлар. Гарын тәрәфдән тәкчә ахырынчы дөврәнин камералары көрүнүр, онлар јасты әжилмиш үчбучаг шәклиндә олуб, назик сәтһи вә радиал тикишләрлә ајрылырлар. Арха тәрәфдә спирал вә септал тикишләр бир гәдәр дәринләшмишдир.

Периферик кәнары итиләшмишдир. Ағзы ајдын көрүнмүр. Дивары әһәнкләшмиш, үзәри ири мәсамәләрлә өртүлмүшдүр.

Өлчүләри. Бөјүк диаметри 0,50 м/м, кичик диаметри 0,46 м/м, галынлығы 0,16 м/м-дир.

Мүгајисәси. Тәсвир етдијимиз јени нөв Н. К. Быкованын (1939) Фәрганә дәстәсиндәки турон-конјак мәртәбәсиндән тәсвирини вердији *Discorbis vesicus* нөвүнә бир гәдәр охшардыр, ләкин ондан спирал конусунун нисбәтән жүксәк, дөврәләрин чох олмасы вә гарын тәрәфиндәки чөкәклијин бир гәдәр дәрин олмасы илә фәргләнир.

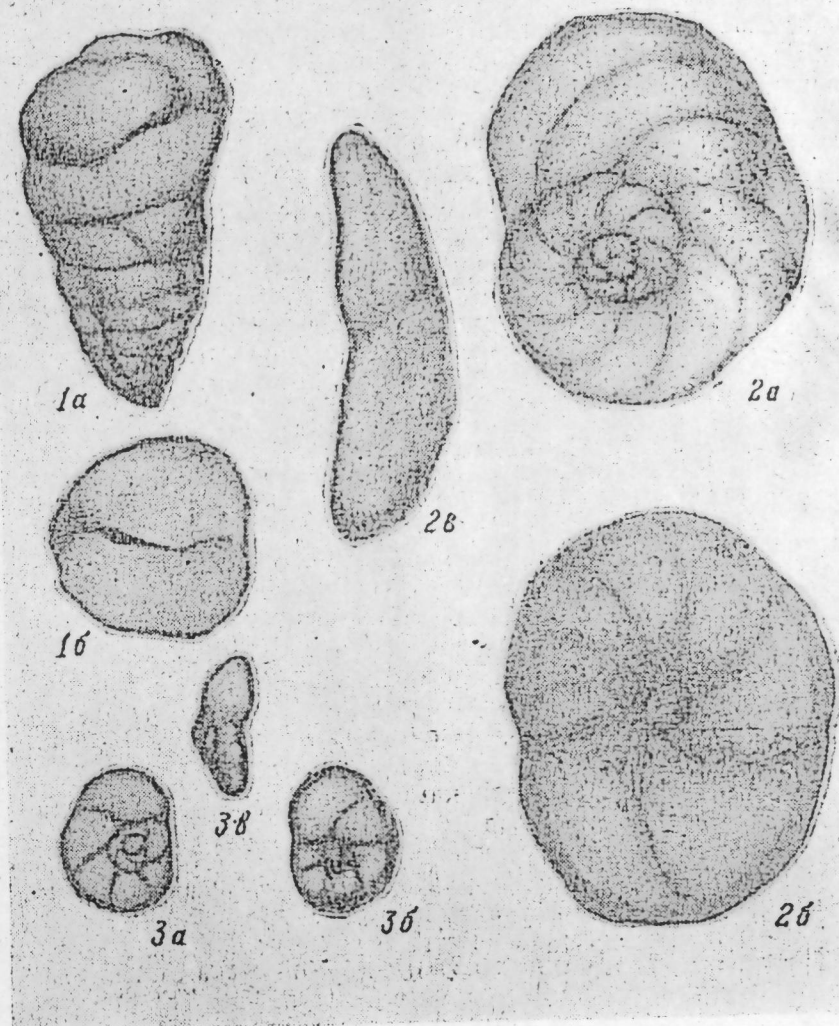
Јајылмасы вә јашы. *Discorbis presculus* sp. n. Кичик Гафгазын шимал-шәрг һиссәсиндә, (Азәрбајчан) Кәпәз дағы үст келловей мәртәбәси чөкүнтүләриндә тапылып.

Discorbis sublocunosus sp. n.

Чәдвәл, шәк. 3 а, б, в.

Н о л о т и п 220. Азәрбајчан ССР ЕА Кеолокија Институтунун микрофауна коллексијасы, Кичик Гафгазын шимал-шәрг һиссәси, Кәпәз дағы келловей мәртәбәси.

Диагнозу. Габыг алчаг конус шәкиллидир. Арха тәрәфи габарыг, гарын тәрәфи көбәк наһијәсиндә батыгдыр. Спиралы ики дөврәдән ибарәтдир, ахырынчы дөврәдә 6—7 камера вардыр. Периферик кәнары бир гәдәр итиләшмиш вә пәрлидир.

Тәсвири. Габыг спирал гурулушлу алчаг конус шәклиндә олуб, арха тәрәфдән габарыгдыр. Гарын тәрәфдән исә көбәк наһијәси бир гәдәр батыгдыр. Ачыг спирал 11—12 камерадан ибарәт олуб, ики дөврә әмәлә кәтирмишдир. Ахырынчы дөврәдә анчаг 6—7 камера көрүнүр. Биринчи дөврәнин камералары чох кичик олуб, ајпара шәклиндә, ахырынчы дөврәнин камералары исә чәп үчбучаг вә трапес шәклиндәдирләр. Ахырынчы камера бөјүк олуб, ајпараја охшајыр. Гарын тәрәфдә тәкчә ахырынчы дөврәнин камералары көрүнүр. Бу камералар отурачағы дәјирмиләшмиш бәрабәрјанлы үчбучаг шәклиндә олуб, назик чәпләшмиш, дәринләшмиш вә радиал тикишләрлә ајрылмышлар. Арха тәрәфдә спирал вә септал тикишләр бир гәдәр дәринләшмишдир. Көбәк наһијәси кениш вә батыгдыр. Периферик кәнары азча итиләшмиш вә пәрлидир. Ағзы јарыг шәклиндә олуб, ахырынчы камеранын

дашили кəнарынын отурачагында јерлəшмишдир. Дивары əһəнклəш-мишдир.

Өлчүлəри. Бөјүк диаметри 0,25 м/м, кичик диаметри 0,21 м/м, галынлыгы 0,11 м/м-дир.

Мүгајисəси. *Discorbis sublocunus* sp. n. З. И. Антонованын 1958-чи илдə шимали Гафгазын Псебај районунун бəјос мəртəбəсиндэн тəс-вирийн вердији *Discorbis locunus* нөвүнə охшайыр. Лакии ондан ка-мераларын форма вə мигдарына кəрə фəрглəнирлэр. Бу нөв Л. Г. Даниин [1] Саратов областындакы алт келловей мəртəбəси чөкүнтүлəрин-дэн тəсвир етдији *Discorbis tjeplowkaensis* нөвүнə дə бир гəдэр охша-йыр. Бу нөвлэн конусун алчаг, спирал дөврэлəринин аз олмасы, ка-мераларынын чох габарыг олмасы, онларын мигдарча аз олмасы вə ахырынчы камеранын формасы илə фəрглəнир.

Јајылмасы вə јашы. Тəсвирийн вердијимиз јени нөв Кичик Гаф-газын шимал-шəрг һиссəсиндə Кəпəз дагынын этəјиндə јајылмыш келловей мəртəбəси чөкүнтүлəриндə тапылмышдыр.

ƏДƏБИЈАТ

1. Данин Л. Г. Материалы к стратиграфии юрских отложений Саратовской области. Тр. ВНИГРИ, нов. сер. вып. 31, 1948.
2. Касимова Г. К. Некоторые дан-ные о микрофауне юры северо-восточной части Малого Кавказа. Изв. АН. Азерб. ССР, сер. геол.-геогр., 1958, № 4.
3. Коптаренко О. К., Черноусова. К вопро-су о видообразовании и систематике юрских эпистоминид. Вопросы микропалеон-тологии, 1. Изд-во АН СССР, М., 1956.
4. Матлюк Е. В. Спирилиниды, роталия-ниды, эпистоминиды и истеригериниды. Ископаемые фораминиферы СССР. Гостех-издат, 1953.
5. Митянина И. В. О фораминиферах юрских отложений юго-вос-тока Белоруссии и их стратиграфическом значении. Палеонтология и стратиграфия БССР, сб. 1, 1955.
6. Фурсенко А. В., Палеонова Е. Н. Фораминиферы верхнеюрских отложений северо-западного побережья Индерского озера. Тр. ВНИГРИ, нов. сер. вып. 49, 1950.
7. Шохина В. А. Фораминиферы юрских и ме-ловых отложений Горьковской области. Палеон. сб. ВНИГРИ, вып. 1. Гостехиз-дат, М.-Л., 1954.
8. Bartenstein H. und Brande. Mikropaläontologische Unter-suchungen zur stratigraphie des nordwestdeutschen Lias und dogger Abh. 439, 1937.
9. Kubler J. und Zwingli H. Die Foraminiferen des Schweiz. Jura, Winterthur, 1870.
10. Paalzo w R. Beitrag zur Kenntnis des Foraminiferen Fauna der Schwammegel des Unteren Weissen Jura in Süddeutschland. Abh. Nat. Ges. Nürnberg. Bd. 19, 1917.
11. Schwager. Beitrag zur Kenntnis der mikroskopischen Fauna Jurassischer Scher. Schichten. Jahresh. Ver. Vaterl. Naturk. Württemberg. Jahr. 21. 1865.

Г. К. Касимова

Новые виды фораминифер из нижнемальмских отложений северо-восточной части Малого Кавказа

РЕЗЮМЕ

Изучение микрофауны юрских отложений Малого Кавказа на тер-ритории Азербайджанской ССР началось лишь в последние годы. Результаты исследования показали, что микрофаунистически некото-рый интерес представляют нижнемальмские отложения г. Кяпаз. Здесь, в отличие от других районов северо-восточной части Малого Кавка-за, среди нижнемальмских пород преобладают мелкозернистые и гли-нистые образования, возникшие в определенных условиях, благо-приятствующих для развития микрофауны и являющиеся более или менее хорошими вместилищами для их захоронения.

В нижнемальмских отложениях г. Кяпаз наряду с известными бы-ли обнаружены и новые представители фораминифер.

В данной работе нами проводится описание 3 новых видов.

СЕМЕЙСТВО VALVULINIDAE

Род *Marssonella* Cushman, 1933

Marssonella kjapasica sp. n.

Таблица, рис. 1 а, б

Раковина удлиненно-конусовидная. Спираль состоит из 8 оборо-тов. По мере роста раковины количество камер убывает в оборотах спирали, а размер камер увеличивается. Последний оборот состоит из двух камер. Описываемая форма встречается в большом количе-стве в отложениях г. Кяпаз северо-восточной части Малого Кавказа (Азербайджан).

СЕМЕЙСТВО ROTALIIDAE

Род *Discorbis* Lamarck, 1804

Discorbis presculus sp. n.

Таблица, рис. 2 а, б, в

Раковина спирально-коническая с выпуклой спиной и плоской слегка вогнутой брюшной сторонами. Спираль состоит из 2,5 оборо-тов, причем в последнем обороте 9 камер. Спиральный и септальные швы спинной стороны слегка углубленные, с брюшной видны камеры только последнего оборота, разделенные тонкими поверхностными ра-диальными швами.

Периферический край слегка заостренный. Описанный вид встре-чается в верхне-келловейских отложениях г. Кяпаз северо-восточной части Малого Кавказа (Азербайджан).

Discorbis sublocunus sp. n.

Таблица, рис. 3 а, б, в

Раковина низко-коническая, на спинной стороне в двух оборотах насчитывается 11—12 камер. Пупочная область слегка вдавленная. На брюшной стороне видны 6—7 камер последнего оборота, разделенных тонкими скошенными углубленными швами. Спиральный и септаль-ные швы углубленными швами. Спиральный и септальные швы углуб-лены. Периферический край слегка заострен.

Распространяется в келловейских отложениях г. Кяпаз северо-восточной части Малого Кавказа (Азербайджан).

ТОРПАГШУНАСЛЫГ

С. Ə. ƏЛИЈЕВ

**АЗƏРБАЙҶАН ТОРПАГЛАРЫНДА БИТКИ ГРУПЛАРЫНЫН
КӨК ГАЛЫНЛЫГЛАРЫНЫН ИЛЛИК АРТЫМЫ ВƏ ЧҮРҮМƏСИ
НАГГЫНДА**

(*АзəрбайҶан ССР ЕА академики В. Р. Волобујев тəгдим етмишдир*)

Мə'лум олдуғу ки, торпаг ил əрзиндə бир сыра мурəккəб мөвсүми-ритмик дəјишикликлərə мə'руз галыр. Торпаг əмələ кəлмəсини тəдгиг едəркən битки күтлəsi балансынын мөвсүми динамикасынын өјрəнилмəsi чох мүнүмдүр.

Бунунла əлагəдар олараг, АзəрбайҶанын ашағыда кəстəрилən торпаг типлəриндə битки күтлəсинин топланмасы вə чүрүмəsi динамикасыны өјрəнмək мəгсəдилə 1955—1956-чы иллəрдə стасионар тəдгигатлар апарылмышдыр: 1) Кəдəбəј рəјонунун гəлəвилəшмиш дағ гара торпаглары; 2) Ағсу ашырымынын мөшə алтындан чыхмыш гарамтыл-гəһвəји торпаглары; 3) Гарамəрјəm јəјласынын түнд шабалыды торпаглары; 4) Абшеронун боз торпаглары.

Тəдгигат ишлəri АзəрбайҶан ССР ЕА академики В. Р. Волобујевин рəһбəрлији алтында апарылмышдыр.

Бу мəгалədə, башлыча олараг, кək күтлəсинин динамикасы саһəсиндə апарылмыш стасионар тəдгигатлар нəтичəсиндə əлдə едилмиш мə'луматы нəзəрдən кечирмək мəгсəди гаршыја гојулмушдур. Гəјд етмək лазымдыр ки, динамикада биткилəрин јералты һиссəсинин мигдарча дəјишилмəсинə даир мə'луматлар биткилəрин јералты органларынын ил əрзиндə артмасы вə өлүб кетмəsi пəзијјəтинин характеризə етмəјə имкан верир.

Бизим зəнниimizчə, иллик артыма биткилəрин һər ил топладығы вə торпаг əмələ кəлмə просеслəриндə фəал иштирак едən күлли мигдарда кəклər дахил едилə билər. Битки кəклəринин иллик артым һəдди наггында елми əдəбијјатда, демək олар ки, һеч бир мə'лумат јохдур. Бу чəһəт торпагда битки галыгларынын гаршылыгы əлагədə олан топланмасы вə парчаланмасы просеслəринин мурəккəблији илə изаһ олунур ки, бу да битки кəклəринин артмасы вə чүрүмəсини тəдгиг едəркən мүəјјан методик чəтинликлэр тəрəдир.

Мəгалədə верилмиш графикдən көрүндүјү ки, јаз дөврүндə əтраф мүнитлə сых əлагədə олан битки əлверишли һидротермик шəрантдə торпагда чохлу кək галыглары еһтијаты топлајыр. Биткилəрин јералты һиссəсинин топланмасы просеси биткинин тəдричлə өлкүнлəшдији јəј дөврү башланана гəдər давам едир. Биткинин өлкүнлəшмиш һиссəлəri торпагдакы микроорганизмлəрин фəалијјəти нəтичəсиндə сүр'əтлə чүрүјүр.

Беләликлә, биткиләрин чанлы үзвләри јалныз өлкүнләшдикдән сонра микроорганизмләрин тәсири алтында чүрүјүр. Демәли, биткиләрин чанлы үзвләри һаггында биз јалныз онларын өлкүнләшмәси вахты вә сүр'әти һаггында, даһа доғрусу, һәмни үзвләрин чүрүмәси һаггында дејил, онларын чанлы вәзијјәтдән чансыз вәзијјәтә кечмәси мәнасында даныша биләрик.

Буна көрә дә биз белә һесаб едирик ки, битки күтләсинин чүрүмә сүр'әти, әсас е'тибары илә, өлү битки галыглары илә характеризә олуноур. П. А. Костычев дә өз әсәриндә (1949) бизим дедикләримизи санки ејнилә тәсдиг едәрәк көстәрир ки, битки галыгларынын чүрүмәси һаггында даһа ајдын тәсәввүр әлдә етмәк үчүн "онлары чүрүмәнин ән шиддәтли мәрһәләсиндә тәдгиг етмәк ләзымдыр" (сәһ. 29).

Гыш дөврүнә доғру кетдикчә көкләрин сајы минимум сәвијјәгә гәдәр азалыр ки, бу да сонракы илин битки күтләси балансына кечир. Көк мигдарынын гыша доғру кетдикчә азалмасына әсасланараг, чүрүмәнин орта ајлыг сүр'әтини һесабламаг мүмкүндүр; бизим торпагларда бу сүр'әт үмуми көк еһтијатынын 6,2—6,8%-ни тәшкил едир. Зәһнимизчә, чари илдән сонракы илә кечән өлкүнләшмиш көк галыглары күтләси дә һәмни сүр'әтлә чүрүјә биләр. Гејд етмәк ләзымдыр ки, чүрүмәнин орта сүр'әти дағ гараторпагларындан вә мешә алтындан чыхмыш гәһвәји-гарамтыл торпаглардан (буиларда орта чүрүмә сүр'әти 6,8%-дир) түнд шабалыды вә боз торпаглара доғру кетдикчә азалыр (мүвафиг сурәтдә 6,5 вә 6,2%).

Кечән илдән галма көк еһтијатынын еһтимал олуна: сонракы азалма дәрәчәси мәгаләдә верилмиш графикдә шагули истигамәтдә штрихләниш сәһә илә көстәрилир.

Әлбәттә, кечән илдән галма көк еһтијаты галыгларынын бүтүн чари ил әрзиндә ејни сүр'әтлә чүрүмәсини гәбул етмәклә биз һадисәни мүәјјән дәрәчә схематикләшдирмиш олуруг. Лакин белә бир чәһәти дә нәзәрдә тутмаг ләзымдыр ки, һесабламанын бу гәјдада апарылмасы ил әрзиндә чүрүмәдә иштирак едән кечән илки көк күтләсинин мигдары һаггында, тәхмини дә олса, мүһакимә јүрүтмәјә имкан верир. Әлдә едилмиш бүтүн тәдгигат материалыны тәһлил етмәклә белә бир нәтичәгә кәлирик ки, векетасија дөврүндә битки тәдричлә көк күтләси топлајыр, бу да јаз-јај дөврүндә максимума чатыр. Ејни заманда торпагда чари илин балансына кечмиш өлү көк галыгларынын (даһа доғрусу, кечән илки көк галыгларынын) чүрүмәси просеси мү-

һаһидә олуноур. Бурадан да ајдын олуру ки, биткиләрин јералты һиссәләринин иллик артымы кәмијјәт е'тибары илә максимум векетасија дөврүндә битки көкләринин үмуми еһтијаты илә кечән илдән галмыш чүрүмәмиш көкләр арасында олан фәргә мүвафиг кәлир. Иллик артым гисмән көк еһтијатынын гыш дөврүндәки минимум мигдарынын артмасына вә әсасән дә чүрүмәјә сәрф олуноур.

Биткиләрин јералты һиссәләринин үмуми еһтијаты дедикдә векетасија мүддәти әрзиндә топланмыш биткинин бүтүн јералты һиссәси (иллик артым) вә кечән илдән галан чүрүмүш көкләр баша дүшүлмәлидир (чәдвәлә бах).

Азәрбајҗан ССР торпагларында битки групплары битки күтләсинин иллик артымы вә үмуми еһтијаты (һәр һектарда сентнерлә)

Торпаглар	Үмуминин көтүрүлдүү ај	Јерүстү күтлә		Кечән илки көкләрин еһтијаты	Векетасијанын үмуми гызыг дөврүндә көкләрин үмуми еһтијаты	Көкләрин иллик артымы	Көкләрин орта ајлыг чүрүмә сүр'әти, %-дә
		Иллик артым	Үмуми еһтијат				
Дағ гараторпаглары	I VIII	— 30	— 30	180 92	— 273	— 181	6,8
Мешә алтындан чыхмыш гарамтыл-гәһвәји торпаглар	I VI	— 45	— 45	62 41	— 118	— 77	6,8
Түнд шабалыды торпаглар	I VII	— 35	— 35	61 35	— 100	— 65	6,5
Боз торпаглар	I VII	— 15	— 15	44 25	— 64	— 39	6,2

Тәдгиг етдијимиз торпагларын сәһра вә јарымсәһра битки группларында онларын, демәк олар ки, бүтүн јерүстү һиссәләри һәр ил өлкүнләшир; буна көрә дә биткиләрин јерүстү һиссәсинин истәр иллик артымы вә истәрсә дә үмуми еһтијаты үчүн алдығымыз көстәричиләр ејни олмушдур.

Битки күтләсинин иллик артымы вә чүрүмә һәддинин һидротермик шәраитдән асылы олараг дәјишилмәси сәһәсиндә апардығымыз тәдгигатлар һаггында бундан сонракы мәгаләмиздә мәлүмат верәчәјик.

ӘДӘБИЈАТ

Костычев П. А. Почвы черноземной области России. Сельхозгиз М. 1949.
Торпагшүнаслыг вә Агрохимја Институту
Алыммышдыр 2. III 1959

С. А. Алиев

О годичном приросте и разложении корневых остатков растительных сообществ в почвах Азербайджана

РЕЗЮМЕ

Проводимые нами стационарные исследования по динамике накопления и разложения растительной массы позволяют подойти к характеристике годичного прироста подземных органов растений. Исследо-

вания проводились на следующих типах почв Азербайджана: горный чернозем выщелочный Кедабекского района; коричневая послелесная черноземовидная Ахсунинского перевала; темно-каштановая почва Карамарьямского плато; сероземная почва Апшерона.

По нашему мнению, в годичный прирост может быть включена та масса корней, которая ежегодно продуцируется растительностью и принимает активное участие в почвообразовательных процессах.

Растительность в период вегетации постепенно накапливает некоторую корневую массу, достигающую максимума в весенне-летний период. Одновременно в почве отмечаются процессы разложения мертвых корневых остатков, перешедших в баланс текущего года.

Годичный прирост подземных органов растений соответствует разнице между валовыми запасами корней в период максимума вегетации и сохранившейся от разложения прошлогодней массой корней. Годичный прирост частично идет на пополнение запасов корней до минимального зимнего уровня, а в значительной степени подвергается разложению. Тогда под валовым запасом подземной части растительности следует понимать все растительное вещество, образовавшееся в почве за период вегетации растительного сообщества (годичный прирост) и неразложившуюся массу прошлогодних корней.

Ч. М. ХҮСЕЈНОВ, А. Ј. ӘЛИЈЕВ

НЕФТ МӘНШӘЛИ БОЈ МАДДӘСИ МӘҢЛУЛУ ИЛӘ ПАМИДОР БИТКИСИНИН ЧИЛӘНМӘСИНИН МӘҢСУЛДАРЛЫҒА ТӘСИРИ

Кәнд тәсәррүфаты биткиләринин мәһсулдарлығыны артырмаг үчүн бојартыран кимјәви бирләшмәләрин бөјүк әһәмијјәти вардыр.

Һазырки дөврдә биткиләрә стимуләдичи тәсир кәстәрән чохлу мигдарда кимјәви препаратлар вардыр. Бу препаратларын тәсиретмә габилијјәтләри онларын тәркибиндән вә дозаларындан асылы олараг дәјишир.

Мүәјјән етмишләр ки, бојартыран кимјәви бирләшмәләр биткиләрә чиләндикдә тохумалара кечәрәк, тез бир заманда битки дахилинә јаылыр. Биткијә чиләнмиш бу бојартыран маддәләр битки дахилиндә ејни гајдада пајланмыр. Бојартыран маддәләрин ән чох топланмасыны бөјүмәкдә олан органларда, әсас кәвдәнин вә јан будагларын јухары һиссәләриндә мүшаһидә етмишләр.

Јени нефт мәншәли бој маддәси башга стимулјаторлардан фәргли олараг биткинин бојуну артырмагла јанашы олараг мејвәләрин әмәлә кәлмәсини сүр'әтләндирир, мәһсулу контрол саһәдә олан биткиләрин мәһсулуна һисбәтән хејли чохалдыр.

1958-чи илдә чиләмә васитәсилә нефт мәншәли бој маддәсинин памидор биткиси мәһсулдарлығына тәсирини өјрәнмәк үчүн Маштаґада, Киров адына колхозун саһәсиндә һәр бөлкүнүн саһәси 100 м² олмагла 5 тәкрарда тәчрүбә гојулмушдур.

Азот-амониум шорасы, фосфор-суперфосфат шәклиндә һәрәсиндән, һектара 90 кг һесабы илә биткиләр әкилән заман јалағлара верилмишдир.

Нефт мәншәли бој маддәсинин 0,005 вә 0,025%-ли мәһлуллары һәр тәчрүбә бөлмәсинә 10 л һесабы илә ијун ајынын 10-да чиләнмишдир. Контрол сахланылан саһә исә һәмин мигдарда ади су илә чиләнмишдир.

Биткинин векетасија дөврүндә феноложии мүшаһидәләр апарылмышдыр. Нәтичә 1-чи чәдвәлдә верилир.

Феноложии мүшаһидәләрин нәтичәсиндә мүәјјән олду ки, биткиләр чиләндикдән тәхмишән 10 күн сонра вариантлар арасында кезә чарпачаг фәрг көрүнмүр, анчаг 20—30 күн кечдикдән сонра ајры-ајры вариантларын биткиләри һәм бојларына, һәм дә мејвә верән органларынын сајына көрә бир-бириндән фәргләнирләр.

1-чи чөдвөл

Нефт мөншәли бој маддәсинин памидор биткисинин бөјүмә вә инкишафына тәсири

Тәчрүбәнин схеми	15.VI			23.VI			30.VI			8.VII		
	биткисини боју, см-лә	мејвә верән органиларын мигдары	мејвәнин мигдары	биткисини боју, см-лә	мејвә верән органиларын мигдары	мејвәнин мигдары	биткисини боју, см-лә	мејвә верән органиларын мигдары	мејвәнин мигдары	биткисини боју, см-лә	мејвә верән органиларын мигдары	мејвәнин мигдары
Контрол (су илә чиләнән)	35	2	—	45	4	3	55	6	5	60	7	10
0,005%-ли бој маддәси илә чиләнән	43	3	—	60	5	5	67	10	10	82	11	22
0,025%-ли бој маддәси илә чиләнән	40	3	—	55	6	4	67	8	11	78	8	18

Ахырынчы мүшәһидәни нәзәрден кечиртдикдә (8. VII 1958-чи ил) 0,005% бој маддәси чиләнән вариантда биткиләрин бојлары һүндүр, мејвә верән органилары исә истәр су илә чиләнән вә истәрсә дә 0,025% бој маддәси илә чиләнән вариантлардан артыг олмушдур. 2-чи чөдвөлдә бој маддәсинин памидор биткисини гуру маддәсинин топланмасыны көстәрән рәгәмләр верилмишдир.

2-чи чөдвөл

Нефт мөншәли бој маддәсинин памидор биткисиндә гуру маддәнин топланмасына вә мејвәләрин чәкисинә тәсири

Тәчрүбәнин схеми	Биткисини гуру чәкиси, г-ла			Мејвәләрин чәкиси г-ла (20.VII)
	12.VI	23.VII	20.VII	
Контрол (су илә чиләнән)	20	43	114	630
0,005%-ли бој маддәси илә чиләнән	27	54	128	780
0,025%-ли бој маддәси илә чиләнән	23	50	123	720

2-чи чөдвөлдәки рәгәмләрдән ајдын көрүнүр ки, нефт мөншәли бој маддәси биткидә топланан гуру маддәнин мигдарыны артырмагла јанашы мејвәләрин чәкисини дә контрол саһәдә олан биткиләрә нисбәтән чоһалдыр. Әкәр контрол саһәдәки бир биткисини гуру чәкиси (20. VII) 114 г мејвәләрин чәкиси 630 г-дырса, 0,025%-ли бој маддәси мәһлулу чиләндикдә биткисини гуру чәкиси 123 г, мејвәләрин чәкиси исә 720 г олмушдур. Ән чоһ гуру маддәнин топланмасы вә мејвәләрин чәкичә артмасы 0,005%-ли бој маддәсилә чиләнән биткиләрдә мүшәһидә олунмушдур ки, бу һалда биткисини гуру чәкиси 128 г мејвәләрин чәкиси исә 780 г олмушдур.

Бој маддәси илә биткиләрин чиләнмәсинин торпагда олан гита маддәләринин мигдарынын дәјишмәсинә тәсирини өјрәнмәк мәгсәдилә

векетасија дөврүндә үч дәфә торпаг нүмунәләри кәтүрүлмүшдүр. Торпаг нүмунәләринин тәһлилинин нәтичәләри 3-чү чөдвөлдә верилир.

3-чү чөдвөл

(1 кг торпагда $N/NH_3 + N/NO_3$ вә P_2O_5 мг-ла)

Тәчрүбәнин схеми	Дәринлик, см-лә	15.VI	5.VII	30.VII	P_2O_5					
		$N/NH_3 + N/NO_3$	$N/NH_3 + N/NO_3$	$N/NH_3 + N/NO_3$	Суда һәлл олан	1% K_2CO_3 -дә һәлл олан	Суда һәлл олан	1% K_2CO_3 -дә һәлл олан	Суда һәлл олан	1% K_2CO_3 -дә һәлл олан
Контрол (су илә чиләнән)	0—20 20—40	37,9 25,2	30,6 22,7	28,0 19,9	4,4 3,5	23 14	3,7 2,8	19 12	3,3 2,5	17 12
0,005%-ли бој маддәсилә чиләнән	0—20 20—40	33,5 24,4	27,0 21,0	23,3 19,9	3,9 3,1	20 13	3,4 2,7	16 13	3,0 2,4	15 11
0,025%-ли бој маддәсилә чиләнән	0—20 20—40	32,9 24,1	26,4 24,2	25,8 21,2	4,2 3,4	21 12	3,2 2,6	17 14	3,1 2,3	16 11

3-чү чөдвөлдәки рәгәмләрдән көрүнүр ки, торпагда олан NO_3 вә NH_3 , еләчә дә биткисини асан истифадә едә биләчәји фосфорун мигдары бој маддәси илә чиләнән вариантларда контрола нисбәтән аз олмушдур. Бу ону көстәрир ки, бој маддәси чиләнән саһәләрдә биткиләрин гита маддәләрини мәнимсәмә габилитети контрол саһәләрдәки биткиләрә нисбәтән даһа јакшы олур.

4-чү чөдвөлдә ијулун 28-дә кәтүрүлмүш битки нүмунәләринин тәһлилинин нәтичәләри верилмишдир.

4-чү чөдвөл

Нефт мөншәли бој маддәсинин памидор биткисиндә күлүн, N вә P_2O_5 мигдарына тәсири

Тәчрүбәнин схеми	Күлүн мигдары, %-лә	N, %-лә	P_2O_5 , %-лә
Контрол (су илә чиләнән)	18,9	1,38	1,02
0,005%-ли бој маддәси илә чиләнән	20,8	1,69	1,16
0,025%-ли бој маддәси илә чиләнән	20,5	1,65	1,22

4-чү чөдвөлдәки рәгәмләр көстәрир ки, памидор биткисинә 0,005% вә 0,025%-ли бој маддәси мәһлуллары илә чиләндикдә биткидә күлүн, N вә P_2O_5 фазили су илә чиләнән биткиләрә нисбәтән чоһалыр. Ән чоһ күл вә N фазили 0,005%-ли бој маддәси мәһлулу илә чиләнән биткиләрдә мүшәһидә олунур. Әкәр су илә чиләнән биткиләрдә

күл 18,9%; N 1,38%; P_2O_5 1,02% олмушса, 0,025%-ли бој маддәси чиләндикдә күлүн мигдары 20,5, N 1,65, P_2O_5 1,22% олур. Бој маддәси 0,005% мәнлулу илә чиләнән биткиләрдә күл маддәләри 20,8, N 1,69% олмушдур.

5-чи чәдвәлдә бој маддәсинин мәнсула тәсирини кәстәрән рәгәм-ләр верилмишдир.

5-чи чәдвәл

Нефт мәншәли бој маддәсинин памидор биткисинин мәнсулуна тәсирини

Тәчрүбәнин схеми	Мәнсул, гектардан сентнерлә						артым	
	тәкратлар						сент-нерлә	% -лә
	I	II	III	IV	V	орта мәнсул		
Контрол (су илә чиләнән)	210,0	190,7	186,0	196,0	200,5	196,6	—	—
0,005%-ли бој маддәси илә чиләнән	261,1	257,5	264,5	246,4	253,4	256,5	59,9	30
0,025%-ли бој маддәси илә чиләнән	224,5	239,0	233,6	241,0	248,1	237,2	40,6	20

4-чү чәдвәлдәки рәгәмләрә әсасән демәк олар ки, һәр ики фәиздә кәтүрүлән бој маддәси мәнлулу илә чиләнән биткиләрин мәнсулу су илә чиләнән биткиләрин мәнсулундан хејли артыгдыр. 0,005%-ли нефт бој маддәси илә чиләнән биткиләр 0,025%-ли мәнлулла чиләнән биткиләрә нисбәтән јахшы нәтичә вермишдир. Әкәр 0,025%-ли бој маддәси илә чиләнән вариантда мәнсул артымы 40,6 сентнер (20%) олмушдурса, 0,005%-ли мәнлулу чиләнмәсиндән мәнсул контрол варианты нисбәтән 59,9 сентнер (30%) артыр.

Тәчрүбәнин нәтичәси кәстәрир ки, нефт мәншәли бој маддәси 0,005 вә 0,025%-ли мәнлуллар шәклиндә памидор биткисинә күтләви чичәкләнмә заманы чиләндикдә онун бөјүмәси, инкишафы сүр'әтләнир, гита маддәләриндән истифадә етмә габилијјәти артыр вә мәнсулун контрол саһәјә нисбәтән гектара 40,6 вә 59,9 сентнер, јахуд 20—30% артмасы мүшәһидә олунур.

Торпагшүнаслыг вә Агрохимја Институту

Алынмышдыр 3. VIII 1959

Д. М. Гусейнов, А. Ю. Алиев

Влияние ростового вещества нефтяного происхождения на урожайность томатов

РЕЗЮМЕ

Применение химических препаратов—стимуляторов роста имеет исключительно важное практическое значение для сельского хозяйства.

Многочисленными опытами, проведенными различными исследователями учреждениями Азербайджана и других республик Советского Союза было установлено положительное влияние ископаемых

органических удобрений нефтяного происхождения на рост, развитие и урожайность томатов. С целью изучения действия ростового вещества нефтяного происхождения (путем опрыскивания) на рост, развитие и урожайность томатов, в 1958 г. в колхозе им. Кирова Маштагинского района были заложены опыты пятикратной повторности. Площадь каждой делянки равнялась 100 м². Растения опрыскивались 10 л 0,05 и 0,025% растворами ростового вещества, контрольные делянки опрыскивались водой.

В результате проведенных опытов установлено, что при опрыскивании растений во время цветения раствором ростового вещества нефтяного происхождения увеличивается рост растений, ускоряется плодоношение, повышается усвоение N и P_2O_5 растением и увеличивается урожайность на 40,6—59,9 ц/га (или 20 и 30%) по сравнению с контролем.

БОТАНИКА

В. Х. ТУТАЈУК

ЧИНАРДА *Platanus orientalis* L. МАРАГЛЫ
ЕКОЛОЖИ УЈҒУНЛАШМА

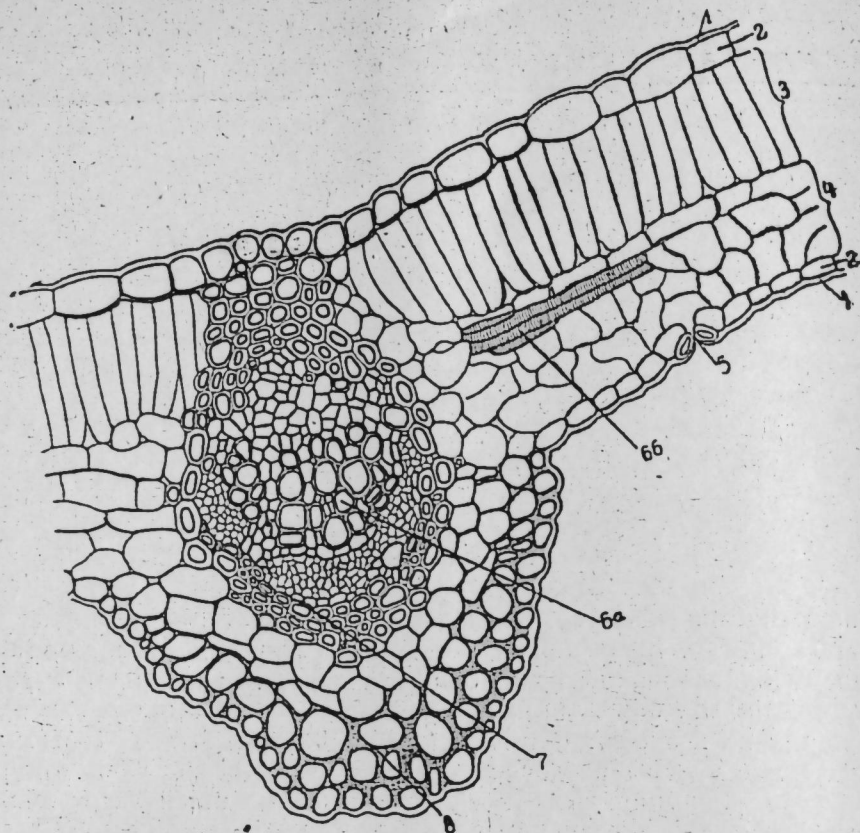
Чинар шимал жарымкүрәнин жарпағыны төкән, әсрләрчә өмр сүрән, ағачларындандыр. Бу биткинин тәбиәти пластик олдуғундан о, тарих боју шәрг өлкәләринин вә чәнубун исти иглиминә әлверишли сурәтдә ујғунлашмышдыр. Ујғунлашма просесиндә бу битки бир чох әлверишли мезофит вә ксерофит биткиләрә мәхсус хусусијјәтләр газанмыш, јашадығы шәраитдә дирчәләрәк нәслини артырмыш вә узун өмүрлү бир биткијә чеврилмишдир. Гејд етмәк ләзымдыр ки, мүасир дөврдә чинарын тәбиәтдә нәсли итмәкдәдир. Буна кәрә дә биз ону тәбиә аләмдә өз өмрүнү битирән нөвләрин сырасына дахил етмәк мәчбуријјәтиндәјик. Чинарын узун әсрләр өмр сүрән 1500—2000 вә даһа чох јашлы нүмајәндәләринә биз анчаг мәдәни шәраитдә, мәдәнијјәтин чанлы абидәләри кими раст кәлирик.

Гејд едилдији кими, чинарда истәр мезоморф, истәрсә дә ксероморфлуғ аламәтләрини көрмәк мүмкүндүр. Бунунла белә ксероморфлуғ аламәтләри үстүнлүк тәшkil едир. Чох голлу-будаглылығ вә чох ири јерүстү һиссә, сых кәлкә верән чох вә ири жарпаглылығ, кәнч јашларында сүрәтли бөјүмә, чох кип олмајан одунчаг мезоморф гурулушун хусусијјәтини тәшkil едир.

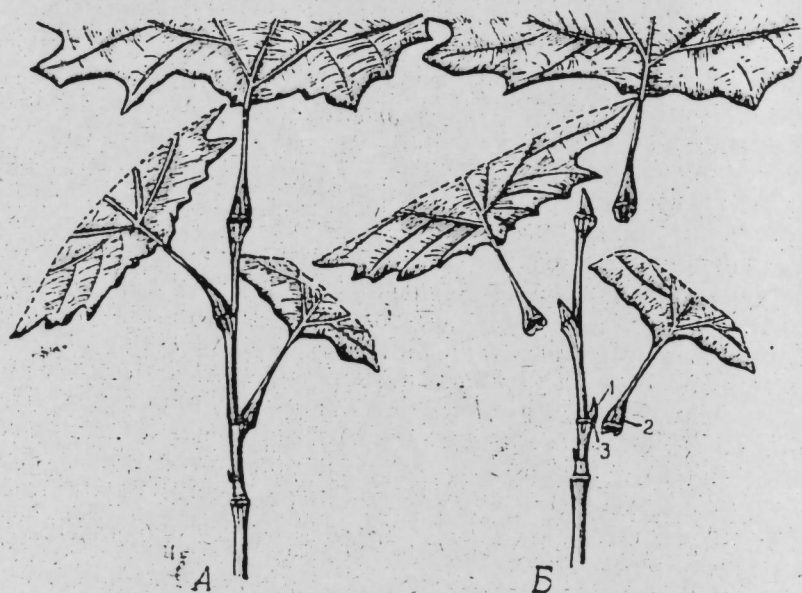
Күнәш шүаларыны әкс етдирән һамар вә ачығ рәнкли габығ, дәривары жарпаглар, ајанын вә жарпаг саплағынын түк өртүјү илә сых өртүлмәси, жарпаг дәрчијинин алт вә үст епидермисинин кутин гаты илә өртүлмәси (1-чи шәкил, 1), жарпаг ајасында (1-чи шәкил, 7, 8) вә саплағында күчлү механики тохуманын инкишаф етмәси вә бир чох башга аламәтләр ксероморф гурулушу нүмајиш етдирир.

Мәгаләдә бу биткинин кәскин ксероморфлуғ аламәтләриндән марағлы бир еколожи ујғунлашма хусусијјәтинин тәсвирини веририк. Бу хусусијјәтә кәрә чинар өз зәриф органы олан тумурчугларыны, јә’ни бөјүмә нөгтәләрини тумурчуглар ачылана гәдәр харичи мәнфи тәсирләрдән, јә’ни артығ тәбәххүрдән, зәрәрверичиләрдән, көбәләк вә бактериоз хәстәликләринә тутулмадан олдуғча әлверишли сурәтдә горујур. Јери кәлмишкән гејд етмәк ләзымдыр ки, чинар башга ағач вә коллара нисбәтән зәрәрверичиләрә вә хәстәликләрә гаршы давамлыдыр.

Мә’лум олдуғу үзрә, ағач вә колларын тумурчуглары хусуси пулчугларла өртүләрәк жарпагларын голтуғунда јерләшир. Чинарын тумурчугларыны көрмәк истәдикдә, илк бахышда елә нәзәрә чар-

1-чи шәкил

2-чи шәкил

пыр ки, куја онун зоглары үзәриндә һеч дә тумурчуглар јохдур (2-чи шәкил, Б/2), һалбуки зоглар үзәриндә тумурчуглары диггәтлә ахтар-дыгда онларын јарпаг саплагларынын ичәрисиндә кизләндиклә-ри ашкара чыхыр. Јарпағын саплагы галпаг шәклиндә енләнерәк

(шәкил Б/2) јарпаг изинә (2-чи шәкил, Б/3) битишик һалда тумур-чугун үзәрини һәртәрәfli әһатә едир вә ону гапалы сурәтдә өртүр. Тумурчуглар бу вәзијәтдә јарпаглар төкүләнә кими, там векетасија дөврү боју харичи мәнфи тә'сирләрдән јахшы горунараг, өз инжишафы-ны нормал сурәтдә тамамлајыр. Бундан башга, тумурчугун өзүнүн дә үч гатдан ибарәт харичи пулчуғу вардыр. Бу пулчугларда тумур-чуглар кип, галпаг кими бири дикәри үзәринә кејдириләрәк өртүлүр. Бу пулчуглардан биринчиси гаты мум маддәси илә һопмушдур. Икинчи вә үчүнчү пулчуглар бәркдир, мумла һопмасы илә јанашы олараг сых сурәтдә гонур-гызылы узун ипәквари түкләрлә өртүлмүшдүр. Һәр үч пулчуг гапаг кими бири дикәри үзәринә гәндәләри илә битишик һалда кејдирилмишдир. Бу пулчуглар гыш вахты тумурчуглары һаванын температурунун сојуг тә'сириндән вә бухарланмадан горујур.

Беләликлә, чәнубла јашајышыны кечирән чинар ағачы шәрантә әлверишли ујғунлашмасы нәтичәсиндә өз бөјүмә нөгтәләрини јайын истисиндән вә гураглыгындан, гышын исә сојугундан вә гуру күләк-ләриндән чох мәһарәтлә горујур.

Чинар сују чох сеvir; о, өмрүнү һәмишә чәнубун исти иглиминдә кечирдијиндән даим су азлыгындан корлуг чәкмиш вә буна көрә дә сују гәнаәтлә ишләтмәјә ујғунлашмышдыр. Бу сәбәбдән онун гурулушунда ксероморф әләмәтләрә даһа чох раст кәлирик. Башга ксерофит кими мүсбәт реаксија кестәрәрәк ону чох еһтијатла ишләдир.

Чинарын тумурчуг гурулушунда тәsvир едилән еколожии хүсусиј-јәтини, чохиллик вә хүсусән әсрләр боју мөтәдил иглим шәрантиндә өмр сүрән биткиләрин тәкамүл просесиндә бөјүк әһәмијјәтә малик ол-масыны нәзәрә алараг һәмин мә'луматын дәрч едилмәсини мәсләһәт билдик.

Тутаюк В. Х.

Любопытное экологическое приспособление у чинара
Platanus orientalis L.

РЕЗЮМЕ

Чинар является одним из интереснейших листопадных многовеко-вых деревьев северного полушария. В течение своего филогенеза это мезоксерофильное растение, обладая в большей степени пластич-ной природой, приспособлялось к жаркому климату стран Востока. Пластичность наследственной основы растения явилась причиной при-обретения целого ряда выгодных свойств в процессе исторического развития, благодаря чему этот вид оформился как многовековое де-рево, обладающее большой выживаемостью. Однако в современную эпоху чинар вымирает, его дикорастущие представители встречаются весьма редко, а многовековые экземпляры дошли до наших дней как живые памятники культуры.

Как было указано, у чинара-мезоксерофита можно обнаружить целый ряд ксероморфных, а также мезоморфных признаков. При этом преобладает ксероморфизм. Сильно расчлененная и мощно развитая надземная часть, большая листовая поверхность, дающая густую тень, большой размер листьев, быстрый рост в юношеские годы раз-вития, не очень плотная древесина—все это является показателем мезоморфности. Гладкая и светлая кора, отражающая прямо падаю-

щие лучи солнца, кожистые листья, покрытые густым войлоком как в части листовой пластинки, так и черешка листа, слой кутикулы на верхней и нижней стороне листа (рис. 1, 1), сильно развитая механическая ткань в черешках и пластинке листа и целый ряд других признаков является показателями ксероморфной структуры растения.

В настоящей статье хотелось отметить одну любопытную экологическую приспособленность чинара, которая, наряду с другими характерными особенностями этого растения, способствующими лучшему приспособлению к неблагоприятным условиям существования и лучшей выживаемости, защищает его от зноя, излишних испарений и повреждений нежные части—почки. Как известно, почки у деревьев, укрытые почечными чешуйками, располагаются в пазухах листьев. У чинара, на первый взгляд, почки на побегах вообще отсутствуют (рис. 2, А). Только внимательное исследование побегов показывает, что почки тщательно скрыты внутри черешка листа. Основание черешка листа расширено (рис. 2, Б/2) и в виде колпачка надето на почку (рис. 2, Б/1). Укрытые таким образом в почки в течение вегетационного периода защищены от неблагоприятных внешних воздействий среды, и их развитие протекает нормально. Три наружные чешуи почек чинара также имеют вид колпачков. Первая из них очень плотная, она пропитана воском и почти наглухо укрывает почку, вторая и третья чешуйки густо покрыты длинными, золотистобуроватыми волосками и тоже пропитаны воском. Все эти чешуйки, плотно надетые друг на друга, наглухо накрывают булавовидную точку роста, которая, в свою очередь, густо окружена волосками. Таким образом, точки возобновления чинара максимально защищены от неблагоприятных воздействий южного климата: жаркого засушливого лета и холодной засушливой зимы.

Чинар очень любит влагу. Однако в жарком климате юга растению, по-видимому, часто приходится страдать от недостатка влаги. Поэтому большая часть морфолого-анатомических особенностей этого растения показывает ксероморфную структуру. Как всякий ксерофит, но с мезофильной природой, чинар во всех случаях положительно реагирует на достаточное увлажнение и весьма бережно расходует влагу.

Подобного морфологического приспособления, приобретенного в филогенезе в качестве необходимой защиты самой нежной и важной части растения, нам не приходилось отмечать у других древесных пород.

БИТКИ ФИЗИОЛОГИЈАСЫ

Б. З. ХҮСЕЈНОВ, Ф. В. ЧӘФӘРОВА

НЕФТ МӘНШӘЛИ БОЈ МАДДӘСИНІН ПАМБЫГ
БИТКИСИНДӘ СУЛУКАРБОН ВӘ АЗОТ МҮБАДИЛӘСИНӘ
ТӘ'СИРИ

(Азәрбајҹан ССР ЕА академики А. Гарајев тәғдим етмишдир)

Бир сыра мұәллифләрин тәдгигатларына көрә [1—6] нефт мәншәли үзви күбрәләр торпағын мүнбитлијини чохалдараг, дәнли вә техники биткиләрин мәнсулдарлығыны нәзәрә чарпачаг дәрәчәдә артырыр. Бизим [7] тәдгигатларымыз нефт мәншәли үзви күбрәләрин бир сыра ағач чинсләринин јерүстү үзвләринин вә көк системләринин бөјүмә вә инкишафына мұсбәт тә'сирини көстәрди.

Нефт мәншәли үзви күбрәләрин торпағын микрофлорасына олан мұсбәт тә'сир [8—11] дә көстәрилмишдир.

Бунлары нәзәрә алараг, биз, нефт мәншәли үзви күбрәләрин памбыг биткисинин мәнсулдарлығында бөјүк рол ојнајан биокимјәви просесләрдән сулукарбон вә азот мұбадиләсинә тә'сирини өјрәндик. Тәчрүбәләри Мирбәшир рајонунда Торпагшүнаслыг вә Агрокимја Институтунун елми ишчиси Ә. Хүсејновун нефт мәншәли бој маддәсинин памбыг јарпагларына чиләмә васитәсилә вердији 1298 памбыг чешиди үзәриндә апардыг.

Тәчрүбә ашағыдакы схем үзрә гојулмушдур.

1. Контрол—фон гектара 60 кг N вә 0 гәдәр дә P₂O₅ вермәклә, памбығын јарпагларына су чиләнмишдир.

2. Тәчрүбә—фон+бој маддәсинин 0,005%-ли мәнлулу илә јарпаглар чиләнмишдир.

3. Тәчрүбә—фон+бој маддәсинин 0,05%-ли мәнлулу илә јарпаглар чиләнмишдир.

Јарпаглара чиләнән су вә бој маддәси мәнлулу гектара 1000 л һесабилә верилмишдир.

Сулукарбон вә азот мұбадиләсинин тә'јини үчүн нүмунәләр сәһәр саат 9-да биткиләрин орта јарусларындакы јарпагларындан көтүрүлмүшдүр. Нүмунәләр 15 дәгигә әрзиндә гајнар су бухарында өлдүрүлмүш вә һавада гурудулдугдан сонра анализдә истифадә едилмишдир. Көтүрүлән нүмунәләрдә сулукарбонлар—Бертран, азот исә Келдал үсулу илә тә'јин едилмишдир.

Тәчрүбә заманы сулукарбонлардан—моношәкәрләр, сахароза вә нишастанын мглары өјрәнилмишдир. Нәмин анализләрдән алынған рәгәмләр 1-чи чәдвәлдә әкс олунур.

Нефт мәншәли бој маддәсинин памбыг биткисини жарпагларында сулукарбон мүбадиләсинә тә'сири (шәкәрләрин мигдары гуру маддәлә көрә фәизлә верилмишдир)

Вариантлар	Моношәкәрләр	Сахароза	Чәми	Контрола көрә фәизлә	Нишаста	Контрола көрә фәизлә
Контрол (фон+су)	1,37	1,35	2,72	100,0	2,88	100,0
Фон+бој маддәси 0,005%	1,62	1,71	3,33	122,4	3,58	124,3
Фон+бој маддәси 0,05%	1,50	4,97	6,47	237,8	1,68	58,7

1-чи чәдвәлин рәгәмләрини ајдын көстәрир ки, жарпаглара чиләмә васитәсилә верилән бој маддәси памбыгда үмуми шәкәрини мигдарыны нәзәрә чарпан дәрәчәдә артырыр. Ән чох артым фон үзрә 0,05%-ли бој маддәси верилмиш биткиләрдә мүшәһидә олунур.

Гејд етмәк ләзымдыр ки, шәкәрләрини бу вариантда артымы әсасән сахарозанын һесабына олмушдур. Контрола көрә бүтүн вариантларда моношәкәрләрини мигдары зәиф артмышдыр. 1-чи чәдвәлдән көрүнүр ки, 0,005%-ли бој маддәси верилмиш тәчрүбә вариантынын биткиләриндә нишастанын мигдары да хејли артыр. Һәлбуки 0,05%-ли бој маддәсинин тә'сири нәтичәсиндә нишастанын мигдары хејли азалмышдыр.

Буну, биз, шәкәрләрини башга формалара чеврилмәләри илә изаһ едә биләрик. Биринчи чәдвәлин рәгәмләриндән ајдын көрүнүр ки, бој маддәсинин тә'сири нәтичәсиндә синтетик просесләр сүр'әтләнир вә бунун нәтичәсиндә биткиләрдә сахарозанын вә нишастанын топланмасы бир даһа мүшәһидә олунур. Бу да памбыг биткисинин мәһсулдарлығынын артмасына мүсбәт тә'сирини көстәрир.

Бој маддәсинин тә'сириндән жарпагларда азот мүбадиләсинин дәјишмәсини өјрәнән тәчрүбәләрдә азотлу бирләшмәләрдән: үмуми, зүлали вә гејри-зүлали азот формалары (2-чи чәдвәл) тәјин едилмишдир.

2-чи чәдвәл

Нефт мәншәли бој маддәсинин памбыг жарпагларында азот мүбадиләсинә тә'сири (азотун мигдары гуру маддәлә көрә фәизлә верилмишдир)

Вариантлар	Гејри-зүлали азот	Зүлали азот	Үмуми азот	Үмуми азота көрә зүлали азотун фәиз илә мигдары
Контрол (фон+су)	0,51	0,89	1,40	63
Фон+бој маддәси 0,005%	0,59	0,94	1,53	61
Фон+бој маддәси 0,05%	0,44	0,96	1,40	68

2-чи чәдвәлдән көрүнүр ки, 0,005%-ли бој маддәси верилмиш памбыг биткисинин жарпагларында үмуми азотун мигдары хејли дәрәчәдә артыр. Бу артым ән чох зүлали азотун һесабына олур. 0,05%-ли бој маддәси илә чиләнмиш памбыг биткисини жарпагларында үмуми азо-

тун мигдары контрола бәрәбәр олурса да, лакин тәчрүбә вариантларында зүлали азотун мигдары контрола нисбәтән нәзәрә чарпан дәрәчәдә артыр. Бу да һәммин вариантын биткиләриндә синтетик просесләрини даһа сүр'әтли кетдијини көстәрир.

Гејд етмәк ләзымдыр ки, контрола нисбәтән 0,005%-ли бој маддәси илә чиләнмиш памбыгда гејри-зүлали азотун да мигдары артыр. 0,05%-ли бој маддәси чиләнмиш биткиләрдә исә бу форма азотун топланмасы контрола бәрәбәр олур. Демәк, бу рәгәмләр ајдын көстәрир ки, 0,05%-ли бој маддәсинин тә'сири нәтичәсиндә синтетик просесләр парчаланма просесләринә үстүн хәләрәк, нәтичәдә зүлали азотун даһа артыг топланмасына сәбәб олур.

Бој маддәсинин тә'сирилә памбыг биткисинин мәһсулунун артмасыны вә структурасынын дәјишмәсини 3-чү чәдвәлдән көрмәк олар.

3-чү чәдвәл

Нефт мәншәли бој маддәсинин памбыг биткисиндә мәһсулун артмасына вә онун структурасынын дәјишилмәсинә тә'сири (орта һесабла бир гозада олан мәһсулун чәкиси, г-ла)

Вариантлар	Бир биткидә олан гозаларын сајы	Бир гозанын чәкиси	Бир гозада олан мәһсулун чәкиси	Контрола көрә фәизлә	Бир гозада олан лифин чәкиси	Контрола көрә фәизлә	Тохумун мүтләг чәкиси	Контрола көрә фәизлә
Контрол (фон+су)	24,2	7,94	5,76	100,0	2,35	100,0	102,0	100,0
Фон+бој маддәси 0,005%	30,0	9,54	7,34	125,6	2,76	117,4	114,5	112,2
Фон+бој маддәси 0,05%	30,7	9,67	7,42	128,6	2,87	122,0	114,0	111,7

3-чү чәдвәлин рәгәмләриндән мә'лум олур ки, биткиләрә һәр ики гатылыгыда бој маддәсинин чиләнмәси мәһсулун артмасына вә структуранын јахшылашмасына мүсбәт тә'сир көстәрир. Бу көстәрилән мәһсулларын тә'сириндән биткиләрдә гозаларын сајы, лифин чәкиси вә онларда олан тохумун мүтләг чәкиси контрол вариантда нисбәтән хејли артыр. Бир гозада олан мәһсулун мигдарыны контрола нисбәтән фәизлә көтүрсәк 0,005%-ли бој маддәси чиләнән вариантда 25,6 фәиз вә һәммин маддәнин 0,05%-ли чиләнмиш тәчрүбә вариантларында исә 28,6 фәиз артмасыны гејд етмәк олар.

Беләликлә, памбыг биткисини үзәриндә нефт мәншәли бој маддәсинин тә'сириңә даир апардығымыз тәчрүбәләр көстәрди ки, онларын тә'сири нәтичәсиндә памбыгда сулукарбон вә азот мүбадиләси интенсив кедир. Бој маддәләри илә чиләнмиш памбыг жарпагларында шәкәрләрини вә зүлали азотун синтези исә сүр'әтләнир. Бунун нәтичәсиндә памбыг биткисинин мәһсулдарлығы хејли артыр вә онун структурасы јахшылашыр. Ишләнилән 0,005 вә 0,05%-ли нефт мәншәли бој маддәләринини һәр ики гатылыгынын мүсбәт тә'сир көстәрдијини нәзәрә алараг, бу маддәләрини памбыг биткисинин мәһсулдарлығынын артырылмасы үчүн тәтбиг едилмәси мәсләһәт көрүлүр.

ӘДӘБИЈАТ

1. Гусейнов Д. М. Изв. АзФАН ССР*, 1940, №3. 2. Гусейнов Д. М. Получение удобрений из отходов нефтяной промышленности и их эффективность. Изд-во АН Азерб. ССР, 1946. 3. Гусейнов Д. М. Применение отработанного

гумбрина в целях повышения урожайности сельскохозяйственных культур. Изд-во АН Азерб. ССР, 1951, 4. Гусейнов Д. М. „Сов. сель. хоз.“, 1953, № 1. 5. Гусейнов Д. М., Едигарова И. Н. „ДАН Азерб. ССР“, 1955, № 4. 6. Гусейнов Д. М. „Соц. сель. хоз.“, 1955, № 3. 7. Гусейнов Б. З. „ДАН Азерб. ССР“, 1956, т. XII, № 7. 8. Касумова Г. С. „Уч. зап. АГУ“, 1955, № 4. 9. Квасников Е. И., Петрушенко О. И. „Изв. АН Азерб. ССР“, 1954, № 4. 10. Михайлов Б. Д. „ДАН Уз. ССР“, 1951, № 2. 11. Наумова А., Громыко Е. Н. „Микробиология“, 1957, № 1.

Ботаника Институту

Алымышдыр 15. I 1960

Б. З. Гусейнов, Ф. С. Джафарова

Влияние ростовых веществ нефтяного происхождения на углеводный и белковый обмен у хлопчатника

РЕЗЮМЕ

Изучение углеводного и белкового обмена проводилось на хлопчатнике сорта 1298, выращенном на Мир-Баширском опытном участке научным сотрудником Института почвоведения и агрохимии А. Гусейновым.

Схема опыта была следующая:

1. Контроль, растения варианта опрыскивались водой.
2. Опытный, растения опрыскивались 0,005%-ной концентрацией ростового вещества.
3. Опытный, растения опрыскивались 0,05%-ной концентрацией ростового вещества.

Проведенные исследования показали, что ростовые вещества нефтяного происхождения положительно влияют на углеводный и белковый обмен у хлопчатника. Под влиянием ростовых веществ у опытных растений происходит значительное накопление углеводов и азотистых веществ. Повышение содержания углеводов идет за счет сахарозы, а азотистых веществ за счет белкового азота, что указывает на положительное влияние ростовых веществ на синтетическую деятельность этих растений. В результате большей интенсивности обменных процессов повышается продуктивность хлопчатника, а также улучшается структура его урожая.

Мы считаем, что испытанные нами дозы ростовых веществ нефтяного происхождения, положительно влияющие на обмен и продуктивность хлопчатника, могут быть рекомендованы для сельскохозяйственной практики.

З. М. ШАХТАХТИНСКАЯ

НОВАЯ ЦЕСТОДА ИЗ ПТИЦ АЗЕРБАЙДЖАНА

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР А. И. Караевым)

При изучении гельминтофауны охотничье-промысловых птиц Азербайджана, нами были выявлены новые виды гельминтов.

Один из видов, относящийся к роду *Diorchis* Clerc, к подроду *Nudiorchis* Mathevossian, был обнаружен нами у серошекой поганки (*Colymbus griseigena*); приводим его описание.

Класс *Cestoidea* Rud. 1803

СЕМ. *HYMENOLEPIDIDAE* Fuhrmann, 1907

ТРИБА *DIORCHAEA* Skrjabin et Mathevossian, 1941

Род *Diorchis* Clerc, 1903

Подрод *Nudiorchis* Mathevossian, 1941

Вид *Diorchis* (*Nudiorchis*) *Skarbilowitschi* nov sp.

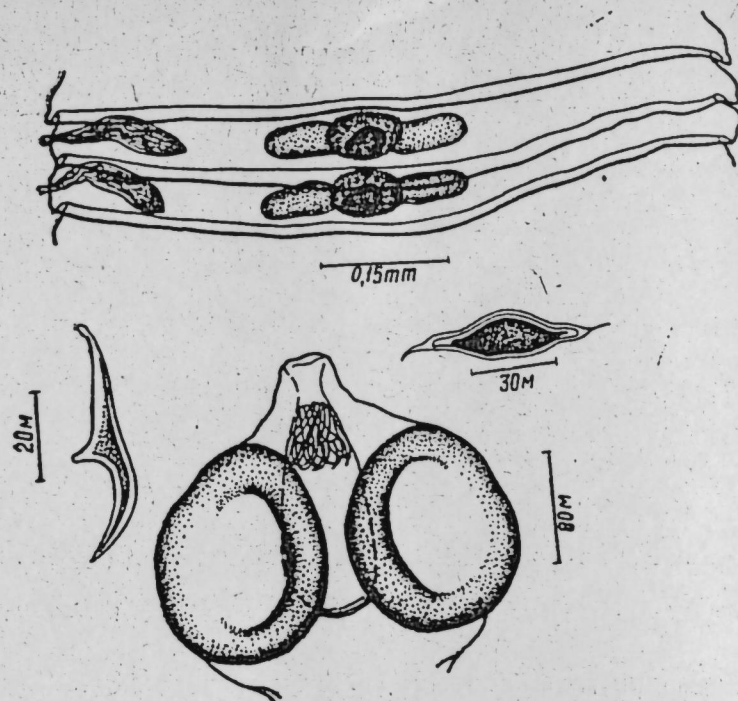
Хозяин: серошекая поганка—*Colymbus griseigena*.

Локализация: кишечник.

Описание вида. Длина стробилы 50—60 мм, максимальная ширина 1,12 мм. Сколекс шириною 0,25 мм несколько шире шейки; присоски значительно выступают от края сколекса. Они почти округлой формы и размеры их равны 0,10—0,12 мм. Хоботок несет 10 крючьев длиною 0,054—0,056 мм.

Два семенника овальной формы лежат на небольшом расстоянии друг от друга, размерами—0,062 × 0,054 мм. Половая бурса 0,16—0,24 мм длиною не доходит до середины членика; стенки ее состоят из продольных мускульных волокон. Циррус невооруженный, гладкий. Яичник простирается до экскреторных сосудов. Желточник овальный или круглый, лежит позади яичника. Яйца удлиненной формы с филаментами на обоих концах 0,037—0,054 × 0,024 мм.

Цикл развития: неизвестен.

Diorchis (Nudiorchis) Skarbilowitschi (оригинал)

Дифференциальный диагноз: Описываемый нами вид из всех известных видов подрода *Nudiorchis* наиболее близко стоит к виду *Diorchis (Nudiorchis) bulbodes* Mayhew, 1929, но отличается от последнего следующими признаками: у *Diorchis (Nudiorchis) bulbodes* длина крючков на сколексе 0,065—0,070 мм, половая бурса достигает середины членика, циррус имеет грушевидную форму или форму широкого овала. Поверхность цирруса покрыта неправильно расположенными толстыми шипиками, а у описываемого нами вида длина крючков 0,054—0,056 мм, два семенника равных размеров, половая бурса не достигает середины членика, циррус обычной формы без шипиков, гладкий. Эти данные дают основание считать найденный нами вид новым и мы даем ему название—*Diorchis (Nudiorchis) Skarbilowitschi*.

Сравнительная таблица измерений

Признаки	<i>Diorchis (Nudiorchis) Skarbilowitschi</i> sp.	<i>Diorchis (Nudiorchis) bulbodes</i> Mayhew 1929
Длина тела (стробилы)	50—60	60—70
Ширина	1,12	0,040
Число крючков	10	10
Длина крючков	0,054—0,056	0,065—0,070
Длина рукоятки	0,033	—
Длина лезвия	0,024	—
Ширина сколекса	0,25	0,2
Половая бурса длина	0,16, не доходит до центра	доходит до центра
Шипиков на циррусе	нет	есть
Длина наружной оболочки яйца	0,047—0,054	0,058—0,064
Ширина	0,024	0,023
Длина внутренней оболочки яйца	0,043×0,013	0,050×0,015—0,019
Онкосфера	0,037	0,030—0,040

Описанный вид обнаружен у серошекой поганки (*Colymbus griseigena*) с южного берега Апшеронского полуострова.

ЛИТЕРАТУРА

Скрябин К. Н., Матевосян Е. М. Ленточные гельминты—гименолепиды домашних и охотничье-промысловых птиц. Сельхозгиз. М., 1945.

АПИ
им. В. И. Ленина

Поступило 15. V 1959

З. М. Шахтахтинскаја

Азәрбајҹан гушларындан тапылмыш јени нөв һелминт

ХҮЛАСӘ

Азәрбајҹан су гушларынын һелминтфаунасыны өјрәнәркән јени нөв һелминт тапылмышдыр. Һәмин һелминт *Cestoidea* Rud, 1803 син-финә, *Hymenolepidae* Fuhrmann, 1907 аиләсинә, *Diorchis* Clerc, 1903 чинсинә аиддир. Бу бөзјанаг ангутдан (*Colymbus griseigena*) тапылмыш вә она *Diorchis (Nudiorchis) Skarbilowitschi* nov. sp. ады верилмишдир.

ФИЗИОЛОГИЯ

Ә. Ә. ӘЛИЈЕВ

ЈЕЈИЛӘН ЈЕМИН ЧАМЫШЛАРЫҢ МӘДӘ-БАҒЫРСАҒ БОРУСУНДА
ГАЛМА МҮДДӘТИ ВӘ КЕЧИМ ВАХТЫ

(Азәрбајҗан ССР ЕА академики Ф. М. Мәликов тәгдим етмишдир)

Азәрбајҗанда чамышчылығын бөјүк әһәмијјәти вардыр. Чамышчылыгыда зоотехника вә бајтарлыға анд бир сыра елми мәсәләләр алимләримиз тәрәфиндән (А. Ағабәјли, М. Гәнијев, К. Сәфәров вә башгалары) өјрәнилмишдир. Анчаг чамышларың јемләnmә вә сахланмасының елми әсаслары кифәјәт гәдәр ајдынлашдырылмамышдыр.

Гәбул едилмиш јем күтләсинин мәдә-бағырсаг борусунда галма мүддәти вә кечим вахты чамышлар үзәриндә өјрәнилмәмишдир. Башга көвшәјән һејванлар үзәриндә исә бу мәсәлә М. Ј. Аксенова (инәкләрдә вә гојунларда—1935), М. Н. Әлијев (өкүзләрдә—1953), Ә. Ә. Әлијев (гојунларда—1952), Balch (сағмал инәкләрдә—1950) вә башгаларының ишиндә тәдгиг едилмишдир.

Мәгаләдә һејваның гәбул етдији јем күтләсинин мәдә-бағырсаг борусунда галма мүддәти вә кечим вахты, назик вә јоғун бағырсагларда мөһтәвијјатың һәрәкәт сүрәти, чамыш вә инәкләрдә һәзм процесинин характери, интенсивлији вә бу һадисәләрә сахлама вә јемләмә шәраитинин тәсирини тәсвир јолунур.

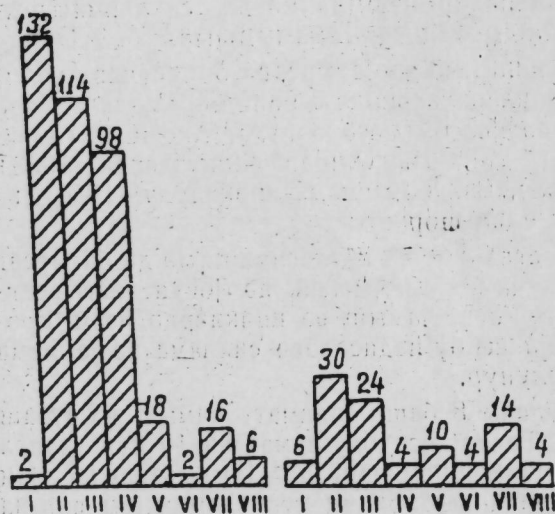
Тәчрүбәләр ики баш фистулалы 8 баш саламат чамыш вә 4 баш инәк үстүндә апарылмышдыр. Тәчрүбәјә башламаздан 10 күн әввәл вә тәчрүбә заманы һејванлар мүәјјән јем пајы илә јемләнмиш вә еји шәраитдә сахланмышлар. Тәчрүбәниң биринчи күнү һәммин јем пајына әлавә олараг бир дәфә һејванларың һәрәсинә 200 г мигдарында фуксинлә бојанмыш вәләмир габығы верилмишдир вә сонра һејванлар да им мүшәһидә алтына алынмышлар. Бојанмыш јем һиссәчикләринин ифразының башланғычы—кечим вахты, бу һиссәчикләрин ифразының сона чатдығы вахт—һәзм просесинин ахыры, һәр суткада ифраз едилмиш бојанмыш һиссәчикләрин мигдары—һәзм просесинин интенсивлијини көстәрән дәлил һесаб едилмишдир. А. Д. Синешшоковун хариҗи көрпүчүкләр үсулу илә тәрәфимиздән операсија едилмиш чамышларың оникибармаг бағырсағында вә галча бағырсағың кор бағырсаға кечдији һаһијјәдә мөһтәвијјатың учоту апарылмыш, еји заманда бојанмыш јем һиссәчикләринин һәммин һаһијјәләрдә вә ифраз едилән пејиндә көрүнмәсинә нәзәр јетирилмишдир.

Фистулалы чамышлар үзэриндэ апарылмыш 7 тэчрүбэдэн элдэ едилмиш дэлилэлдэн сүбүт олунмушдур ки, тэчрүбэ һейванлары габул етдији јемин илк пайчыглары мүрэккэб мэдэни 4—5 саата (надир һалларда 6 саата), назик бағырсагы 2 саат 10 дэгигэ—2 саат 25 дэгигэ, жоғун бағырсагы 4 саат 50 дэгигэ—5 саат 45 дэгигэ, бүтүн бағырсаг борусуну 7 саат 0 дэгигэ—8 саат 10 дэгигэ вэ бүтүн мэдэ-бағырсаг системини 10 саат 45 дэгигэ—12 саат 10 дэгигэ кечир. Јемин ағыз бошлуғуна дахил олдуғу вахт һэзм просесинин башланғычы һесаба едилрса, габул едилмиш јемин һэзми 6 сутка 7 саат 50 дэгигэ—6 сутка 21 саат 50 дэгигэ мүддэтиндэ тамамланыр.

Чамышларда бағырсаг борусунун узунлуғуну өјрәнмэк мәгсэдилэ апардығымыз хусуси тэдгигатлара вэ А. Э. Агабэјли вэ П. Н. Арутјунјанын бу барэдэ апардыглары ишлэрэ истинад-кэтирэрэк мүэј-јән етдик ки, мөһтэвијатын сүр'эти назик бағырсагда 18,4 м/саата, жоғун бағырсагда исэ 2,4 м/саата барабэрдир.

Демэли мөһтэвијат жоғун бағырсага нисбэтэн назик бағырсагда 7,6 дэфэ артыг сүр'эглэ һэрэкэт едир.

Икинчи груп тэчрүбэлэр мүгајисэли олараг ејни заманда 4 баш сағмал чамыш вэ 4 баш сағмал инэк үзэриндэ апарылмышдыр. Нэрики нөв һейванларын сахланма вэ јемләнмэ шэраити ејни олмушдур. Элдэ едилмиш нэтичэлэрдэн ајдын едилр ки, чамышларда бојанмыш јемин илк пайчыглары јем габул едилдикдэн 7 саат 20 дэгигэ—14 саат 35 дэгигэ, орта һесабла 11 саат 5 дэгигэ сонра ифраз олмага башлајырлар. Онларын ифразы 7—8 сутка, орта һесабла 7 сутка

9 саат 41 дэгигэ давам едир. Инэклардэ исэ илк пайчыгларын ифразы 9 саат 12 дэгигэ—12 саат 50 дэгигэ орта һесабла 11 саат 3 дэгигэдэн сонра башлајыр вэ 6 сутка 18 саат 8 дэгигэ—7 сутка 19 саат 23 дэгигэ, орта һесабла 7 сутка 0 саат 14 дэгигэ мүддэтиндэ давам едир. Белэликлэ, габул едилэн јем күтлэси инэкларэ нисбэтэн чамышларын мэдэ-бағырсаг системиндэ 9 саат 27 дэгигэ артыг галыр. Нэзм просеси гуртарана кими 4 инэк орта һесабла 329,4

чамыш исэ 121,5 эдэд бојанмыш јем һиссэчији ифраз етмишдир. Бу чамышларын мэдэ-бағырсаг системиндэ селлулозанын даһа јүксэк фаиз һэзм кетмэсини сүбүт едир. Белэ дэ олмалыдыр, чүнки чамышлар инэкларэ нисбэтэн даһа кобуд јемлэрлэ (гамыш, күлэши вэ с.) гидаланырлар. Көстэрилэнлэрлэ барабэр бојанмыш јем һиссэчиклэринин ифраз едилмэсини характеризэ етмэк марағлыдыр. Буну шэкилдэн көрмэк олар. Шэкилдэн мәлум олур ки, инэкдэ бојанмыш јемин әсас күтлэси II, III вэ IV суткаларда ифраз олур, сонра исэ бу һиссэчиклэрин мигдары кэскин сурэтдэ азалыр. Чамышда исэ бојанмыш јем һиссэчиклэринин ифразы II—III суткаларда нисбэтэн јүксэк олур, I—IV—V—

VI вэ VII суткаларда, демэк олар ки, ифраз едилэн һиссэчиклэрин мигдары барабэр олур, VIII суткада исэ бојанмыш јем һиссэчиклэри пејин күтлэсиндэ тэк-тэк кезэ чарпыр.

Демэли чамышларда һэзм просеси инэклардэ олдуғу кими сычрајышла дејил, мүэјјән мүвазинэтдэ кедир. Она көрэ дэ чамышларда мэдэ-бағырсаг фэалијјэтинин позулмасы һалларына тэсэррүфатларда чох надир һалларда тэсэдүф едилр.

Гыш пэјэ шэраитиндэ вэ јай пэјэ-дүшэркэ шэраитиндэ сахладыгда чамышларда һэзм просесинин интенсивлијини өјрәнмэк мәгсэдилэ 4 сағмал чамыш үзэриндэ 1955-чи илин гыш вэ јай ајларында ахырынчы груп тэчрүбэлэр апарылды. Нейванларын һамысы ејни јем пайы илэ тәмин едилрди. Гышда тэчрүбэ һейванлары 2—3 саат мүддэтиндэ кэзинтијэ чыхарылырды, јайда исэ сәһэр вэ ахшам чағлары отлағларда отлајыр, күнүн гызмар саатлары исэ пэјэ кэтирилэрэк бичилмиш јашыл от вэ гүввэли јемлэрлэ јемлэндирилир вэ күндэ 2 дэфэ 5 дэгигэ мүддэтиндэ душ алтында чимиздирилирди. Мүшаһидэлэр көстэрдик ки, јай пэјэ дүшэркэ шэраитиндэ габул едилмиш бојанмыш јемин һиссэчиклэри икинчи күн ән чох мигдарда ифраз едилрлэр, сонра онларын мигдары кэскин сурэтдэ азалыр вэ V—VI суткаларда тэк-тэк кезэ чарпырлар. VII суткада исэ тамамилэ ифраз едилмирлэр. Гыш пэјэ шэраитиндэ сахладыгда исэ бојанмыш јем һиссэчиклэри үчүнчү күн даһа чох мигдарда ифраз олурлар, сонра тэдричән азалырлар вэ јай-пэјэ дүшэркэ шэраитиндэ нисбэтэн онларын ифраз едилмэси гышда 15—20 саат кеч тамамланыр.

Јай вахты бојанмыш һиссэчиклэрин ифразы гыш мөвсүмүнэ нисбэтэн хейли интенсив олур.

Демэли јай мөвсүмүндэ мэдэ-бағырсаг системинэ биоложи фэал маддэлэр чохлу мигдарда дахил олдуғундан, јемлэрин һэзмэ кедичилији даһа јүнкүл олдуғундан, күнәш шуаларынын вэ ачыг һавада отлајаркан мөвчуд олан кэзинтинин тәсириндэн мэдэ вэ бағырсагларын иши јүнкүлләшир вэ она көрэ дэ һэзм просеси хейли тезләшир. Бу, гыш мөвсүмүндэ сахлама вэ јемлэмэ шэраитинэ јай мөвсүмүндэ мөвчуд олан сахлама вэ јемлэмэ шэраитинэ јахынлашдырмағын һейванларын мәһсулдарлығыны артырмагда чох әһәмијјэтли тэдбир олмасыны бир даһа сүбүт едир.

Нэтичэ

1. Јејилэн јемин биринчи пайлары чамышларын мэдэ вэ мэдэ өнлүклэрини 3,5—4 саат, назик бағырсагы 2,5 саат, жоғун бағырсагы 4—6 саат, бүтүн мэдэ-бағырсаг борусуну исэ 10—15 саат мүддэтиндэ кечир. Јем күтлэсинин мэдэ-бағырсаг борусунда галма мүддэти исэ 7—8 суткаја барабэрдир.

2. Чамышларда назик бағырсағын мөһтэвијаты 18,4 м/саат, жоғун бағырсағын мөһтэвијаты исэ 2,4 м/саат сүр'эглэ һэрэкэт едир; белэликлэ мөһтэвијат назик бағырсагда жоғун бағырсага нисбэтэн 7,6 дэфэ артыг сүр'эглэ һэрэкэт едир.

3. Јем күтлэсинин мэдэ-бағырсаг борусунда кечим вахты вэ галма мүддэти инэк вэ чамышларда ејни рәғәмлэр һэддиндэ тәрэддүд едир.

4. Инэклардэ һэзм просеси сычрајышларла кедир, чамышларда исэ кэскин сычрајыш мүшаһидэ едилмир.

5. Селлулозанын һэзм едилмэси инэкларэ нисбэтэн чамышларын мэдэ-бағырсаг системиндэн хейли јүксэкдир.

6. Чамышларын сахланма вә јемләнмә шәрантиндән асылы оларак јемин һәзмә кедичилији вә мә'дә-бағырсаг борусунда галма мүддәти дәјишилir: [a]-отлаг-дүшәркә шәрантиндә һәзм просеси күчләвир вә јем күтләсинин мә'дә-бағырсаг борусунда галма мүддәти азалыр. Одур ки, тәчрүби оларак чамышларын ғыш јемләнмәсини [a] мөвсүмүндә олан јемләмәјә максимал дәрәчәдә јахынлашдырмалыдыр.

Бу, ғыш мөвсүмүндә чамышлары бол мигдарда силос күтләси вә башга ширәли јемләрлә тә'мин етмәк јолу илә мүмкүндүр.

ӘДӘБИЈАТ

1. Агабейли А. А. Биологические и хозяйственные качества азербайджанского буйвола. Диссертация. Ереван, 1950. 2. Агабейли А. А. Мясная продуктивность буйволов районов деятельности Кировабадского госплемрассадника. Труды АзСХИ, т. 1, 1954. 3. Аксенова М. Я. О быстроте прохождения кормов через пищеварительный тракт жвачных. Сб. физиология пищеварения животных, М. 1936. 4. Алиев А. А. Влияние кормовых и фармакологических раздражителей на аппарат пищеварения у овец. Диссертация. М. 1952. 5. Алиев М. Г. Влияние разных режимов кормления на пищеварение у крупного рогатого скота. Диссертация. М. 1953. 6. Арутюнян П. И. Интрамуральные железы пищеварительного аппарата буйвола. Диссертация. Ереван, 1949. 7. Ганиев М. К вопросу о специфической профилактике пастереллеза крупного рогатого скота и буйволов. „Изв. АН Азерб. ССР“, № 10, 1948. 8. Сафаров К. Клиника и патологическая анатомия естественного туберкулеза буйволов. „Соц. сель. хоз. Азерб.“, № 8, 1955. Синешев А. Д. Физиология питания сельхоз животных. М. 1953. 10. Balch C. C. Factors Affecting the Utilization of Food by Dairy Cows. Brit. J. Nutrition, 1950, V. 4, № 4

АЗТБИ

Алынмышдыр 14.1 1959

А. А. Алиев

Время прохождения и продолжительность пребывания принятого корма в желудочно-кишечном тракте у буйволиц

РЕЗЮМЕ

Опыты проводились над двумя полифистульными, восьми здоровыми буйволицами и четырьмя здоровыми коровами методом окрашенных кормов. Краткие результаты таковы:

1. Принятый корм проходит весь пищеварительный тракт у буйволиц за 10—15 час, в том числе сложный желудок—за 3,5—4 час, тонкий отдел кишечника—до 2,5 час, а толстый отдел за 4—6 час. Продолжительность пребывания кормовых масс в желудочно-кишечном тракте колеблется в пределах 7—8 суток (в среднем 7 суток, 9 час 27 мин).

2. Содержимое тонкого отдела кишечника эвакуируется со скоростью 15,4, а толстого отдела—2,4 м/ч; содержимое тонкой кишки в 7,6 раз быстрее движется по сравнению с таковой в толстой.

3. Время продвижения принятого корма в желудочно-кишечном тракте буйволиц и коров колеблется почти в одних и тех же пределах цифр, но продолжительность его пребывания у буйволиц на 9 час 27 мин больше. Процесс пищеварения у коров происходит скачкообразно, а буйволиц более равномерно.

4. В пищеварительном тракте буйволиц клетчатка переваривается значительно интенсивнее, чем у коров.

5. В период летного стойлово-лагерного содержания и в условиях кормления зеленым сочным кормом, пищеварение у буйволиц идет более интенсивно и менее продолжительно. Поэтому практически важным является максимальное приближение зимнего кормления к летнему типу кормления, путем больших дач силоса и других сочных кормов.

ФИЗИОЛОГИЈА

А. И. ГАРАЈЕВ, Ђ. А. ЂУСЕЈНОВ

ДАЛАГ ХЕМОРЕСЕПТОРЛАРЫНЫН ҒЫЧЫГЛАНДЫРЫЛМАСЫНЫН ҒАНДА СИДИК ЧӨВҺӘРИНИН МИГДАРЫНА ТӘ'СИРИ

Сон заманлар интероресепторларын физиоложи вәзифәләри һагғында Азәрбајҗан Дөвләт Университетинин инсан вә һејван физиолокија-сы кафедрасы ишчиләри тәрәфиндән бир сыра јени мә'луматлар әлдә едилмишдир [2, 3, 4]. Бу мә'луматлара көрә интероресепторлар маддәләр мүбадиләсинин вәзијәти һагғында мәркәзи синир системинә хәбәр верир, бу јолла биокимјәви просесләрин кедишинә мүдахилә едир вә маддәләр мүбадиләсинин тәнзиминдә әһәмијјәтли рол ојнајыр. Бу ишдә далаг ресепторлары да иштирак едир. Далаг ресепторларынын ғычыгландырылмасынын рефлектору сурәтдә ган тәзјигинә, тәнәфүсә (Черниговски) вә сулукарбон мүбадиләсинин кедишинә (Гордијенко, 4; Алексејев, 1; Полосухин, 6; Гарајев, Ајвазјан, Гасымов, 5) тә'сири тәдгиг едилмишдир.

Бу мәғаләдә далаг хеморесепторларынын ғычыгландырылмасынын зүлал мүбадиләсинә тә'сирини өјрәнмәјә һәср едилмиш тәдгигатларымыздан биринин нәтичәси верилir. Бу тәдгигатда интероресептик стимулјасијалар заманы ғанда сидик чөвһәри мигдарынын дәјишмәси изләнмишдир.

Тәчрүбәләримиз һексенал наркозу алтында 15 пишик үзәриндә апарылмышдыр. Һексенал һејванын дәриси алтына 100 мг/кг һесабилә вурулмушдур.

Анализ үчүн ган јуху артеријасындан алынмыш, ичәрисиндә сидик чөвһәринин мигдары Левинсон үсулу илә тә'јин једилмишдир.

Үзәриндә тәчрүбә апардығымыз һејванларда далағын мувафиг дамарларыны бағламаг јолу илә о, бәдәнни үмүми ган дөвраны системиндән ајрылмыш вә организм илә јалныз синир әләғәсини сахламышдыр. Ган дөвранындан ајрылмыш далағын һәјат фәалијјәтини муһафизә етмәк үчүн онун ган дамарларындан оксикенли илыг (37—38°) Ринкер-Локк мәһлулу бурахылырды. Бу мәһлул чәрраһијјә столундан 1 м јүксәклә јерләшән Маријот ғабындан кәлирди. Далаг ресепторларыны ғычыгландырмаг үчүн асетилхолин (10⁻³) вә ад-реналин (10⁻³) мәһлулларындан истифадә едилмишдир. Бу мәһлуллар шприс васитәсилә 2 мл мигдарында ики дәгигә мүддәтиндә перфузија мәһлулу чәрәјанына дахил едилirди. Контрол тәчрүбәләрдә бу маддәләрин мәһлулу әвәзинә 2 мл Ринкер-Локк

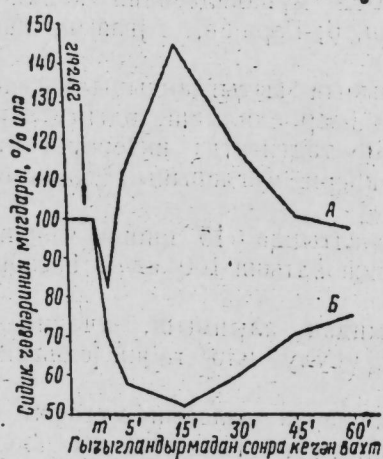
мәһлулу көтүрүлмүшдүр. Бүтүн тәчрүбәләрдә далаг 30 дэгигә мүддәтиндә Ринкер-Локк мәһлулу илә перфузија едилдикдән сонра ресепторлар гычыгландырылды. Ган, далаг ресепторларыны гычыгландырмадан габаг, гычыгландырылан кими вә гычыгландырылдыгдан 5, 15, 30, 45, 60 дэгигә сонра көтүрүлмүшдүр.

Далаг хеморесепторларынын адреналин илә гычыгландырылмасы ганда сидик чөвһәри мигдарынын ики чүр дәјишмәсинә сәбәб олур. Бә'зи тәчрүбәләрдә гычыгландырылма дајандырылан кими ганда сидик чөвһәринин мигдары артыр. Мүхтәлиф вахтларда максимумуна чатан бу артма 8 №-ли тәчрүбәдә 40 мг%, јә'ни башланғыч сәвијјәнин 75%-ни тәшкил етмишдир. Сонрадан сидик чөвһәринин мигдары азалмыш вә 60-чы дэгигәдә өз башланғыч сәвијјәсинә чатмышдыр. Бу тәчрүбәнин нәтичәләри % илә 1 нөмрәли шәклин А әјрисиндә әкс етдирилмишдир.

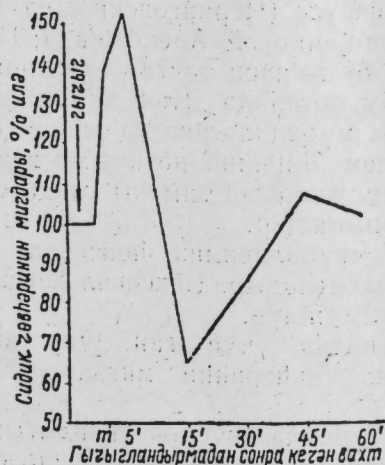
Тәчрүбәләрин чох азында далаг хеморесепторларынын гычыгландырылмасы нәтичәсиндә ганда сидик чөвһәринин мигдары азалмышдыр (1-чи шәкил, әјри Б). Бу азалма прогрессив инкишаф етмиш, 15-чи дэгигәдә өз максимумуна чатмыш вә башланғычын 50%-ини тәшкил етмишдир; тәчрүбәнин сонунда башланғычдан 25% ашағыда галмышдыр.

Марағлыдыр ки, бүтүн тәчрүбәләрдә максимал артма вә ја максимал азалма далаг хеморесепторларынын адреналин илә гычыгландырылмасыннан 5 вә ја 15 дэгигә сонра баш вермиш; лакин тәчрүбәнин сонунда (60-чы дэгигәдә) башланғыч сәвијјә бә'зән там, бә'зән гисмән гајыда билмишдир.

7 тәчрүбәдән 5-индә ганда сидик чөвһәри мигдарынын максимал артмасы адреналин илә гычыгландырылгдан 5 дэгигә, 2-синдә 15 дэгигә сонра мүшәһидә олунду. Бу вахт мүддәтиндә сидик чөвһәринин мигдары 34—56 мг%, јә'ни башланғыч сәвијјәсинин 44—93%-ини тәшкил едир.

1-чи шәкил

2-чи шәкил

Далаг хеморесепторларынын асетилхолин илә гычыгландырылмасыннан алыннан нәтичәләр көстәрир ки, 7 тәчрүбәдән 6-сында сидик чөвһәринин мигдары әввәлчә артыр. Сонрақы дэгигәләрдә ганда сидик чөвһәринин мигдары башланғыч сәвијјәсинә гајыдыр вә әкс тәрәфә азалмаја мејл едир. Бу азалма 15—30 дэгигәләрдә өз максимумуна чатыр вә јенидән башланғыч сәвијјә гајыдыр. Беләиклә, далаг хеморесепторларынын асетилхолин илә гычыгландырылмасы ганда сидик чөвһәри мигдарынын ики фазалы дәјишмәсинә сәбәб олур (2-чи

шәкил). Јалныз бир тәчрүбәдә хеморесепторларыны гычыгландырылмасы ганда сидик чөвһәринин мигдарынын прогрессив азалмасына сәбәб олмушдур.

Ики јохлајычы тәчрүбәдә тәтбиг етдијимиз кимјәви маддәләрин әвәзинә Ринкер-Локк мәһлулу көтүрүлдү. Бу тәчрүбәләрдән алыннан нәтичәләр көстәрдик ки, перфузија мәһлулуна Ринкер-Локк мәһлулу-нуң әләвә олунмасы ганла сидик чөвһәринин мигдарыны дәјишдир-мир. Бурадан ајдын көрүнүр ки, әсас тәчрүбәләрдә далаг хеморесепторларыны гычыгландыран көтүрүлмүш кимјәви маддәләрдир.

Апарылан тәчрүбәләрин нәтичәләри биринчи нөвбәдә далаг хеморесепторларындан зүлал мүбадиләсинә рефлексләрин варлығыны тәс-диг едир. Лакин бизим тәчрүбәләрдән алыннан нәтичәләр бу рефлекс-ләрин сон еффе́ктор һиссәсинин һансы үзв олдуғуну көстәрә билмир. Бу рефлексләрин мүхтәлиф тохумаларда зүлал парчаланмасыны азал-дыб чохалтдығыны фәрз етмәк олар. Бу рефлексләргәрачидә сидик чөвһәри, синтезинин сүр'әтинин дә дәјишдирә биләр. Дикәр тәрәфдән интeросептик рефлексләр бөјрәкләрә тә'сир етмәклә дә ганда сидик чөвһәринин мигдарыны дәјишдирә биләр. Бизим тәчрүбәләрин шәраит-тиндә бу јолларын үчү дә ишә мүдахилә едә биләр. Бунлардан һансы-нын үстүнлүк тәшкил етмәси хүсуси тәдгигатларла ајдын едилмә-лидир.

ӘДӘБИЈАТ

1. Гордиенко А. И. и Алексеев С. Т. Об участии селезенки в углеводном обмене. „Клин. мед.“, 1937, т. XV, № 2.
2. Караев А. И. Интерорецепторы и обмен веществ. Изв. АН Азерб. ССР, 1953, № 2.
3. Караев А. И., Абдуллаев А. С. А. Влияние раздражения механорецепторов желудка на каталазную и пероксидазную активность крови. „ДАН Азерб. ССР“, 1957, № 10.
4. Караев А. И. и Рзаев Н. А. Влияние раздражения механорецепторов тонкого кишечника на состояние белкового обмена. Тез. докл. II Закавказ. съезда физиологов, биохимиков и фармакологов. Тбилиси, 1956.
5. Караев А. И., Айвазян Л. А. и Касимов Р. Ю. Влияние раздражения хеморецепторов селезенки на содержание сахара в крови. „Уч. зап. АГУ“ 1955, № 1.
6. Полосухин А. П. Селезенка и углеводный обмен. Изв. АН Казах. ССР, 1940, № 13, вып. 11.
7. Черниговский В. Н. Исследование рецепторов некоторых внутренних органов. „Физиол. журн. СССР“, 1940, т. XXIX, № 1.

Физиологија бөлмәси

Алынмышдыр 10. IV 1959

А. И. Караев, Г. А. Гусейнов

Влияние раздражения хеморецепторов селезенки на содержание мочевины в крови

РЕЗЮМЕ

Исследования проводились на кошках, под гексеналовым наркозом. Селезенка изолировалась в сосудистом отношении и перфузировалась оксигенированным Рингер-Локковским раствором. Хеморецепторы селезенки раздражались адреналином (10^{-3}) и ацетилхолином (10^{-3}). Полученные результаты показали, что раздражение хеморецепторов селезенки существенно влияет на содержание мочевины в крови. При этом в одних случаях (наибольших) количество мочевины увеличивается, в других уменьшается, а в некоторых, особенно при раздражении ацетилхолином, дает двуфазное колебание. Эти данные свидетельствуют о существовании рефлекса с интерорецепторов на обмен белковых веществ, в частности на синтез мочевины. Полученные данные могут быть и результатом рефлекторного изменения почечной фильтрации. Выяснение этого вопроса требует постановки специальных опытов.

МƏТБУАТ ТАРИХИ

А. Р. ЗЕЈНАЛОВ

„ЗИЈА“ ГƏЗЕТИНИН НƏШРИ ТАРИХИНƏ ДАИР ГЕЈДЛƏР

(АзəрбајҶан ССР ЕА академики М.А. Дадашзаде тəғдим етмишидир)

Илк АзəрбајҶан гəзети „Əкинчи“ дən ики [ил сонра „Зија“ адлы јени бир гəзет нəшрə башламышдыр. Н. Зəрдабинин „Əкинчи“ синдən (1875—77) „Зија“нын нəшринəдəк (1879) АзəрбајҶан дилинə гəзет вə ја журнал чап едилмəмишдир. Дүздүр, о заман ана дилинə гəзет нəшр етмəк үчүн бу јолда чалышанлар аз олмашыдыр. Ејни заманда, Бакыда рус дилинə нəшр едилən гəзетлəрин өзүндə дə АзəрбајҶан шəбəси јаратмаг үчүн бир нечə тəшəббүс едилмишдир. Лакин бүтүн бу чəһдлəрə бахмајараг, мəтбуат тарихимиздə „Əкинчи“ дən сонра, һаглы олараг, „Зија“нын ады чəкилир.

„Зија“ Гафгаз руһани идарəсинин үзвү Сəид Əфəнди Үнсүзадəнин редакторлуғу вə наширлији илə Тифлисдə чап олунмуш вə 1884-чү илəдəк чыхмышдыр.

АзəрбајҶан мəтбуаты тарихинə даир елми əдəбијјатда¹ „Зија“дан бəһс едилмишсə дə, лакин онун нəшринин тарихи кениш ишыглан-дырылмамышдыр. Əлдə едилмиш бир нечə архив сənəди гəзет һаг-гындакы мөвчуд мəлуматы даһа да зəнкинлəшдирир.

Ленинградда ССРИ Мəркəзи Дəвлəт Тарих Архивиндə мəтбуат ишлəри идарəсиндə сахланылан 101/77 нəмрəли сənəддə „Зија“ гəзети һаггында ашағыдакы гејдлəри охујуруг: „Зија-Гафгазијјə“ („Зарья Кавказа“) гəзети Тифлис шəһəриндə чыхыр. Нəшринə 1878-чи ил 12 декабрда ичазə верилмишдир. Нашир-редактору Гафгаз сүнни руһани идарəсинин үзвү Һачы Сəид Əфəнди Үнсүзадəдир. Гəзет АзəрбајҶан дилинə нəшр едилир.²

Петербурга, Дахили Ишлəр Назирлијинə Гафгаз сензура комитə-синдən кəндəрилмиш бир сијаһыда јухарыдакы мəлуматдан əлавə „Зија“ гəзетинин нəшринə Гафгаз чанишининин мүавини, кенерал-адјутант Мирскинин ичазə вердији кəстəрилир. Һəр ики архив сənə-диндə гəзетин нəшринə ичазə верилмə тарихи ејнидир.

¹ Бах: Ф. Кəчəрли. АзəрбајҶан əдəбијјаты тарихи материаллары, II ч., Бакы, 1925; М. Ибраһимов. Бəјүк демократ (Молла Нəсрəддин), II нəшри, Бакы, 1957; АзəрбајҶан əдəбијјаты тарихи, Бакы, 1943; Ф. Гасымзаде. XIX əср АзəрбајҶан əдə-бијјаты тарихи, Бакы, 1956.

² Бах: Ленинградда ССРИ Мəркəзи Дəвлəт Тарих Архиви, Ф. 776, сијаһы 12, иш 82, вəр. 1.

С. Үнсүзадә ичазә алдыгдан сонра һазырлыг ишинә башламыш вә 1879-чу ил январ аянын 16-да „Зија“нын илк нөмрәси чыхмышдыр.

С. Үнсүзадә һаггында әлимиздә олан мәлүмат чох сәһидир. О, Шамаһыда анадан олмуш, руһани тәһсилә көрмүш, вәтәнә гајытдыгдан сонра јени үсуллу мәктәб ачыб мүәллимликлә мәшғул олмушдур. Тәхминән 1873—74-чү илләрдә С. Үнсүзадә Гафгаз руһани идарәсинә Шамаһыдан үзв сечилмиш, Тифлисдә јашамыш вә ишләмишдир. О, једди-сәккиз ил Гафгаз руһани идарәсиндә хидмәт етмишдир.

„Әкинчи“ гәзетин бағландыгдан сонра Азәрбајҗан дилиндә гәзет чыхармаға чалышан С. Үнсүзадә 1878-чи илин ахырында „Зија“нын нәшринә ичазә алмышдыр. 1883-чү илдә Шамаһы газысы тәјин едилдијиндән, вәтәнә гајытмыш вә өмрүнүн сон күнләринәдәк бурада јашамышдыр.

С. Үнсүзадәнин Шамаһыја көчмәси онун журналистик фәәлијәтинә мане олмамышдыр. О, бурада материаллары редактә етмәклә мәшғул олур, гәзет исә әввәлки кими јенә Тифлисдә нәшр едилир.

С. Үнсүзадәләр үч гардаш иди. Сәидин кичик гардашлары Чәләл вә Камал да мәтбуат сәһәсиндә чалышмышлар. Чәләл Үнсүзадә „Кәшкүл“ адлы журналын јарадычысыдыр.

„Кәшкүл“ Азәрбајҗан дилиндә нәшр едилмиш илк журнал иди. „Зијаји-Гафгазијә“ гәзетин Шамаһыја көчүрүлдүкдән сонра „Кәшкүл“ гәзетә чеврилмиш вә нәшрини давам етдирмишдир. „Әкинчи“нин бир сыра демократик идејаларыны давам етдирән „Кәшкүл“ 1883-чү илдән 1891-чи иләдәк чыхмыш, 1891-чи илин октябр ајында чар һөкүмәти тәрәфиндән бағланмышдыр.

Камал Үнсүзадә „Кәшкүл“үн нәшрә башладығы илк илләрдә онун Бақыда мүвәккили олмушдур. 1889-чу илдән о, „Кәшкүл“ гәзетинә нашірлик етмишдир. Бу гәзет бағландыгдан сонра Камал „Даниш“ адлы гәзет чыхармағ фикринә дүшмүш вә бу мәгсәдлә чох чалышмышдыр. 1904-чү иләдәк „Даниш“ин нәшринә ичазә алмағ мүмкүн олмамышдыр.

Јухарыда дејилдији кими, С. Үнсүзадә Шамаһыја көчдүкдән сонра онун „Зијаји-Гафгазијә“ адлы гәзетин бир мүддәт Тифлисдә чыхмышдыр. Гәзетин нәшринә Сәидин гардашы Чәләл вә Јахын гоһумларындан Исмајыл бәјлә Әбдүррәһим рәһбәрлик етмишләр. Лакин 1884-чү илин орталарында гәзетин мәтбәәси вә идарәси дә Шамаһыја көчүрүлүр. Шамаһыда гәзетин 11 нөмрәси чыхыр. Сонра исә гәзет бағланыр. Гәзетин бағланма сәбәбини Гафгаз сензура комитәсиндән Бақы губернаторуна јазылмыш бир тәлигәдән өјрәнирик. Бурада „Зијаји-Гафгазијә“нин бағланмасы редактор-наширин С. Үнсүзадәнин мадди вәсантинин олмамасы илә изаһ едилир³.

С. Үнсүзадә „Зија“нын нәшри үчүн хусуси мәтбәә јаратмышды. Һәмнин мәтбәә Тифлис шәһәриндә Воронсов күчәсиндәки 35 нөмрәли евдә (Аға Әли Әскәр адлы бир шәхсин евиндә) јерләширди. Бурада „Зија“ гәзетин илә јанашы китаблар, китабчалар, тәгвим вә с. материаллар да нәшр едилирди.

„Зија“ гәзетиндә рәсми дөвләт сәрәнчамлары, харичи хәбәрләрлә бирликдә өлкәнин һәјатындан бәһс едән јерли материаллара кениш јер верилмишдир. „Зија“ сәһифәләриндә бәдии әдәбијјат да хејли јер тутур, Азәрбајҗан шаирләринин әсәрләри мүнτζәм сурәтдә дәрч олунурду.

Гәзет једди шөбәдән ибарәт иди. Биринчи шөбәдә дөвләт сәрәнчамлары (ғанунлары) кедирди. Баш мәгаләләр дә бураја дахил иди. Икинчи вә үчүнчү шөбәләрдә верилән материаллар харичи өлкәләрә аид

олуб, дүнјада баш верән мүһүм һадисәләрдән бәһс едирди. Дөрдүнчү вә бешинчи шөбәләр гәзетин ән марағлы шөбәләри иди. Бурада јерли материаллар дәрч едилирди. Гәзетдә мәлүмат вә еланлары әһәтә едән алтынчы шөбә дә варды. Нәһајәт, једдинчи шөбәдә фелјетонлар верилирди.

Гафгаз сензура комитәсиндән мәтбуат ишләри баш идарәсинә тәгдим едилмиш „Зија“ гәзетинин мәрәмнамәсиндә һәмнин гәзетдә кедәчәк фелјетонларын рус дилиндән тәрчүмә едиләчәји көстәрилмишдир⁴.

„Зија“да Әндәлиб Кашани, Шухи, Мүшфиг (Мәшәди Мәһәммәд Ширвани), Накам кими шаирләрин гәзәл вә гәсидәләри чап олунмушдур. Һ. Зәрдабинин вә Сејид Әзим Ширванинин „Зија“ гәзетиндә иштиракыны исә ајрыча гејд етмәк лазымдыр. Һ. Зәрдабинин гәзетдә чыхан мәгаләләри⁵ әлифбанын дәјишдирилмәси мәсәләсинә һәср олунмушдур. Мәгаләләр „Мәктүб“ башлығы илә чыхмышдыр.

Маарифпәрвәр шаир Сејид Әзим Ширвани мәтбуаты гаранлыг мүһитдә авам инсанларын көзүнү ачан, онлары гәфләт јухусундан ојадан васитәләрдән бири һесаб етмишдир. Буна көрә дә шаир вахты илә ишиндә фәал иштирак етдији „Әкинчи“дән сонра „Зија“нын сәсинә сәс вермиш, ону сәмини гаршыламамышдыр. Гәзетин нәшри мүнәсибәти илә јаздығы тәбрик мәнзумәләрини Сејид Әзим „Зија“да дәрч етдирмишдир. „Тәбрик“ ше’риндә онун фикир вә арзулары белә ифадә олунур:

Илаһи, бу „Зија“ афағ ара күн тәк зијалансын,
Зијаји-тәләттиндән дидеји-аләм чилалансын⁶.

„Зија“да Сејид Әзимин бәдии әсәрләри илә јанашы бир нечә мәгалә вә мәктүбуна да раст кәлирик. „Шамаһыдан мәктүб“ башлығы алтында кетмиш бу мәгаләләрдә Сејид Әзим күнүн бә’зи мүһүм мәсәләләриндән бәһс етмишдир.

Гәзет „Зија“ ады алтында 76 нөмрә чыхдыгдан сонра 1880-чы илин декабр ајындан „Зијаји-Гафгазијә“ ады илә нәшр олунмушдур. „Зија“ башлығынын дәјишдирилмәси јени бир мәна вә мәгсәд күдәмәмиш, јалныз техники маһијјәт дашымышдыр. Гәзетин редактору „Зијаји-Гафгазијә“нин биринчи нөмрәсиндә бу мүнәсибәтлә јазмышдыр: „Литографијамыз үчүн тәзә кәтирдидимиз һәккак вә нәггаш усталарымыз „Зија“дан өтрү нәгш вә никар ејләдикләри „Зијаји-Гафгазијә“ сәрләвһәсини рәдд ејләмәјә рәва көрмәдијимиздән, беш ајдан бәри гијами-әталәтлә мәсдур галан „Зија“ гәзетимизи мәзкур сәрләвһә алтында нәшр етмәјә мејл олунду⁷. „Зијаји-Гафгазијә“ башлығы илә гәзетин чәми 107 нөмрәси чыхмышдыр.

Бә’зи мәһдуд вә зиддијјәтли чәһәтләринә бахмајарағ, Азәрбајҗан ичтимаи фикринин инкишафында мүәјјән рол ојнамыш „Зија“ гәзетинин әтрафлы сурәтдә өјрәнилмәси әдәбијјатшүнаслар вә журналистләр гаршысында дуран мүһүм вәзифәләрдән биридир.

Низами адына
Азәрбајҗан әдәбијјаты музеји

Алынмышдыр 1. XII 1960

⁴ Бах: Ленинградда ССРИ Мәркәзи Дөвләт Тарих Архиви, Ф. 776, сијаһы 12, иш 82, вәр. 2.

⁵ „Зија“ гәзетин, 1880, №21, 24, 25.

⁶ Сејид Әзим Ширвани. Әсәрләри, II ч. Бақы, 1950, сәһ. 19.

⁷ „Зијаји-Гафгазијә“ гәзетин, 1880, №1.

³ Бах: Күрчүстан ССР МДТА, Ф. 480, иш 330, вәр. 5.

Об истории издания газеты „Зия“

РЕЗЮМЕ

Спустя два года после закрытия первой азербайджанской газеты „Экинчи“ (1875—1877) в Тифлисе начала издаваться газета под названием „Зия“. За два года, предшествующие ее изданию, на азербайджанском языке не выходило ни газет, ни журналов. Неоднократные попытки, предпринимаемые в этой области, не увенчались успехом.

Газета „Зия“ издавалась в Тифлисе. Редактором и издателем ее был Сеид Эфенди Унсизаде. В научной литературе и в литературе по истории печати не раз писали о газете „Зия“, но не затрагивали вопросов ее издания. Материалы, хранящиеся в государственных архивах Ленинграда, дают нам возможность сообщить некоторые сведения, касающиеся издания „Зия“.

Разрешение на издание газеты было получено в 1878 г. Ее первый номер вышел 16 января 1879 г.

Газета имела 7 разделов. Наиболее интересными в ней были 4-й и 5-й разделы, в которых давались местные материалы. Здесь сотрудничали такие выдающиеся писатели-демократы как Сеид Азим Ширвани, Гасан-бек Зардаби и др.

Под названием „Зия“ вышло всего 76 номеров газеты, в декабре 1880 г. она стала называться „Зияи-Кавказийе“. Под этим названием вышло 107 номеров газеты.

Большинство материалов „Зия“ („Зияи-Кавказийе“) посвящено вопросам общественно-культурных преобразований, просвещения и т. п. Газета выступала за открытие школ нового типа (в том числе женских школ), библиотек, клубов и др. В этом отношении она продолжала демократические традиции газеты „Экинчи“.

Несмотря на противоречивость мировоззрения редактора-издателя, нередко выражавшего реакционно-религиозные взгляды, „Зия“ своими лучшими материалами сыграла определенную положительную роль в истории общественной мысли Азербайджана.

МҮНДӘРИЧАТ

Ријазийјат

- Ф. С. Әлијев. Гилберт операторуну әһатә едән тәнлик үчүн Коши мәсәләси 431

Физика

- А. Ә. Бахышов, Һ. Б. Абдуллајев. Tl_2Se-Se , $InSe-Se$ жарым-кечиричи системләриндә рентген шүаларынын тәсири илә јаранан фотоелектрик һадисәсинин тәдгиги 437

Тәтбиги механика

- Ј. М. Расизаде. Өзлү пластик маје үчүн „клин эффекти“ 443

Гидромеханика

- Г. Н. Чәлилов, Х. А. Гуламов. Бирчисли олмајан лајларда маје вә газын ачылма дәрәсәсинә кәрә там олмајан гујуја доғру гәрарлашмамыш сүзүлмәси һағгында 447

Енергетика

- Һ. Ч. Мәммәдбәјли. Күнәш вә күләк енерјисиндән јистифаде етмәк һағгында 453

Физики кимја

- А. М. Казымов. Сементлә електрокимјәви үсулуи бирликдә тәсириндән поладын дәннз сујунда коррозиядан мүдафиәси 457

Кеокимја

- Ч. И. Зүлфүғарлы, Н. С. Умаханова. Дағыстанын тәбашир јашлы нефтләриндә ванадийум вә никел 461

Кеолокија

- Г. П. Тамразјан. Абшерон нефтли обләсти мәһсулдар гатынын алт шөбәсиндә нефтин јайылмасына даир бәзи мәсәләләр 467

Мүһәндис кеолокијасы

- Ч. Ә. Султанов. Минкәчевир рајону Абшерон мәртәбәси килләринин мүһәндис-кеоложи хүсусијәтләринин өрәнилмәси мәсәләсинә даир 473

Палеонтолокија

- Т. А. Һәсәнов. Азәрбајҗан ССР (Кичик Гафгаз) келловей чөкүнтүләриндә тапылмыш *Calliphyloceras* чинсинин јени нөвү 479
К. Г. Гасымова. Кичик Гафгазын шимал-шәрг һиссәсинин Азәрбајҗан сәрһәддиндәки алт мали чөкүнтүләриндән јени фораминифера нөвләри 483

Торпагшүнаслыг

- С. Ә. Әлијев. Азәрбајҗан торпағларында битки группларынын көк галынылғларынын иллик артымы вә чүрүмәси һағгында 489

Агрокимја

- Ч. М. Һүсәјнов, А. Ј. Әлијев. Нефт мәншәли бој маддәси мәһлулу илә памидор биткисинин чиләнмәсинин мәһсулдарлыға тәсири 493

Ботаника

В. Х. Тутајук. Чинарда <i>Platanus orientalis</i> L. марағлы еколожи ујғуна- лашма	499
---	-----

Битки физиолокијасы

Б. З. Һүсейнов, Ф. В. Чәфәрова. Нефт мәншәли бој маддәсинин памбыг биткисиндә сулукарбон вә азот мүбәдиләсинә тәсири	503
---	-----

Зоолокија

З. М. Шаһтахтинскаја. Азәрбајҹан гушларындан тапылмыш јениң цев һелминт	507
--	-----

Физиолокија

Ә. Ә. Әлијев. Јејилән јемин чамышларын мәдә-бағырсағ бorusунда гал- ма мүддәти вә кечим вахты	511
А. И. Гарајев, Һ. А. Һүсейнов. Далаг хеморесенторларынын ғычыг- ландырылмасынын ганда сидик чөвһәринин мигларына тәсири	515

Мәтбуат тарихи

А. Р. Зейналов. „Зија“ гәзетинин нәшри тарихинә даир гејдләр	519
--	-----

СОДЕРЖАНИЕ

Математика

Ф. С. Алиев. Задача Коши для системы уравнения, содержащей опера- тор Гильберта	431
--	-----

Физика

А. Е. Бахышов, Г. Б. Абдуллаев. Фотоэлектрические свойства полупроводниковых систем Tl_2Se-Se и $InSe-Se$ в рентгеновских лучах	437
--	-----

Прикладная механика

Я. М. Расизаде. „Эффект клина“ для вязкопластичной жидкости	443
---	-----

Гидромеханика

К. Н. Джалилов, Х. А. Гуламов. О неуставившейся фильтрации жидкостей и газов к несовершенным скважинам по степени вскрытия в не- однократных пластах	447
--	-----

Энергетика

Г. Д. Мамедбейли. Об использовании энергии Солнца и ветра	453
---	-----

Физическая химия

А. М. Кязимов. Комбинация цементной и электрохимической защиты сталей в морской воде	457
---	-----

Геохимия

Д. И. Зульфугарлы, Н. С. Умаханова. Ванадий и никель в мор- ской воде	461
--	-----

Геология

Г. П. Тамразян. Некоторые вопросы распределения нефти в нижнем отделе продуктивной толщи Апшеронской нефтеносной области	467
---	-----

Инженерная геология

Д. А. Султанов. К вопросу изучения инженерно-геологических особен- ностей глини Апшеронского яруса Мингечаурского района	473
---	-----

Палеонтология

Т. А. Гасанов. Новый вид рода <i>Calliphyloceras</i> из келловейских отло- жений Азербайджана (Малый Кавказ)	479
Г. К. Касимова. Новые виды фораминифер из нижне-малыских отложе- ний северо-восточной части Малого Кавказа	483

Почвоведение

С. А. Алиев. О годовичном приросте и разложении корневых остатков растительных сообществ в почвах Азербайджана	489
---	-----

Агрохимия

Д. М. Гусейнов, А. Ю. Алиев. Влияние ростового вещества нефтя- ного происхождения на урожайность томатов	493
---	-----

Ботаника

В. Х. Тутаюк. Любопытное экологическое приспособление у чинара <i>Platanus orientalis</i> L.	499
---	-----

Физиология растений

Б. З. Гусейнов, Ф. С. Джафарова. Влияние ростовых веществ нефтяного происхождения на углеводный и белковый обмен у хлопчатника . . .	503
---	-----

Зоология

З. М. Шахтахтинская. Новая цестода из птиц Азербайджана	507
---	-----

Физиология

А. А. Алиев. Время прохождения и продолжительность пребывания принятого корма в желудочно-кишечном тракте у буйволиц	511
А. И. Караев, Г. А. Гусейнов. Влияние раздражения хеморецепто- ров селезенки на содержание мочевины в крови	515

История литературы

А. Р. Зейналов. Об истории издания газеты „Зия“	519
---	-----

Чапа имзаланмыш 2/VII 1960-чы ил. Кағыз форматы 70×103¹/₁₆. Кағыз вәрәги 3,13.
Чап вәрәги 7,56. Нәс.-нәшријат вәрәги 6,92. ФГ 12695. Сифарш 230. Тиражи 920.

Азәрбајҹан ССР Мәдәнијәт Назирлијинин «Гызыл Шәрг» мәtbәәси,
Бақы, Нәзн Асланов күч., 80

4 руб.